

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · segon període · sèrie P · núm. 15

Ple del Parlament

Sessió 12, segona i darrera reunió, dijous 14 de novembre de 2024

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Interpel·lació al Govern sobre el millorament de la qualitat educativa 300-00020/15	3
Interpel·lació al Govern sobre les violències masclistes 300-00028/15	8
Interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques 300-00023/15	15
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del món local 302-00008/15	20
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció del delta de l'Ebre 302-00009/15	31
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política relativa a l'arribada i el repartiment de menors estrangers no acompanyats 302-00010/15	42
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la pobresa infantil i la garantia de rendes 302-00012/15	51
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del món local (continuació) 302-00008/15	62
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció del delta de l'Ebre (continuació) 302-00009/15	63
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política relativa a l'arribada i el repartiment de menors estrangers no acompanyats (continuació) 302-00010/15	63
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la pobresa infantil i la garantia de rendes (continuació) 302-00012/15	64
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el programa de llengua àrab i cultura marroquina implantat al sistema educatiu 302-00011/15	65
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessitat de garantir una veu catalana a l'exterior al servei dels interessos i les necessitats de la Catalunya del segle XXI 302-00013/15	74

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'inversions i el dèficit de serveis públics als Pirineus	
302-00014/15	83
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el programa de llengua àrab i cultura marroquina implantat al sistema educatiu (continuació)	
302-00011/15	94
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat de garantir una veu catalana a l'exterior al servei dels interessos i les necessitats de la Catalunya del segle XXI (continuació)	
302-00013/15	94
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'inversions i el dèficit de serveis públics als Pirineus (continuació)	
302-00014/15	95

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 12.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Es reprèn la sessió.

Interpel·lació al Govern sobre el millorament de la qualitat educativa

300-00020/15

El dotzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre el millorament de la qualitat educativa. La presenta el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies. President, conselleres, consellers; conselleres (*l'oradora riu*)... Conselleres, diputats i diputades, bon dia a tothom. Vull enviar una salutació especial per començar als i les alumnes que aquests dies no han pogut anar a classe per les pluges, i celebrar conjuntament que avui tornem a la normalitat.

M'estreno en aquest faristol dirigint-me a tots i totes vostès amb un tema que m'ha ocupat i m'ha emocionat en tota la meua vida política local, l'educació, potser la política pública més transformadora per les que tenim l'honor de vetllar en aquesta cambra.

Els hi vull començar parlant dels poders de l'educació. Genera oportunitats, desfà desigualtats, desperta vocacions, construeix comunitat, cohesiona i, per descomptat, capacita, brinda coneixements i crea somnis de futur. L'educació és tan potent i tan transformadora que té també la mateixa potència al contrari: tot el que no educa està deseducant.

Els compartiré només un petit exemple. Si obliguem els alumnes petits a llegir asseguts a la cadira, sovint una mica incòmoda o molt incòmoda, a la classe, a les nou del matí, no els estarem educant en el plaer de la lectura, estarem despertant resistència a llegir. El plaer per la lectura és crear un vincle entre l'acció de llegir i d'estar còmode. Com llegeixen vostès a casa? Jo, estirada en el sofà o al llit amb els meus dos gats i una manta, si és hivern –si és estiu, no. Els nens i les nenes han de tenir espais adients a les aules, a les biblioteques dels centres, per estirar-se, relaxar-se. Potser així els ajudarem a despertar un nou plaer.

Educar o deseducar? Aquesta és la potència de l'educació. Partint d'aquesta rotunda afirmació i en consonància amb les nostres prioritats, avui portem una interpel·lació per parlar de la millora educativa. No només volem educar: volem educar millor i en les millors condicions per fer sorgir la màgia de l'ascensor social, dels somnis de vida, de la igualtat i de l'equitat.

Som conscients de que el repte és molt ampli. L'avaluació i la diagnosi han de comportar rigor científic i el mesurament de molts indicadors que expliquin les raons que ens han dut fins aquí. La situació a les nostres aules, en termes educatius,

té molt marge de millora, i serà vostè, consellera Niubó, qui determini les eines per poder assolir el que li estem demanant.

Vostè és la primera vegada que és consellera, però té una llarga trajectòria i experiència. Vostè ha escoltat durant molts anys moltíssima gent de diferents sectors. Tothom amb qui avui tinc l'honor de reunir-me com a portaveu d'Educació del meu grup posa en relleu la seva figura, la seva capacitat d'escolta i la seva gran capacitat de treball. Avui vostè i el seu equip tenen la visió holística de la diagnosi, de les moltes sensibilitats que han de tenir presents per no equivocar-se.

Consellera Niubó, sabem que el que té entre mans és un gran repte no només per assolir la qualitat educativa que Catalunya es mereix, sinó perquè el sistema ha de ser fort i resilient, capaç de respondre a les necessitats de cada territori i a les de cada col·lectiu que el compon, capaç de fer front a situacions sobrevingudes locals i també mundials, i perquè sabem que si l'educació falla no posa en risc només un alumne, sinó tota una generació.

Catalunya té una alta taxa d'abandonament, tots i totes coneixem la dada preocupant i alarmant d'estar a la cua d'Europa, i l'abandonament prematur repercuteix directament en la davallada de les oportunitats d'ocupació i multiplica per tres la precarietat laboral, social i emocional. Perquè ens en fem una idea pràctica: per cada alumne que la consellera Niubó perdi –entenem que no el perd vostè, sinó el sistema–, el conseller Sàmper haurà de fer plans específics d'ocupació per a persones en risc o en situació d'atur, la consellera Martínez haurà de crear noves eines per a la vulnerabilitat creixent i, de ben segur, la consellera Pané haurà d'incrementar molt la demanda dels tan necessaris serveis d'atenció del servei de salut mental. I sabem que, malauradament, podria continuar amb la resta de conselleries. No ens ho podem permetre, no ho volem de cap de les maneres.

Com deia a l'inici, sabem que la millora educativa té moltes dimensions i, com dic, ens agradarà escoltar les mesures previstes. Perquè la millora sigui col·lectiva i efectiva han de millorar tots els alumnes en el seu conjunt, i aquí volem recordar que només pot existir aquesta millora si l'atenció a la diversitat va acompanyada de recursos, si l'escola és realment inclusiva i garanteix que tothom té el seu lloc i el seu ritme d'aprenentatge, si la classe és un espai segur amb els protocols contra l'assetjament –que tothom coincideix en aquesta cambra, també, que són molt importants. I, si garantim tots aquests aspectes, els aprenentatges garantiran èxits educatius i vitals, col·lectius i també individuals.

Però de totes les millores que necessitem vull aturar-me en dues que considerem palanques reals de canvi: la millora del professorat i la corresponsabilitat amb el món local.

Començo pels docents. Confiança, estabilitat, prestigi, oportunitat i motivació; aquestes són les paraules que ens agradaria que ens vinguessin al cap a tots i totes quan pensem en els docents de Catalunya. Els professionals mereixen la confiança i l'admiració de tots i totes nosaltres, perquè són el motor de la millora educativa que estem demanant. I nosaltres aquí estem per garantir i procurar els recursos per desenvolupar la seva feina.

Mirin, som conscients de la responsabilitat que això representa, perquè l'escola és un reflex fidel de la societat, i tots els aspectes que tenim a la societat i que volem millorar estan dins de l'aula. I volem resoldre'ls i volem començar també per l'aula. Potser el prestigi del professorat és quelcom ben merescut, ho han de fer tot. És per això que vull recordar les paraules del president Illa quan ens diu que ara hem d'encapçalar la tercera revolució a Catalunya, que passa, entre d'altres, per consolidar els pilars dels serveis públics. Per això volem un sistema educatiu revolucionari i pròsper. I igual que li demano, li dic, senyora consellera, que vostè no està sola; que el Departament d'Educació i FP que lidera, amb tots els seus docents, no estan sols. Tenen el món local al seu costat, recordi-ho.

I entro a descriure la segona palanca, el món local. En els darrers vint anys, tot i no ser administració competent, han sigut –per necessitat, per compromís o per corresponsabilitat– autoritat educativa. Han sostingut inclús econòmicament l'edificació de centres, projectes singulars dins i fora de l'aula, el fora escola, noves oportunitats, coneixen tots els projectes. Jo conec molt bé el món local, he tingut l'honor de ser vint anys regidora d'Educació del meu municipi, de Viladecans, i la relació amb el món local ha de ser una eina en si mateixa de millora. És el tauler de joc on es donen les situacions i es detecten les necessitats. És l'Administració més coneixedora del territori.

Els pobles i ciutats de Catalunya eduquen i posen tota la comunitat al servei de l'escola per garantir i així esdevenir millors societats. A través d'eines com el pla educatiu d'entorn, la ciutat educadora, les diversificacions curriculars, el zero-tres, els plans d'absentisme, el territori històricament ha teixit un sistema de sosteniment que ha garantit molts èxits educatius i vitals.

Vaig concloent. Consellera, li faré tres preguntes molt molt específiques. Com millorarem els resultats educatius i tornarem a encapçalar la qualitat educativa de l'Estat? És veritat i vull reconèixer que aquests dies hem tingut una molt bona notícia amb les competències digitals del nostre alumnat de segon de l'ESO; felicitacions a tots i totes. Consellera, quines seran les mesures concretes que el seu departament implementarà per garantir i revertir la situació de les nostres aules? I, pel que fa al professorat, quines estratègies s'implementaran per recolzar els i les docents i assegurar la motivació per seguir formant les generacions futures?

Confiam en vostè, consellera. Des del Grup Socialistes i Units per Avançar ho tenim molt clar: si hi ha una política pública que mereixi el consens més absolut on valgui la pena esmerçar energia per trobar el que ens uneix, ha estat, és i serà sempre sempre sempre l'educació. És el compromís comú amb el futur de la nostra societat. Treballarem perquè Catalunya sigui el referent de qualitat, d'inclusió i d'èxit que ens mereixem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per respondre a la interpellació, té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Moltes gràcies, president. Diputades i diputats... Diputada Navarro, moltes gràcies. En primer lloc, compartim totalment la valoració que vostè feia. I sobretot gràcies per posar el focus en una de les prioritats més importants que tenim com a país, que és precisament la millora educativa, el reforçament d'aprenentatges orientats a garantir l'èxit educatiu de l'alumnat, que és, en definitiva, l'objectiu que totes i tots perseguim.

I aquesta és una prioritat que al nostre entendre s'ha de concretar en la millora dels aprenentatges bàsics –les competències i els resultats educatius– i en el reforçament dels i les docents, que són el pilar del nostre sistema educatiu. Una millora de la qualitat que entenem que és indissociable de l'equitat, de la inclusió, del benestar, tant de l'alumnat com del conjunt de la comunitat educativa en general, i, per tant, és aquesta mirada de sistema a la qual vostè es referia. I, si m'ho permet, em miraré de centrar primer, especialment, en el primer dels punts, donada la seva importància.

Però deixi'm dir-li també, abans de re, que no puc estar més d'acord amb vostè en el paper essencial que han jugat i que continuen jugant els ens locals, el món local, en el que és l'impuls i el desplegament i la consolidació del nostre sistema educatiu. Penso que mai agraiem prou el compromís del món local amb l'educació, amb escoles municipals, amb escoles bressol, amb serveis de reforç, d'orientació, amb plans educatius d'entorn o de lleure educatiu, amb formació d'adults, de garantia

alimentària –també moltes vegades vinculada– i, fins i tot, amb l'educació especial. Sempre al costat, al servei i a prop de les necessitats del conjunt de la ciutadania.

I miri, com vostè deia, efectivament, aquesta setmana hem tingut una bona notícia, i com que no en tenim tan sovint, doncs, penso que també l'hem de poder compartir. A les proves d'ICILS 2023, en les quals participen trenta-sis països del món i que analitzen les competències digitals de l'alumnat de segon d'ESO –bàsicament la gestió i la cerca d'informació en aquesta era digital–, Catalunya n'ha resultat líder, líder a Espanya, tercera a nivell internacional –només després de Corea, de la República Txeca– i en el mateix nivell que Dinamarca, que són països, tots ells, que se situen en el nivell de franges altes en el conjunt en la resta de competències.

Doncs bé, ens n'hem de sentir orgullosos, però sobretot hem de treballar perquè també la competència lectora, la competència matemàtica o científica de l'alumnat català assoleixi també un nivell ben alt, i, en segon lloc, avançar en un pla de digitalització responsable, per fer un ús responsable d'aquestes competències digitals, i analitzar també els riscos d'aquesta digitalització, garantint, per tant, una correcta avaluació abans de continuar amb el seu desplegament. I, per tant, som molt conscients dels dèficits entre d'altres, diguem-ne, competències fonamentals, especialment la matemàtica i la lectora, i per això el Govern de la Generalitat està treballant de valent des del primer dia des del compromís per redreçar aquesta situació.

Però, bé, vostè em demanava de quina manera ho volem fer. Doncs, en primer lloc, concretant i clarificant aquells aprenentatges que són imprescindibles, que són bàsics per garantir cada curs, com va fer Portugal en el seu dia i com va demanar també el grup d'impuls de millora educativa per facilitar aquesta tasca a les escoles, i, especialment, també donar eines als docents i a les famílies. I aquesta síntesi la posarem en mans dels centres en el segon trimestre d'aquest curs per millorar especialment l'aprenentatge de la lectoescriptura i de les matemàtiques.

I, pel que fa a la bateria de mesures per reforçar la competència matemàtica, i a banda de la implantació del programa Florence, que he tingut oportunitat d'explicar durant la compareixença en comissió o en altres compareixences i que, en tot cas, aquest segon trimestre, doncs, iniciarà la seva fase pilot, hem posat l'accent a reforçar la formació continuada del professorat.

Per una banda, dissenyant un nou postgrau interuniversitari d'actualització matemàtica adreçada a aquell professorat que imparteix matemàtiques a secundària però que no té el grau perquè prové d'altres especialitats –aquest és un problema real que tenim que ens afectarà, ens pot afectar en els propers mesos, i, per tant, que ens preocupa i que ens està ocupant– i també treballant amb l'Institut de Ciències de l'Educació, de l'Autònoma, en el disseny d'un curs d'especialització per a la millora de la competència matemàtica adreçat a mestres de primària per millorar la didàctica de les matemàtiques, en col·laboració també amb l'ICE, de l'Autònoma.

En segon lloc, reformulant la formació continuada que adrecem a docents de matemàtiques d'ESO i de batxillerat impulsant una nova prova pilot de mentoria matemàtica amb un grup inicial de 210 docents de primària precisament per reflexionar sobre aquesta àrea matemàtica en la configuració de la programació de cada centre.

I en matèria de lectoescriptura estem incrementant els recursos per garantir, doncs, aquesta millora de l'alumnat en aquest àmbit a totes les etapes i cicles. Estem totalment d'acord amb aquest caràcter vertebrador que té la lectura en aquest procés de millora i, efectivament, compartim que és molt important traslladar aquest plaer per llegir. I per això hem ampliat el pla de comprensió lectora amb gairebé 3 milions i mig d'euros, que hem destinat a incrementar el nombre de formadors i formadores en el segon cicle de formació infantil i també en el cicle inicial, que són etapes crucials. I ja hem posat en marxa també la xarxa de comprensió lectora, que avui arriba a gairebé 350 centres i que treballa en aspectes com la consciència fonològica, la descodificació de la lectura, la millora de la pròpia competència lectora, la xarxa de competència o la fluïdesa lectora a la secundària. I com a complement

d'aquesta xarxa, i per arribar també a aquells centres que no hi han pogut participar, hem organitzat també moltes activitats formadores i assessorament que hi han participat milers de docents a dia d'avui.

Amb relació a la llengua anglesa, on tenim un repte de país de reforçar el nostre nivell de competències en una llengua estrangera i, sobretot, de reduir aquesta bretxa social que encara existeix entre l'alumnat, doncs, de famílies que poden fer una inversió privada aquí o aquelles que no s'ho poden permetre, hem posat en marxa el programa Shine, que és adreçat per ara a cinquanta centres, orientats a millorar aquesta competència en llengua anglesa de l'alumnat.

Però, com li deia al principi, diputada Navarro, i com vostè també apuntava, al costat del reforçament dels aprenentatges estem treballant també per reforçar els docents, per recuperar el diàleg, la confiança i prestigiar la carrera docent. Catalunya té la sort de comptar amb professionals competents i compromesos, però des del Govern i la conselleria els hem de poder donar eines, reconeixement i el temps necessari per fer la seva feina en les millors condicions; si convé, incrementant el nombre de professionals del sistema quan és necessari.

I, en aquest sentit, precisament la setmana passada, doncs, vam aprovar per acord de govern la incorporació de tres-centes dotacions de docents de reforç al sistema educatiu per garantir l'acollida de l'alumnat nouvingut que s'ha incorporat en aquest inici de curs. I, per tant, ja tenim més de 2.800 nous alumnes que hem d'escolaritzar i acollir adequadament. I tots sabem que les aules d'acollida són clau tant per a aquesta millora com per a la inclusió, per a la cohesió social.

En segon lloc, per respondre a l'increment de grups de formació professional que s'han matriculat en aquest procés extraordinari de setembre, donat l'esforç que s'ha fet des del Govern de la Generalitat per incorporar, amb un escàs marge de temps i també d'actuació, però..., el major nombre de sol·licitants possibles al sistema de formació professional aquest curs.

I, en tercer lloc, per atendre l'increment d'alumnat amb necessitats educatives especials, un increment d'un vint per cent respecte a la planificació que s'havia fet inicialment.

I, per tant, d'aquesta manera hem volgut donar resposta a les necessitats sobrevingudes i reforçar la qualitat del sistema amb equitat. Això és, per nosaltres, millorar la qualitat educativa. Són fets. Són accions concretes per donar resposta a la realitat que vivim a les aules del nostre país i a les necessitats que ens trasllada la comunitat educativa.

I aquesta qualitat també passa, doncs, per afavorir l'estabilitat dels claustres, per oferir formació permanent de centre, presencial, al servei de la millora del projecte educatiu de cada centre i, per tant, de les seves necessitats. I per això hem dedicat aquestes primeres setmanes del departament a elaborar un diagnòstic de la situació i dels reptes que afronten els docents a l'aula, no? I en base a aquests resultats hem impulsat una renovació d'aquesta proposta formativa que estem oferint als docents, que ha fet créixer un dos-cents per cent la seva demanda.

I de cara als propers mesos volem incentivar també la formació docent en didàctica, en col·laboració amb l'Institut de Ciències de l'Educació, les universitats catalanes, per ampliar i millorar aquest tipus de formació didàctica. I, evidentment, desplegar el pla de la desburocratització, que també hem tingut oportunitat de poder detallar en altres ocasions, que permetrà alliberar temps per a la docència, per al lideratge pedagògic i per a la millora del projecte educatiu a cada centre.

I, en tot cas, per resumir una mica la línia d'acció per a la millora docent, sí que destacaria que treballem per promoure aquesta formació permanent, per promoure el lideratge pedagògic i, per tant, desburocratitzant, restant temps, doncs, de feines més administratives per poder dedicar-se, precisament, a reforçar aquest projecte i a l'estabilitat dels claustres. Entenem que aquests tres són factors essencials de qualitat educativa.

I, per últim, encara que fos a tall enunciatiu, no?, la tercera gran línia d'acció en matèria de millora de la qualitat educativa té a veure amb el benestar del conjunt de la comunitat educativa; no només de l'alumnat, sinó també del conjunt de la comunitat educativa. El benestar emocional i social és clau per garantir aquest entorn propiciu al bon rendiment acadèmic. És clau propiciar un entorn segur i favorable per a l'aprenentatge i, per tant, serà una tercera línia que, evidentment, doncs, treballarem. Ho podem concretar en una altra ocasió. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Però, en definitiva –perquè s'acaba el temps–, volem millorar la qualitat educativa, volem fer-ho garantint l'equitat i reforçant el sistema educatiu. I tot això ho ha de protagonitzar la pròpia comunitat educativa. I, per tant, han de ser els protagonistes d'aquest procés de millora, perquè només així recuperarem aquesta confiança i el prestigi del sistema educatiu, que és el que totes i tots volem.

Moltíssimes gràcies.

El president

La diputada Gisela Navarro vol fer la rèplica? No? *(Pausa.)*

Interpellació al Govern sobre les violències masclistes

300-00028/15

Doncs passem al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre les violències masclistes. La presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula l'honorable senyora Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, president. Molt bon dia a totes i a tots. Consellera, coincidim plenament que les violències masclistes són el principal problema de seguretat pública que té el país, que hi ha en qualsevol país, de fet. Són la principal vulneració de drets humans de les dones, i això requereix la màxima coordinació, la màxima col·laboració institucional, també la responsabilitat de totes les forces polítiques, i no hi hauria d'haver partidismes en aquesta qüestió.

També és important recordar que tampoc es pot pretendre partir de zero; que cada nou govern, en cada legislatura, construeix sobre les polítiques implementades i dissenyades conjuntament per múltiples actors, especialment en un context, Catalunya, que té una llei pionera i que ha estat reconeguda pel Grevio, pel grup de persones expertes del Consell d'Europa en la supervisió del conveni d'Istanbul, el tractat internacional de referència en aquest àmbit, com a territori amb les polítiques més desenvolupades, més fortes, més referents a nivell de l'Estat espanyol i també en bona mesura a nivell europeu.

Entenem, consellera, que el seu Govern porta just cent dies, que, per tant, no és gaire temps encara, però també entenem que estan redactant el pla de govern i que, per tant, deuen tenir ja més concreció. I esperàvem ahir que ens hagués pogut, doncs, compartir aquesta concreció en les actuacions, però la seva resposta va ser al revés, poc concreta, molt genèrica. I ens va preocupar l'enfocament, tant el general com el d'algunes propostes que li detallaré a continuació, i em centraré sobretot en la prevenció.

La legislatura passada, el Govern republicà va fer un pas imprescindible en la lluita contra les violències masclistes perquè tocava posar el focus en la prevenció, perquè això és el conveni d'Istanbul, perquè això és la llei catalana del dret de les dones a erradicar la violència masclista. I vam posar en marxa tota una estratègia de país per anar totes les administracions a l'una, perquè les accions de prevenció deixessin de ser fragmentades, puntuals, amb escassos recursos, per arribar a tots els

collectius de dones, per arribar a tota la societat. I aquesta estratègia es va treballar amb tots els departaments del Govern i es va treballar en el marc de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes, que té tots els actors, des dels ens locals, passant pels col·legis professionals, les entitats especialitzades..., tots els actors que treballen en l'abordatge de les violències masclistes, perquè és el principal òrgan coordinador del país.

I en aquest marc tenim tots els documents –això que li deia de no començar de zero...– que són de referència no només per al Govern que les va aprovar, sinó per als propers anys, perquè són un mandat legislatiu, el protocol marc, que no li vam sentir ahir fer-hi cap mena de referència, que és el que marca els dos eixos: la prevenció i la reparació. Aquest és un dels pilars de l'estratègia implementada que ha suposat la revisió de tots els protocols existents, l'adopció de nous protocols.

També la definició..., dic el protocol marc, el llibre blanc de la prevenció de les violències masclistes, que fixa els estàndards de qualitat per a totes les intervencions públiques, hi insisteixo, treballat amb les entitats especialitzades, amb els serveis, amb els col·legis professionals, en el marc d'aquesta comissió nacional.

I, de manera cabdal, un pla nacional, el primer pla nacional de prevenció de les violències masclistes, que té 222 accions i un pressupost inicial de 43 milions d'euros. És un pla sense precedents a Catalunya, però també en el nostre entorn més proper, per actuar en tots els àmbits davant totes les formes de violència masclista, especialment posant el focus en la prevenció comunitària. I en la seva intervenció d'ahir no va fer cap menció d'aquest pla, que és plenament vigent i el desplegament del qual forma part de l'acord d'inversió amb Esquerra Republicana.

Consellera, com tenen previst desenvolupar, posar en marxa..., seguir posant en marxa, vaja, aquesta xarxa lila de país integrada per comerços, mercats, transports, espais veïnals, farmàcies, entitats culturals, centres esportius, l'extensió dels punts liles arreu del territori i la incorporació d'un botó lila als transports públics, l'extensió del sistema de parades a demanda dels autobusos o la creació d'una xarxa de referents de prevenció arreu del territori? Perquè això és un pacte nacional, és integrar a tots els actors en aquesta prevenció de les violències masclistes. Això és el que pot fer que avancem en l'erradicació de les violències masclistes.

Ahir vostè parlava també d'un instrument educatiu que estan elaborant des del departament. I li recordo que el pla nacional té tot un eix dedicat a la coeducació; preveu l'impuls de la coeducació a totes les etapes educatives i un nou model d'educació sexual integral, que, de fet, ja està elaborat, ja es va treballar a l'anterior legislatura entre el Departament d'Educació, el Departament d'Igualtat i Feminismes, i que aquest curs havia de veure la seva implementació. Per tant, li preguntem: quines mesures d'aquest nou model, que ja està preparat –amb itineraris definits, amb materials elaborats, amb formacions també definides–..., com està previst implementar en breu les accions que ja es podien implementar aquest curs escolar?

Li recordo també que es va crear la figura Cocobe, aquesta figura coordinadora de coeducació, convivència i benestar als centres, i que hi havia el compromís d'augmentar les hores de dedicació d'aquestes figures quan hi hagués nous pressupostos. Mantindran aquest compromís? Hi insisteixo, no té sentit començar de zero, i ens preocupa que el plantejament sigui aquest.

I no és només pel compromís, per la feina de l'anterior equip de govern, sinó que tots aquests instruments s'han treballat amb tots els actors rellevants del país, amb tots els actors que treballen l'abordatge de les violències masclistes. Al model d'educació sexual integral, per exemple, hi van participar entitats especialitzades, persones expertes, comunitat educativa. Per tant, és un model validat. Igual que, en l'àmbit de les violències obstètriques i vulneració de drets sexuals i reproductius, el pla d'abordatge de la violència obstètrica i la vulneració de drets sexuals i reproductius es va treballar amb el sector, amb les professionals, amb les societats científiques, amb els centres hospitalaris. Per tant... Això també és una forma de violència mas-

clista i un àmbit de violència masclista, i hi ha allí tota una sèrie d'actuacions i mesures i pressupost –molt important. En el pla nacional trobarà detallats els compromisos pressupostaris de cadascun dels seus departaments.

Deia que em preocupaven algunes afirmacions que va fer vostè ahir. Com veu, m'estic centrant en l'àmbit de la prevenció, perquè crec que és l'àmbit..., és l'eix d'intervenció cabdal per poder avançar en l'erradicació de les violències masclistes. Vostè deia ahir: «La millor protecció és denunciar.» Compte, perquè sabem que es denuncia quan es pot, no necessàriament quan es vol. Per tant, la millor protecció és la prevenció, totes aquestes mesures de prevenció comunitària, tots aquests canvis culturals i socials que podem accelerar amb aquest conjunt de mesures i d'altres que s'hi puguin afegir perquè hi hagi les condicions eventualment per poder denunciar, però especialment per impedir que aquestes situacions es produeixin.

Parlava també de generar noves dades a través de l'Observatori de la Igualtat de Gènere de l'Institut Català de les Dones, que ens sembla una iniciativa interessant. Evidentment, hi ha molta bretxa de dades encara pel que fa a les desigualtats de gènere també en l'àmbit de les violències masclistes, però ens preocupa que entenguin que els indicadors de risc són responsabilitat..., o qui els ha de desenvolupar és l'Observatori de la Igualtat de Gènere, és a dir, un centre que analitza, recopila i analitza dades, i no els serveis especialitzats. Hi ha una direcció general per a l'erradicació de les violències masclistes que té sota la seva coordinació els serveis de la xarxa especialitzada, que és qui treballa en coordinació amb tots els altres departaments del Govern, especialment amb Justícia i Interior, que són els que han de millorar les eines de valoració de risc amb tots aquests indicadors quantitatius, però també qualitatius, que permetin anticipar la resposta de les administracions i protegir millor les dones. I aquestes accions les trobem també entre aquestes més de dues-centes actuacions del pla nacional.

I enllaço amb un altre motiu de preocupació que ens sorgia aquests dies. El 29 d'octubre vam celebrar al Govern la primera reunió del Comitè Nacional de Seguretat i Justícia, un comitè interdepartamental que declara com un dels objectius l'atenció a les víctimes, incloent-hi les víctimes de violència masclista, però no compta amb el Departament d'Igualtat i Feminisme, al qual correspon coordinar tota l'acció de govern en aquest àmbit. Aquí es farà seguiment de les UVFIs, de les unitats de valoració forense integral? De l'acompanyament en seu judicial a les denúncies de violència masclista –amb fons, per cert, que provenen d'Igualtat i Feminisme? O estratègies cabdals com el Barnahus? No pot ser, no té sentit que el Departament d'Igualtat i Feminisme no hi participi.

I ja vam expressar la preocupació pel fet que el president Illa no comptés amb mantenir el Departament d'Igualtat i Feminisme en l'estructura del nou Govern, i si s'hi ha mantingut és gràcies als acords d'investidura. I ens temíem que això marqués una voluntat de fer que posava en qüestió la capacitat del Departament d'Igualtat i Feminisme de dur a terme una transversalitat efectiva en aquesta legislatura. Són a temps de corregir-ho, són a temps d'exigir participar en aquest comitè, consellera, i de vetllar perquè totes les polítiques de seguretat i de justícia tinguin perspectiva feminista i estiguin alineades amb les polítiques de prevenció i de reparació del seu departament.

Els demanem que no facin cap pas enrere, perquè l'objectiu principal de comptar amb un departament d'igualtat i feminismes al Govern de la Generalitat era liderar i coordinar totes les polítiques d'igualtat, i en l'abordatge de les violències masclistes aquest lideratge és imprescindible i li correspon a vostè, consellera.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per respondre a la interpellació, té la paraula l'honorable senyora Eva Menor Cantador, consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a totes, diputats, diputades, consellera. Moltíssimes gràcies, diputada Verge, per les seves paraules, per transmetre la seva preocupació de continuar treballant des de l'altra postura, no?, com a diputada d'aquest Parlament, en els temes de la lluita contra la violència masclista. Recullo la voluntat de col·laboració amb una mirada crítica. Aquesta mirada crítica jo crec que és imprescindible per avançar.

És veritat, vostè ho ha dit, no comencem de zero. Soc conscient de que no comencem de zero. Agraeixo molt tota la feina que s'ha fet en la passada legislatura, que s'ha fet molta feina. S'ha fet bona feina, però jo, com vostè, també soc inconformista. També quan era alcaldessa avaluava tot allò que posàvem en marxa, per veure si eren els instruments eficaços per assolir els objectius que ens plantejem quan els creem. En aquest cas, s'ha fet molta feina, com deia. Hi han molts instruments creats. En aquest document jo no hi vaig fer referència ahir, però és veritat que tot està construït i planificat en un pla nacional, que això no treu que nosaltres plantejem fer un altre instrument de consens polític i social per abordar aquest tema des d'una altra mirada, un altre punt de vista molt més ampli. És veritat, s'ha fet molta feina, però les dades no són bones i jo crec que no hem de ser conformistes. El meu esperit inconformista em farà continuar lluitant i avançant.

Vostè comentava, que jo també ho comparteixo, que la prevenció transformadora és la manera més important de lluitar contra les violències masclistes. És cert. També posava sobre la taula mencions que jo vaig fer ahir. No estic d'acord amb vostè que no concretés, jo crec que vaig fer molta concreció de moltes coses que volem portar a terme. Avui podré fer algun aclariment més de coses que no vaig comentar ahir, que puc ampliar.

Però jo crec que vaig comentar un tema que per a mi és molt important, i és que la violència masclista és una violència multicausal, i, per tant, necessita un abordatge multifactorial i multisectorial. I no només s'han de tenir en compte les dades que tenen els SIEs, que són de les víctimes o de les persones que han passat per aquest servei, sinó que crec que hem de fer aflorar altres dades invisibilitzades de moltes violències masclistes, molt invisibilitzades, banalitzades i tolerades socialment, que jo crec que això és el que hem de fer aflorar i on hem de posar el focus.

Perquè el negacionisme contra la violència masclista, perquè els discursos antifeministes que malauradament estan sent molt presents sobretot a les xarxes socials i que estan traspuant sobretot a la imatge que tenen les persones més joves sobre la violència masclista, que fins i tot la neguen i diuen que el moviment feminista ha anat massa lluny –són dades que ens haurien de preocupar–..., hem de posar molt el focus en un gran acord social que posi aquestes dades sobre la taula. Perquè, mireu, és veritat, hem analitzat molt els indicadors de risc, hem analitzat molt els comportaments masclistes que condueixen a la violència, però hi ha un denominador comú que es diu «masclisme», que està molt present en la societat, que també l'hem de tenir en compte en l'abordatge de la coeducació i d'aquest projecte que volem fer amb Educació –ara hi entraré–, i per això hem de fer aflorar altres dades, també per interpellar el conjunt de la societat.

Jo quan parlava ahir de denunciar no només posava el focus en la víctima, també ho vaig comentar. Jo crec que hem de continuar treballant en millorar el sistema perquè l'abordatge de les denúncies sigui molt més senzill. Vostè té tota la raó, les dones no denuncien no perquè no vulguin, sinó perquè no poden. I jo crec que en això hem d'interpellar també el conjunt de la societat. Jo crec que tots i totes som actors i actrius del canvi, tots i totes tenim la responsabilitat de denunciar. I això és el que pretén també fer aquest departament, interpellar el conjunt de la societat.

I per a l'abordatge d'aquest projecte de coeducació i de desmuntar el masclisme i de generar una educació que comporti unes masculinitats i unes feminitats lliures de violències –que és veritat, l'abordatge de l'educació sexual i afectiva és importan-

tíssim, perquè ara mateix l'única informació que reben és la pornografia, que tots sabem on condueix—..., ho hem de fer tenint en compte la comunitat educativa no només en la planificació, sinó també en el desenvolupament.

Vostè ha fet referència a la figura Cocobe, que és una figura molt bona. Ha fet referència a moltes eines de formació que estan sobre la taula i que estan en marxa, a currículums formatius que és veritat que estan sobre la taula i que estan en marxa, però no podem deixar en mans de la comunitat educativa —ha sortit el tema en l'anterior interpellació—..., no podem donar la responsabilitat als professors i a les professores de l'educació dels nostres nens i nenes. Aquestes eines també s'han de posar en mans de les famílies. I aquestes figures Cocobe no només han de tenir eines, no només han de tenir formació, també han de tenir acompanyament. I això és el que volem crear..., quan jo feia referència a aquest projecte de coeducació, facilitant eines també de suport, de suport tècnic, de suport professional, que l'*expertise* del meu departament, que va ser el seu departament, jo crec que té molt a aportar també en aquest projecte.

I parlava també de la comissió nacional per a l'abordatge de la violència masclista. Precisament ahir vam tenir la primera reunió, que va presidir el molt honorable president, en la que vam poder analitzar..., i vam poder també proposar una millora del protocol d'actuació, que també vostè hi feia referència. I també ens hem interpellat i ens hem conjurat des de la comissió nacional, i ho faig també des d'aquest faristol, aquest Parlament, en aquest pacte que jo plantejava: pacte català per a l'erradicació de les violències masclistes. És veritat, tenim un pla que s'hi ha fet molta feina, però jo crec que aquest pacte que jo plantejava amb un horitzó de novembre del 2025 el que pretén és ser un instrument de consens polític i social, de blindatge de les polítiques públiques per a l'erradicació de la violència masclista.

Volem també un compromís col·lectiu i de corresponsabilitat del conjunt de la societat per a l'abordatge de les violències masclistes. Potser es qüestiona aquest pacte o potser es qüestiona que no és necessari, però a mi sempre m'agrada posar l'exemple del pacte d'estat aprovat el 2017 i els efectes que va generar aquest pacte. Aquest pacte va suposar, sens dubte, un pas endavant importantíssim en la lluita contra la violència masclista, perquè va suposar una resposta institucionalitzada, una metodologia d'intervenció amb planificació, amb objectius, amb garanties de dotació econòmica estable. També va convertir el feminisme o la lluita contra la violència masclista en una veritable política d'estat transversal i estable en el temps.

Miri, vostè també ha fet referència a altres espais de treball que té aquest Govern per a l'abordatge de les violències masclistes. Està tot el Govern per lluitar contra la violència masclista, i ho veurem en una bateria de propostes que llançarem com a govern, perquè tots els departaments s'han posat a la meua disposició per a l'abordatge d'aquest problema, que és un problema global. També el Departament d'Interior, amb un munt de propostes.

També és cert que la transversalitat és molt important per abordar aquest tema. Aquesta transversalitat ens interpella a tots els departaments, i ja en farem esment a la propera intervenció, perquè tinc la sort de que estic molt interpellada en aquest Ple (*la consellera riu*) i també podré ampliar una mica aquesta informació, en què consisteix la transversalitat o com ens podem posar en marxa des de tot el Govern per lluitar contra la violència masclista i per afavorir la igualtat de drets i de llibertats de totes les dones.

Jo feia també, en la meua intervenció..., donava molta importància a la denúncia, ho reitero, perquè la denúncia salva vides. No només la denúncia de les persones víctimes, també la denúncia de tota la societat. Alçar la veu davant la violència és responsabilitat de tots i de totes. Amb dades negaré i desconstruiré tot aquest discurs negacionista, que, sota el meu punt de vista, és terraplanista, perquè hi han dades sobre la taula que ens donen..., que la violència masclista existeix i que trenca la

vida de moltes persones. És un atemptat contra els drets humans, en això estem molt d'acord. És una irresponsabilitat i posa les dones en perill.

Per tant, el que volem treballar és, amb el pacte català, en la creació d'un laboratori de dades amb perspectiva de gènere que desmunti i que ens plantegi una construcció d'una veritable agenda feminista. Continuarem ampliant la xarxa de serveis, també ho vaig comentar ahir. Quatre nous SIEs –passarem de disset a vint-i-un–, i gradualment n'anirem obrint d'altres per tot el territori. Crearem un SIE de violència digital, per mutilació genital femenina, per tràfic d'éssers humans. Crearem protocols d'abordatge també de les violències sectorials en el sector audiovisual, la cultura popular, les arts escèniques, la música en viu, l'esport i la salut.

Es crearà..., s'ha anunciat també la creació de la comissió de la dona, que serà un element imprescindible per afavorir la seguretat de les denúncies i l'atenció a la víctima. Farem programes amb Salut, farem programes amb Educació, farem programes amb Justícia. Treballarem des d'una perspectiva col·laborativa des de tot el Govern per lluitar contra aquesta vulneració de drets humans que ens afecta a totes les dones pel mer fet de ser dones.

Agraeixo la seva voluntat de continuar treballant des d'una mirada crítica, i nosaltres també farem el mateix.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica, té la paraula la diputada senyora Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, president. Consellera, li he de tornar a dir que no he pogut apuntar re perquè de concreció no n'hi ha hagut. En l'àmbit dels serveis, és a dir, en tot l'àmbit de la reparació, és evident que aquí hi ha una línia continuista i que té tot el sentit del món. Nosaltres quan vam entrar vam heretar també tota una xarxa pública de serveis i la prioritat havia de ser reforçar-la. Vostès ho continuaran fent. Aquesta planificació de vint-i-un SIEs ja estava feta. Estaven preparades les licitacions, igual que del SIE digital. En fi, això és normal, quan hi ha un canvi de govern, que el següent es trobi els serveis ja planificats. Però és molt rellevant que hi hagi serveis més especialitzats cada vegada per atendre totes les violències masclistes. Ho dèiem, ho seguim dient: són els serveis els que s'han d'ajustar a les necessitats de les dones i no a la inversa. Per tant, els necessitem molt especialitzats i els necessitem a tot el territori perquè hi hagi aquesta equitat territorial, que és imprescindible.

Sobre el pacte que van presentar ahir a la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista. Més enllà d'una qüestió terminològica que no és menor, com és dir-li «pacte català» en lloc de «pacte nacional», quan de fet és un pacte que ja està creat, i es va crear perquè vostès van impulsar una moció que va ser aprovada en aquest Parlament, i el vam constituir la legislatura passada... I va tenir més d'una reunió i el vam constituir en el format que la moció establia, que era que hi hagués presència dels grups parlamentaris. També hi havia agents socials i econòmics i hi havia les entitats municipalistes. Vam convocar els grups parlamentaris de trajectòria democràtica en dues ocasions l'any 2022, amb tots aquests altres actors que li he assenyalat, perquè fos un espai de coordinació institucional, de compartir documents –per exemple, el protocol marc per a l'abordatge de les violències masclistes–, però em permetrà que li recordi que no vam rebre cap aportació de cap grup parlamentari, tampoc del seu.

Permeti'm que emfatitzi també que la llei catalana és molt més garantista que la llei espanyola i que està plenament alineada amb el conveni d'Istanbul i que va ser aprovada per unanimitat. Per què ho dic? Perquè l'origen del *pacto de estado contra la violencia de género* és la incapacitat..., o la manca de suma parlamentària per poder actualitzar una llei que havia quedat obsoleta, que segueix estant encara bastant

obsoleta, que s'ha complementat amb altres legislacions, però el marc espanyol és molt fragmentat ara mateix i no acaba de cobrir totes les violències masclistes que estableix el Consell d'Europa, o no amb totes les garanties. Per tant, si aquí tenim una llei actualitzada i molt recent, el 2020, per tant, hi ha allí una primera pota del pacte nacional de país, una llei actualitzada i aprovada per unanimitat...

Dos. Tenim un instrument que no existeix tampoc ni a nivell d'estat ni a nivell dels països del nostre entorn com és aquesta comissió nacional, on hi són tots els actors que treballen de manera pràctica, de manera aplicada, en l'abordatge de les violències masclistes, que vam reforçar la passada legislatura per fer-lo operatiu amb grups de treball; grups de treball, per exemple, per elaborar eines, per elaborar indicadors, per elaborar polítiques de prevenció, per elaborar les mesures de formació perquè hi hagi uns estàndards de qualitat iguals arreu del país, iguals respectant tota la diversitat territorial, però perquè hi és present, precisament, en aquesta comissió, desplegant tota l'estructura política i tècnica a nivell de vegueries a tot el país, al país sencer. Si hi sumem el pla nacional de prevenció amb tota aquesta xarxa lila de país per implicar tota la societat, a mi a la suma em surt un pacte nacional, i un pacte nacional de contingut, no de foto, no de focs d'artifici.

Evidentment, ho haurem de veure, eh?, concedim el benefici del dubte. Però, com que no concreten quin és l'objectiu que ha de tenir aquest pacte nacional –aquest «pacte català» que diuen vostès–, doncs, em genera inquietud, en tot cas; especialment si, quan presenten les polítiques que faran, no parteixen d'aquests instruments que han estat acordats ja per les forces polítiques d'aquest Parlament i que tenen tot aquest treball conjunt amb moltíssimes institucions i entitats.

I que no en quedi cap mena de dubte: ple suport des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana a les iniciatives, a totes, que puguin enfortir la lluita contra les violències masclistes. Però ens preguntem quines seran les funcions d'aquest pacte, per què crear un espai que se solapa amb espais ja existents, que funcionen i que enllacen tot el país. Si del que es tracta és d'incrementar els recursos econòmics, aquesta és una responsabilitat que correspon en exclusiva al Govern, com vam fer la passada legislatura triplicant el pressupost destinat a les violències masclistes i reforçant significativament els recursos transferits tant als ens locals com a les entitats.

Per tant, hi insisteixo, esperem que aquest pacte no sigui només una fotografia, que tampoc es pretenguin importar marcs estatals sense tenir en compte quina és la realitat de Catalunya i la seva trajectòria en les polítiques d'abordatge de les violències masclistes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fer-ne la rèplica, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, president. Bé, davant d'aquest qüestionament preventiu d'allò que farem i amb aquest esperit d'anticipar el futur amb una bola de vidre, permeti'm que li demani temps, no?, que plantegi aquests dubtes que li sorgeixen de la poca efectivitat d'allò que farem quan ho fem, no des d'una perspectiva de qüestionament preventiu. I permeti'm que li doni algunes dades de concreció, no?, de coses que estem fent que, sota el meu punt de vista, són importants.

Vostè parlava de la reparació. La reparació no només és establir un bon sistema de reparació, també és agilitzar les indemnitzacions i incrementar aquests recursos per a les indemnitzacions. Una de les primeres coses que nosaltres vam fer tan bon punt vam arribar al departament va ser agilitzar molt molt molt la tramitació administrativa, perquè tan important és planificar com executar.

Perquè nosaltres podem posar molts recursos en el pressupost, dir que tripliquem els recursos per a l'atenció a la violència masclista, però si després no som capaços

de superar tots els problemes burocràtics que tenim com a administració... He estat alcaldessa quinze anys i sé lo complicat que és moure una màquina; la de la Generalitat encara és molt més gran, encara és molt més complicada. Però també això és fer política, perquè posar recursos perquè després arribin a les persones que els necessiten també és fer política. I una de les primeres coses que hem fet, i crec que amb èxit, ha estat això, pagar les indemnitzacions a les víctimes de violència masclista i desbloquejar la burocràcia.

Vostè també ha fet esment, no?, d'aquest desplegament dels SIEs, projectes també que necessitaven un impuls administratiu i burocràtic per veritablement fer aquestes licitacions. També ho hem fet, en aquests cent primers dies hem desbloquejat alguns projectes. Que no dic que sigui culpa seva exclusivament, perquè no és el meu tarannà, però és veritat que també això és fer política i això és tirar endavant serveis públics. És veritat, vostès han fet moltíssima feina, i nosaltres agafarem aquesta feina, la continuarem i la millorarem, amb aquest esperit crític, autocrític que jo també he fet quan he tingut les responsabilitats de governar.

Miri, tenim molts instruments. Vostè parlava de solapar espais. Home, jo crec que, sota el meu punt de vista, no és solapar espais, és incrementar aquests espais. Vostè ha fet esment del que va passar en la passada legislatura. Jo no sé per quines raons va ser, però és veritat que el pacte es va anunciar però el pacte no s'ha desenvolupat. Per tant, deixi'm el benefici del dubte, de veure si nosaltres som capaços en aquesta legislatura de fer caminar aquest pacte, sumar-hi la majoria de les forces polítiques. Hi insisteixo, per mi és molt important també interpellar el conjunt de la societat, perquè tot el que s'aprova en aquest Ple, si només es queda en aquest Ple i no interpella el conjunt de la societat, al final no transforma. Jo crec que tota la societat és agent de canvi; en un tema com aquest, encara més.

I, per tant, des d'aquesta perspectiva, el que intentaré –i m'hi deixaré la pell– és mobilitzar tots i cadascun dels actors del canvi en un tema tan important com és la violència masclista, un tema que afecta, que vulnera els drets humans.

I quan tinguem més temps, doncs, ja ens tornarem a veure en aquest faristol i podrem debatre i qüestionar allò que considerin vostès que no he fet bé, que per això està aquest Parlament. I no hi tinc cap tipus de problema, tot el contrari: crec profundament en la democràcia i en la crítica constructiva.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques

300-00023/15

El catorzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades... Bé, des de Junts considerem que incorporar la perspectiva de gènere en les polítiques públiques que impulsen els diferents departaments de la Generalitat és un imperatiu per tal de seguir avançant com a societat en una direcció que ens permeti que les nenes d'avui, les dones de demà, gaudeixin de més i de millors oportunitats.

No puc continuar una intervenció com aquesta sense fer esment de la violència masclista i que d'aquí a uns dies, el proper 25 de novembre, commemorem el Dia

Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones. Aquest 2024 les dades són realment esfereïdores, i, en aquest sentit, continuen morint dones a mans de les seves parelles i també de les seves exparelles. La lluita pels drets de la igualtat de la dona comencen garantint el dret a la vida i a la llibertat. Sembla que en ple segle XXI això, doncs, no pugui ser, i, per tant, és obvi que hem de plantejar una resposta integral a una tragèdia que afecta persones amb noms i amb cognoms, que impacta en el ple de la vida dels seus familiars i, malauradament, també dels seus fills i de les seves filles. I hem de seguir treballant des de diferents àmbits, com la prevenció, la sensibilització, l'atenció de les dones que pateixen violència masclista, l'actuació policial i la justícia, però tenint clar el paper clau que juga en aquest cas l'educació, un dels pilars del nostre benestar com a societat.

Les polítiques públiques no són mai neutres, i per això, per tant, és important incorporar la perspectiva de gènere en totes elles. Ens cal analitzar aquestes polítiques per tal que no només no perpetuïn aquestes desigualtats, sinó que, al contrari, contribueixin a una major justícia social. Cal adoptar una perspectiva feminista i transversal en totes les conselleries del Govern de la Generalitat. Insistim en els àmbits d'Educació, Justícia, Salut, Universitats, Empresa i Treball, Economia, Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Bé, jo..., veient aquest hemicicle, lo que sí que és evident és que la presència de les dones ha anat augmentant pel que fa a l'esfera pública i que hi ha hagut un impacte clar en la llei d'igualtat, però en l'àmbit de l'empresa encara hi ha molt camp per recórrer.

I aquí hem de referir-nos novament a la bretxa salarial. Segons dades de l'Observatori de Treball i Model Productiu del Departament d'Empresa, la bretxa salarial a Catalunya és del 19,9 per cent –estic donant unes dades que són de l'any 2021, no estan actualitzades. I per què?, per què ens costa tant acabar amb aquesta bretxa? Doncs perquè no es dona el mateix valor en termes econòmics a les tasques que estan fortament feminitzades, aquestes feines tenen sempre sous molt més baixos. Tampoc hi ajuda el fet que els contractes temporals i també els de temps parcial són majoritàriament per a les dones, perquè són elles les que encara avui compatibilitzen el treball remunerat amb les tasques dels fills, dels pares i de tots els familiars. Aquestes tasques no són remunerades, no es comptabilitzen en el producte interior brut, tot i que la seva incidència seria important, tan o més..., com ho ha de ser per a la vida, l'engranatge i el funcionament de la nostra societat.

Quin gènere tenen majoritàriament a dia d'avui les cures? Tots sabem la resposta. Hem de ser capaços d'impulsar polítiques de conciliació que també afavoreixin la corresponsabilitat per garantir la igualtat entre dones i homes, garantir també les mateixes oportunitats. Hem de ser capaços de formular plans d'igualtat que donin forma a aquesta resposta, que posin l'accent en l'accés, les condicions de la feina, la retribució, la promoció i l'exercici de la conciliació –la corresponsabilitat de la qual fem esment–, i que han de servir per assolir la paritat en els sectors masculinitzats o més feminitzats.

I no oblidem la importància de les dades per poder estudiar, analitzar de manera detallada, la situació present. Cal construir indicadors de gènere per obtenir dades fiables i rigoroses per aplicar les polítiques públiques. Fem un cop d'ull, per exemple, en un camp específic com és el de la salut. Les dones tenim malalties i simptomatologies específiques relacionades amb certes patologies. Parlem de la fibromiàlgia o de l'endometriosis, dels símptomes associats a l'atac cardíac, que són substancialment diferents als dels homes. S'han fet molts assaigs clínics, que es fan en els homes, i això pot provocar que certs efectes secundaris no quedin recollits.

També urgeix tenir una mirada femenina en l'urbanisme de les nostres ciutats i dels nostres pobles, en la planificació de com han de ser els nostres carrers, la concepció dels espais, especialment pel que fa a la il·luminació. També pel que fa a la

mobilitat, ja que les dones utilitzen més transport públic i més la bicicleta que els homes en els seus desplaçaments.

Pel que fa a l'educació, necessitem insistir encara més en la promoció dels referents femenins en les diferents disciplines, que puguin esdevenir un mirall per a les nenes i joves. Així, fomentar també el seu accés a les carreres de la ciència, la tecnologia, l'enginyeria, les matemàtiques.

Pel que fa al camp de la cultura, també, també necessitem incorporar una perspectiva de gènere. Les dades mostren que les dones consumeixen més cultura, llegeixen més, van més al teatre o a exposicions, però que estan infrarepresentades com a creadores en els museus i a les biblioteques. Ens cal posar fil a l'agulla perquè les dones esdevinguin protagonistes, a banda d'espectadores.

I si parlem de miralls i observem els mitjans de comunicació, les xarxes socials i els rols i estereotips que hi podem trobar en els nostres joves, segons un informe del CAC la majoria de les dones que apareixen en els informatius ho fan en qualitat de testimonis i no d'expertes. Cada vegada més dones professionals tenen l'altaveu amb el ressò que mereixen, però és evident que encara hi ha molts casos en que ens preguntem: on són les dones?

Si fem una ullada a les xarxes socials, veiem amb sorpresa com els vells estereotips són aplaudits i admirats, i homes joves adopten vells patrons davant la sorpresa dels seus pares. L'onada reaccionària que encarnen certes opcions polítiques aquí presents està aconseguint certes adhesions en els joves, que mostren conductes masclistes i que ens semblaven impensables fa uns anys.

Fixem-nos també en donar visibilitat a les dones passats els cinquanta, els seixanta, els setanta i els vuitanta –per què no?–, tal com també es fa amb els homes. Les dones amb experiència tenen molt a dir. Acabem amb aquest edatisme que ens afecta a tots però molt més a les dones, que ens empobreix socialment.

Per tot això, aquesta mirada amb perspectiva és més necessària que mai, perquè clarament pot contribuir a millorar la qualitat de vida de totes i, de retruc, de la societat.

Bé, jo, per acabar, consellera, li faré unes preguntes. Té previst crear noves estructures interdepartamentals que permetin vetllar per la implantació de la perspectiva de gènere i donar una resposta als temes que hem posat sobre la taula des de les diferents conselleries? Plantejarà noves accions per lluitar contra la violència masclista des d'una òptica interdisciplinària?

L'any 2025 es compleixen deu anys de la Llei d'igualtat 17/2015; pensa fer alguna avaluació del desplegament de l'impacte de la llei?

Pel que fa a les subvencions de les entitats, què pensa fer el seu departament per la seva supervivència, especialment les no professionals que estan desapareixent? Un dels problemes que tenen totes les entitats, però especialment ho tenen les entitats petites, és la burocràcia administrativa; pensen fer alguna cosa per disminuir aquesta burocràcia?

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fer la resposta, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminisme, l'honorable Senyora Eva Menor Cantador.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies de nou, president. Moltíssimes gràcies, diputada Planas, per la seva intervenció i per posar el focus també en la necessària transversalitat o la perspectiva de gènere al conjunt de les polítiques públiques per veritablement fer compliment d'aquesta agenda feminista.

Vostè ha anunciat els dos objectius d'aquest departament, i treballem des d'aquesta lògica. És, per una banda, l'erradicació de les violències masclistes i, per una altra banda, aconseguir la igualtat real entre homes i dones en el treball productiu, tenint

en compte el treball per compte aliè, però també des de la perspectiva de creació d'empreses o d'emprenedoria, i també la igualtat del treball reproductiu, que té a veure amb el sector de les cures, aquesta responsabilitat que recau majoritàriament sobre totes nosaltres.

És veritat, les dones som la meitat de la població i patim discriminacions estructurals pel mer fet de ser dones. I la resposta ha de ser, amb compromís de tot el Govern, incorporar aquesta mirada de gènere al conjunt de la política pública. Som un govern feminista i farem política feminista.

Com ho farem o què estem fent? Avanço que ja estic tenint reunions amb diferents departaments i hem detectat línies de treball conjunt. En posaré alguns exemples, però ja tindrem temps, al llarg de tota aquesta legislatura, per anar desenvolupant tot això que estic anunciant, i segurament em deixaré coses que anirem desplegant més endavant.

He parlat amb Educació per treballar el projecte de coeducació. Amb el conseller d'Agricultura també hem parlat del paper de la dona rural, però més enllà de veure de quina manera incorporem més dones a la cadena de valor de l'alimentació, aprofitant que l'any que ve serem capital de l'alimentació. Jo crec que és un bon fòrum per posar sobre la taula un sector que està molt poc feminitzat, i jo crec que tenim moltes oportunitats de fer-ho.

Amb la consellera de Salut hem parlat de l'abordatge de la interrupció voluntària de l'embaràs, amb tota la problemàtica que tenim, també fruit del negacionisme. I també valorar de quina manera podem reduir aquest biaix de gènere que hi ha en la salut, que afecta no només amb les malalties que vostè hi feia referència, sinó que també el que hem detectat és que, des de la perspectiva d'investigació mèdica, si no es té en compte la perspectiva de gènere, al final al que dona lloc és al fracàs en els propis tractaments, no?, i això també és un malbaratament de recursos sanitaris que jo crec que hem de reduir.

Amb la consellera d'Universitats i Recerca estem analitzant com desplegar la llei de la ciència amb perspectiva feminista o com millorar que les dones també agafin el lideratge dels projectes de recerca, que hi tenim molt poques dones, o com incrementem les vocacions STEM.

Amb Empresa i Treball, com reduïm aquesta bretxa salarial que vostè hi feia referència, o com aconseguir que les dones accedeixin a projectes empresarials d'emprenedoria, accedeixin a finançament, o que millorin aquestes dades que tenim de bretxa de gènere també en els llocs de direcció de les pròpies empreses. I això també ho farem comptant amb les entitats de dones en el món de l'empresa, que, per la meua vida anterior, que portava els temes de desenvolupament econòmic a la Diputació de Barcelona, que jo ja vaig treballar la perspectiva de gènere en el món de l'empresa, jo crec que podem fer moltes col·laboracions amb elles o amb el Departament d'Interior per incentivar un cos paritari. S'ha fet un anunci de reservar el quaranta per cent de les places recentment convocades per a dones.

Aquests són alguns dels exemples que farem com a govern. Però aquesta transversalitat, aquesta cooperació, ha de sortir dels límits del propi Govern de la Generalitat. Jo crec que hem de treballar també des d'aquesta lògica amb el món local, perquè el món local és essencial, perquè és motor d'innovació, perquè moltes vegades innova i va més enllà de la política pública que fem altres administracions. Són el principal motor de canvi, però també treballeu amb els agents econòmics i socials, treballeu amb el conjunt del moviment feminista, tenim un moviment feminista actiu al que hem de cuidar.

I té vostè molta raó, hem de millorar la gestió dels propis instruments de subvencions que tenim en el departament. Estem mirant de quina manera reduir tota aquesta burocràcia i agilitzar la tramitació dels pagaments, que també ha impactat de manera molt negativa en el moviment feminista.

Altres institucions nacionals i internacionals també molt importants. Vostè feia referència a una efemèride que tindrem l'any que ve, però l'any que ve també es compleixen els trenta anys de Beijing. Jo crec que també és una molt bona oportunitat per posar l'agenda feminista al focus a l'agenda catalana, a l'agenda també espanyola, però també –molt important– a l'agenda europea. Jo crec que som una regió europea que podem presumir de que som líders en les polítiques feministes, i jo crec que podem ajudar molt a la desconstrucció d'aquest moviment reaccionari que també ve de la resta d'Europa.

Hem de visitar molt el territori, i trepitjant territori amb actitud d'escolta activa podem conèixer de veritat la situació de totes les dones de Catalunya, les seves necessitats; també conèixer que existeixen molts agents de canvi, i totes les seves accions són necessàries. Per tant, la transversalitat també implica sumar aliances, perquè és imprescindible.

Per tant, tot això es posarà de manifest en diversos acords, en diversos pactes. Hem parlat en la intervenció anterior del pacte per a l'erradicació de la violència, però jo crec que hem de tendir a un veritable pacte social per treballar la igualtat real entre homes i dones en el treball productiu, en el treball reproductiu. No només per nosaltres, per les dones, sinó pel conjunt de la societat. En aquesta dèria que jo tinc per les dades, jo crec que hem de posar molta llum en el cost econòmic de la desigualtat: si no afavorim la mobilització de tot el talent femení present a la societat, el que estem fent és renunciar al talent disponible del cinquanta per cent de la població. I això també té un impacte econòmic i social negatiu que jo crec que com a societat no ens podem permetre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica, té la paraula la diputada senyora Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; moltes gràcies, president. De nou, gràcies, consellera. Bé, ens agrada que compartim aquesta importància per la transversalitat i també la preocupació pel món local, que també serveix per solucionar moltíssimes coses. Ara de les paraules cal passar als fets, i estarem amatents a tot lo que vostè ens ha dit.

Hem insistit molt en l'estructura interdepartamental, perquè pensem que amb la conselleria no n'hi ha prou. És un epicentre, és un epicentre eficaç per vetllar per aquestes polítiques, però no n'hi ha prou, perquè hi ha molta feina per fer i, per tant, necessitem que cada departament incorpori aquesta mirada específica de la dona. «Transversalització» vol dir estar present a totes les etapes del cicle de les polítiques públiques, des del disseny fins a la implementació i el seguiment, i també l'avaluació.

Analitzant aquestes dades del darrer informe de l'execució anual de la transversalitat de la perspectiva de gènere veiem que s'ha fet feina, però que encara hi ha molt de camí per córrer, que no tots els departaments han entomat aquesta tasca amb la mateixa intensitat.

I, en primer lloc, una de les preguntes que li vull fer és quan s'actualitzarà aquest informe. La darrera versió és del 2021. Hi ha tres eines fonamentals en la transversalització de gènere que estan caducades: el pla estratègic d'igualtat de gènere, el pla director de formació d'igualtat de gènere, el programa integral contra la violència masclista. Tenen previst actualitzar-los?

Pel que fa a la relació de transversalització de gènere en els diferents departaments, quina formació tenen les persones encarregades d'aplicar aquesta perspectiva de gènere? Han previst accions informatives perquè aquestes persones tinguin més eines per poder aplicar-les correctament? Tenen previst elaborar indicadors per mesurar el compliment? Quina dotació pressupostària es destina a la transversalitat de gènere?

Per acabar, cal retre comptes, establir una eina de treball i consulta que faciliti aquesta projecció de les polítiques públiques mitjançant aquesta avaluació exhaustiva del desplegament.

Per tant, moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fer la rèplica, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, president. Parlant d'estructures, de transversalitat, jo crec que en tenim una de molt potent, que és l'Institut Català de les Dones, que té un bagatge de molt de temps. Jo crec que l'ICD ha de tenir un paper clau en aquesta transversalitat de gènere, i des del departament treballarem perquè així sigui, perquè té molta experiència, perquè té molta formació i perquè té molta informació. I jo crec que això ho hem d'explotar. Hem de fer que l'ICD sigui el que piloti, el que vetlli perquè aquesta transversalitat de gènere arribi a tots els departaments de la Generalitat, i tindrà l'encàrrec de tornar a treballar amb aquesta mirada estratègica, amb la implementació i el disseny d'un nou pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere, que ja es va fer en el passat i que s'ha d'actualitzar. Vostè ho ha dit: l'any 2022 va quedar sense vigència i va passar per un període d'avaluació. Per tant, som conscients d'encetar tots els mecanismes per posar-lo en marxa.

A més, treballem, continuarem treballant també per ajudar al compliment dels objectius dels plans d'igualtat a l'empresa, que abans n'ha fet esment però no m'ha donat temps a contestar-ho, facilitant eines en els processos de disseny i implementació d'aquesta avaluació dels plans, amb una línia de subvencions per al 2025 per ajudar les petites empreses a que puguin desenvolupar i identificar aquestes accions.

Estic molt d'acord amb vostè que jo crec que hem de treballar amb planificació però també amb avaluació. Jo crec que és molt important avaluar les polítiques públiques, ho he dit també en la meua anterior intervenció. I tot això és el que estem fent. Quan tinguem les dades les presentarem, perquè jo crec que és molt important, des de les dades, des del coneixement de la realitat, tenir tota aquesta informació, i a partir d'aquesta informació prendre les decisions oportunes. Desplegarem recursos, despleguem eines, i les compartirem amb aquest Ple.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el finançament del món local

302-00008/15

Substanciada la darrera interpellació, obrim ara el capítol de les mocions subsegüents. El quinzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el finançament del món local. L'ha presentada el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula l'honorable diputada senyora Laura Vilagrà i Pons.

Laura Vilagrà i Pons

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades... Bé, de la mateixa manera que Catalunya necessita un finançament just, singular, per acabar amb el dèficit fiscal, també els nostres ajuntaments necessiten un finançament just. Necessiten eines, que no només són recursos econòmics –que evidentment–; també recursos des d'un punt de vista normatiu. I per això des del nostre grup hem plantejat aquesta moció,

que jo diria que, de forma exhaustiva, toca diferents temes relacionats amb el món local.

Però, en qualsevol cas, i pel que fa al finançament, partim, els municipis, en el conjunt de Catalunya, de la mateixa problemàtica, que és un estat centralista que acapara recursos però centrifuga obligacions. Ho vàrem exposar la legislatura passada a l'exconsellera Mas o al conseller Giró, en el sentit que fins i tot altres estats de matriu federal reparteixen i distribueixen molt millor territorialment els seus recursos que no pas l'Estat espanyol. I jo diria que, en conclusió, l'Estat espanyol d'alguna manera és hostil als municipis, o almenys als municipis catalans.

I ara els en donaré alguns exemples. I és dur dir això, però, en tot cas, uns exemples que no són nostres però ens els fem nostres, de l'Observatori de les Finances Locals de l'Associació Catalana de Municipis. En aquest cas, l'ha liderat el vicepresident Jaume Oliveras, i crec que dona dades molt rellevants. En qualsevol cas, aquest observatori ens diu que les entitats locals catalanes reben encara no cinc-cents euros per habitant a Catalunya; en canvi, en el cas d'Aragó reben gairebé vuit-cents euros per habitant, i en el cas d'Extremadura o Castella i Lleó, prop de set-cents. Cinc-cents, sis-cents, vuit-cents..., aquí veuen la diferència.

En tot cas, l'Estat, doncs, fa aquest acaparament de recursos i, per exemple, ens fa tornar a les regles fiscals. Sé que és un tema europeu, però, en qualsevol cas, i pel que fa a les finances locals a Catalunya, això significa congelar els romanents per 2.700 milions d'euros, que anirien rebé als ajuntaments per fer inversions o per fer diferents polítiques municipals.

El que sí que fa l'Estat és centralitzar el marge de dèficit. En aquest cas, se'n queda el 2,1 per cent, limita la Generalitat només al 0,1 i, en el cas dels ajuntaments, pretén, doncs, que tinguin un 0,2 per cent de superàvit. Per tant, torna a minvar els recursos del món local. Per tant, no és estrany que les finances dels ens locals catalans estiguin asfixiades, que les tresoreries tremolin i, especialment a final d'any, i com a conseqüència –ho hem vist aquest octubre amb les ordenances fiscals–, hi hagin increments importants de taxes i d'impostos.

Per això els proposem que aquest Parlament constati que el finançament local dels nostres ajuntaments és insuficient, que és obsolet i que, per tant, cal una reforma estructural. I, per tant, en aquest sentit, no fer pedaços, sinó fer una proposta de nou finançament també consensuada amb les entitats municipalistes.

Però no només és un tema de recursos; també és un tema de normativa, com els deia abans. I, per tant, també consensuadament, perquè aquesta és una llei molt delicada..., convé una llei de governs locals i de finances locals consensuada, doncs, amb les entitats. En aquest sentit, endreçar competències, finançar-les adequadament, és el sentit d'aquest punt.

També, pel que fa a inversions, importantíssim mantenir el nivell d'inversió i augmentar-lo. Pel que fa, en aquest cas, a la convocatòria del PUOSC proposem: 2025-2028, 600 milions d'euros. I com ha de ser aquest PUOSC? Doncs ha de ser incondicionat per part dels ajuntaments, flexible, amb una tramitació simplificada; també, per altra banda, sense concurrència competitiva –això fa referència als ajuntaments més petits, que no poden competir a l'hora d'anar a buscar recursos, sovint, amb ajuntaments més grans que tenen més estructura–; amb un increment del cofinançament –també, això està pensat per als ajuntaments més petits, però en general per a tots.

Recuperar, en aquest sentit, les inversions en equipaments esportius. Feia més d'una dècada que la Generalitat no finançava equipaments esportius. Ho vàrem començar a fer la legislatura passada amb una línia per als de menys de dos mil habitants, ara toca als de més de dos mil habitants, de forma immediata. Tenim equipaments de fa vint, trenta anys; camps de futbol, pistes que necessiten ser posades al dia.

Per altra banda, derogar l'LRSAL, la famosa LRSAL. Fins i tot el Partit Socialistes, el PSC, quan estaven a l'oposició i tenien el PP davant, deien que s'havia de

derogar. De moment no ho hem vist. Tornem a reiterar la necessitat de fer-ho. Crec que això és un consens general de tots els ajuntaments.

Un repartiment més equitatiu del dèficit, també dels tributs i dels ingressos de l'Estat, perquè el pastís no quedi tan concentrat. I pel que fa a les plusvàlues, que saben que és un dels impostos que el Tribunal Constitucional va tombar, va anul·lar amb relació al mètode de càlcul, plantegem un fons específic per compensar, tal com s'havia dit, doncs, en un altre moment.

En aquest sentit, creiem que cal fer un salt més. La legislatura passada vam poder millorar tot un seguit d'aspectes, però ara toca, encara, millorar-ne d'altres.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. Per defensar-les, en primer terme, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez, en nom del Grup Parlamentari Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Cinc minuts només per parlar de finançament local serà justet, però ho intentarem. Celebrem, en primer lloc, que finalment el món local hagi trobat un espai a l'agenda parlamentària; massa temps que els problemes dels nostres municipis queden relegats a un segon pla en aquesta institució. El món local volem més competències, però evidentment volem també més recursos. I avui aquesta moció hem de dir que és un primer pas per construir la primera llei de finances locals de Catalunya.

El passat 7 de febrer de 2024, es va debatre la proposició de llei de finances locals de Catalunya, que vam presentar els Comuns. Junts i Ciutadans van presentar dues esmenes a la totalitat, que VOX, PP i Esquerra Republicana van recolzar, i, per tant, van bloquejar la nostra iniciativa. Pròximament, instarem el Govern a legislar sobre les hisendes locals mitjançant una nova proposta de llei que ja hem registrat al Parlament.

Coincidim en el contingut de la moció d'Esquerra Republicana i agraïm l'acceptació de les nostres esmenes, que, amb tota la modèstia, pretenien millorar la proposta. De fet, pensàvem que presentarien la proposició de llei que ja tenia enllestida l'anterior Govern, segons va dir el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana fa nou mesos. Celebrem que hagin revisat la seva posició i estem disposats a col·laborar en la recerca d'una solució conjunta.

Els nostres municipis estan estrangulats per un marc legal obsolet que frena el nostre desenvolupament. És hora d'exigir una revisió en profunditat del marc legal, tant estatal com català, perquè els ens locals puguem exercir les nostres competències de manera plena i oferir serveis públics de qualitat. L'actual situació d'infrafinançament i d'incertesa financera on ens trobem els municipis és producte d'un sistema de finançament inestable que ha posat i està posant en risc la capacitat per respondre als desafiaments presents i, sobretot, als desafiaments futurs. Una incertesa que, associada a la manca de previsibilitat dels ingressos dels municipis, compromet seriosament la qualitat i l'eficiència de les nostres polítiques públiques.

Sovint els ens locals ens convertim en veritables laboratoris d'innovació posant en marxa iniciatives pioneres que s'anticipen a les demandes de la gent i que generen solucions a mida, amb una brutal capacitat d'adaptació i resposta als desafiaments emergents. Assumint aquestes responsabilitats, els ajuntaments no només resollem problemes concrets, sinó que també contribuïm a millorar la resta de polítiques públiques d'altres administracions. Actuem, per tant, també com a autèntics escuts protectors per a la nostra gent, un refugi davant les inseguretats, especialment per a aquells que més ho necessiten. Quan les famílies no tenen xarxes de suport som els primers a oferir solucions. I quan la soledat amenaça la nostra gent gran implementem programes que els permeten viure de manera independent i segura. Escoles

bressol, manteniment d'escoles públiques, equipaments esportius, drets socials, policies locals, neteja i residus, gestió de l'urbanisme... Som com Mister Wolf, «resolem problemes» dels nostres veïns i veïnes.

I, més enllà de reafirmar la valuosa tasca dels ajuntaments, també tenim la necessitat d'abordar una segona descentralització al nostre país, que, sense desatendre la necessitat d'aprofundir un major reconeixement de la realitat nacional i d'autogovern de Catalunya, ha de permetre completar una arquitectura institucional que està incompleta, una nova etapa de descentralització que permeti desenvolupar plenament l'Estatut de Catalunya, en particular pel que fa al reconeixement institucional dels ens locals com a govern de país.

Per tal que els municipis puguem desenvolupar plenament les nostres competències, és imprescindible que augmenti la nostra participació en els ingressos estatals, actualment estancada en un onze per cent davant del trenta-dos per cent de les comunitats autònomes i molt lluny també de la mitjana europea.

El que volem és que el debat sobre finançament local no quedi tampoc eclipsat per l'espera del finançament singular. En el mentrestant podem avançar, i permetin-me que els hi doni dues dades.

La primera, sobre el Fons de Cooperació Local. Des de l'any 2010 –govern d'Esquerrres–, la dotació per al conjunt del Fons de Cooperació Local va ser de quasi 157 milions. Després del canvi de govern, els imports han anat baixant significativament, fins que fa dos anys vam arribar al màxim de 136 milions. Mai s'ha aconseguit assolir el nivell d'aportacions de fa catorze anys, tot i que l'IPC en aquest període ha variat un 31,6 per cent. Per tant, sí que existeix un dèficit fiscal; sí que estem immersos en un context econòmic que ha col·lidit amb les finances locals; sí que hi ha hagut uns augments progressius del preu de l'energia, la inflació, increment de les retribucions del personal, augment d'interessos, i sí que hi ha hagut una pèrdua d'ingressos provinents, entre d'altres, de la plusvàlua, despeses estructurals creixents i acompanyades de pèrdua d'ingressos, però també és cert que hi ha hagut aquesta retallada voluntària i intencionada del Fons de Cooperació Local.

I la segona. La majoria de grups d'aquest Parlament volem un repartiment just i equilibrat, amb major marge de repartiment del dèficit públic per part de l'Estat espanyol. Ara bé, cal que siguem responsables, perquè el vot contrari de Junts contra els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic 25-27 obligarà els ajuntaments a fer superàvit i a no mantenir l'equilibri pressupostari. Això es sumarà a l'asfíxia financera que ja patim amb el retorn de les regles fiscals, limitant encara més les nostres polítiques públiques.

Benvingut el debat municipalista a aquest Parlament. Hi votarem a favor.
Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Joaquim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Bon dia, president. Consellera, bon dia. Bé, la setmana passada, en la interpellació que feia la diputada Vilalta, crec que va fer..., i avui també la diputada Vilagrà..., han fet una mica la carta als Reis o un resum general de l'opinió del món municipal, del que necessitem i del que volem. I, per tant, més enllà dels partits i més enllà de tot plegat, una mica l'opinió general del món municipal és la que tenim amb aquesta moció, que nosaltres hi votarem a favor.

En tot cas, tinc la sort i la gran sort de ser alcalde d'un poble i de viure en un país com Catalunya, que està format per 947 municipis, 65 EMDs, 42 comarques i 4 diputacions. D'aquests nou-cents i escaig municipis, al voltant de set-cents no passen de deu mil habitants. I, segurament, la resta de municipis..., uns vint municipis representen el noranta per cent de la població –concretament, situats en àrees metro-

politanes molt concretes. I això què provoca? Doncs que hem de fer-ne una reflexió, primer que re, geogràfica, del món municipal. I aquí hem de fer una distinció molt important dels grans municipis i del món rural. I el fet de legislar tant en l'àmbit jurídic com econòmic i tot..., si no tenim en compte aquest diferencial de planeta –no ja de món, de planeta–, les coses no sortiran bé.

I, bàsicament, tampoc no han sortit bé, perquè, com diem a comarques, des dels despatxos de Barcelona s'ha legislat el món local i, pràcticament, fins últimament no s'han tingut en compte el món rural i els grans ajuntaments. I crec que això és el primer que hauríem de tenir present: que els ajuntaments de menys de deu mil habitants no tenim absolutament res a veure amb la trentena de municipis grans que té aquest país. I la legislació que hem de fer al món local en tots els àmbits ha de ser diferenciada, perquè, si no, no ens en sortirem; tant en l'àmbit econòmic, com deia, com en el jurídic i de tot tipus.

Un alcalde d'un poble, un jubilat que sigui alcalde d'un poble de vuit-cents habitants, que hagi de fer a la pàgina web de l'ajuntament tot el seu patrimoni, tot el que té..., no és el mateix que qualsevol de nosaltres o qualsevol alcalde que ho hagi de posar a la pàgina web. Nosaltres, segurament, sí; un alcalde d'un poble de cinc-cents habitants que no cobra i que, segurament, ha de pagar..., és una indecència. No tenen re a fer, els veïns d'aquests alcaldes, per exemple, en aquest àmbit. I, en canvi, un alcalde d'un municipi gran que cobra diner públic..., doncs segurament ho han de fer. I això provoca..., ho poso com a exemple de les diferències que hi ha d'un municipi a un altre.

Després, estem segrestats, cada dia som més alcaldes finalistes. Les subvencions de la Generalitat te marquen el tant per cent, te marquen quin tipus d'obra pots fer. Els ajuts de Madrid, les subvencions de la diputació, exactament igual. Els ajuntaments..., segurament els grans tenen uns marges de capítol 6, d'inversions anuals. Els ajuntaments de menys de deu mil habitants, una vegada hem fet tota la recaptació, tenim zero euros per fer inversions, i la resta d'inversions que ens poden vindre externalitzades de les diferents entitats encara ens venen... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)*, ja –si ja acabo–... *(rialles)*, ja venen marcades. Per tant, hi donarem suport.

L'LRSA. L'LRSA és un escàndol. Ha sigut una arrencada de l'ànima del món municipal. S'ha d'anul·lar completament.

I, per acabar, hem de fer una reflexió molt important, a banda de tot això, de la llei d'urbanisme. Per als municipis petits és un drama. És tan important solucionar el tema econòmic i molts àmbits del món municipal..., amb la llei d'urbanisme. No hi ha cap poble avui en dia petit que pugui muntar una fàbrica de gots al seu poble. No patiu, que no se'n sortiran. I això no pot ser. I que sigui el mateix la zona verda a la Fatarella, que té vint-i-dos quilòmetres quadrats de bosc, que una zona verda de Girona que no en té ni un..., això és un escàndol. I aquí van passant els anys i els ajuntaments van queixant-se'n.

I, després, els consells comarcals. Els consells comarcals d'aquí a quatre anys, d'aquí a vuit anys, es trobaran amb molts municipis que tindrem dificultats per trobar gent per formar part de llistes i de llocs, en petits pobles. I aquí els consells comarcals hauran de jugar un paper important –no toca avui.

Però, en tot cas, un bon finançament, la llei d'urbanisme i què fem, realment, amb els consells comarcals.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Bon dia, consellera, diputats, diputades. El Partit Socialistes és un partit amb quaranta-sis anys d'història. Una història i una actualitat que no s'entendrien sense el món local. Molts companys i companyes del Grup Parlamentari Socialistes hem estat treballant a ajuntaments: alcaldes, alcaldesses, regidors, regidores. Al Govern de la Generalitat també tenim exemples d'experiència municipalista: la consellera Eva Menor, alcaldessa de Badia del Vallès; el conseller Berni Álvarez, d'Esports, regidor de l'Ajuntament de Tarragona; o sense oblidar el molt honorable president de la Generalitat, que va ser alcalde de la Roca del Vallès.

Que el Partit Socialistes és un partit municipalista és una realitat que ningú pot posar en dubte, i estem molt orgullosos i orgulloses d'això. Per tot això, per la història, l'experiència i el nostre ADN d'esquerres, tots els municipis ens trobaran aquí per recolzar tant en temes econòmics com en altres temes, siguin els que siguin.

Som conscients de que s'ha d'impulsar una actualització de la llei de finances de l'any 89. Reitero i faig meves les paraules de la setmana passada de la consellera d'Economia i Finances amb que encoratjava a tots els grups polítics que tenen representació al Congrés dels Diputats a fer-la realitat. Nosaltres estarem al seu costat per tot –tot– el que necessitin. Una llei de finances que reconegui el paper dels ajuntaments; que aquests siguin dotats de més capacitat normativa, més capacitat per desenvolupar polítiques públiques, i sempre tenint en compte les singularitats de cada municipi.

Vostès parlen, a la moció, del PUOSC. Demanen un increment de la quantitat econòmica. Aquest s'ha comunicat ja i en les pròximes setmanes serà presentat, amb un pressupost de 500 milions d'euros. Amb això l'estem dotant amb més del doble de diners que es donaven en exercicis anteriors, amb un pla amb menys burocràcia i molta més flexibilitat, sempre amb la mirada de continuar augmentant.

També parlen del Fons de Cooperació Local. El passat 6 de novembre es va efectuar el pagament de la gran majoria dels municipis. Vostès ara ens demanen el deu per cent. Hi estem d'acord. Hem de créixer, hem de ser àgils i hi hem d'arribar d'una manera més ràpida. Per això a la nostra esmena dèiem que sí, però que instàvem a treballar en l'assoliment d'un model de finançament singular per a Catalunya. Hagués estat bé que ens haguessin acceptat alguna esmena d'aquest partit que represento.

Sobre la línia de subvencions per als equipaments esportius, és un altre punt molt important per al món local, i, com veuen, hi estem també d'acord, però ens vam trobar unes bases sense consignació pressupostària. Per aquesta raó encara no s'han tirat cap endavant. I si els pressupostos del 2025 s'aproven per part d'aquest hemicicle podrem tenir aquesta subvenció a la conselleria d'Esports.

Una altra mostra de tota aquesta línia de treball del món local és la nova llei de barris. La nova llei de barris, que no només serveix per millorar els barris, dignificar la vida de les persones, sinó també com a punt de trobada i punt de millora de les ciutats i de tot el món local; ciutats, pobles, etcètera.

Com veuen, tenim molts punts en comú. Tots i totes volem un món local amb més recursos. I la Generalitat està preparada. Està preparada per donar l'excel·lència, està preparada per estar al costat del món local, però hem de continuar treballant. Els catalans i catalanes es mereixen que aquesta Generalitat d'excel·lència pugui estar per ells.

Com he dit reiterades vegades, estem d'acord en tot el que demana aquesta moció; més o menys, molts dels punts estan implícitament i explícitament en els acords d'investidura amb Esquerra Republicana i el Partit Socialistes i Units per Avançar. Estem convençuts i convençudes que ficant sempre davant els ciutadans i ciutadanes de Catalunya trobarem espais d'amplis consensos per millorar la vida de tots i de totes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. El darrer bloc d'esmenes l'ha presentat el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Per defensar-les, té la paraula el diputat senyor Manuel Reyes López.

Manuel Reyes López

Gracias, presidente. *Consellera*, diputados, diputadas... Hoy debatimos un tema fundamental, un tema sumamente importante, como es la financiación de los entes locales. Y es un tema que se repite legislatura tras legislatura aquí en el seno del Parlament de Catalunya, sin que ningún gobierno lo haya resuelto. Y nos da igual que el Gobierno sea del Partido Socialista, que sea de Junts o que sea de Esquerra Republicana, porque es un tema que queda siempre, en cada legislatura, como un tema pendiente y que pasa, año tras año, sin tener una solución.

Al Partido Popular nos preocupa, sinceramente, la financiación de los entes locales, porque al final son los ayuntamientos quienes están al lado de la ciudadanía. Son la puerta de entrada siempre a la Administración, son los que están siempre al lado para resolver los problemas cuando un ciudadano tiene una cuestión fundamental o tiene una preocupación o una queja.

Sin embargo, hoy se nos presenta una moción por parte de Esquerra Republicana que tiene una visión parcial, como mínimo, del problema que tenemos de financiación en los ayuntamientos. Y, además, ustedes omiten un claro responsable, que es la Generalitat de Catalunya. (*Remor de veus.*) Es más, Esquerra Republicana hasta hace apenas unos meses se sentaba en estos bancos, en la primera fila, ¿verdad? (*Persisteix la remor de veus.*) ¿Por qué no resolvieron el problema? Si han estado gobernando durante tantos años en Cataluña...

El president

Silenci, si us plau...

Manuel Reyes López

...¿por qué no trajeron una propuesta de ley para resolver la financiación de los entes locales en Cataluña? Es que han tenido todos los instrumentos, pero no han querido. No han querido.

Es más, Esquerra Republicana es la piedra angular para sostener el Gobierno de Pedro Sánchez en la Moncloa. Y ustedes son muy buenos negociadores, señores de Esquerra Republicana. Son estupendos negociando aquello que les interesa a ustedes, especialmente sus intereses particulares, pero cuando el interés es general, cuando es un tema que realmente es tan importante como la financiación de los ayuntamientos... ¿Por qué no lo pusieron en la mesa del señor Pedro Sánchez? ¿Por qué no lo han resuelto? ¿Por qué no condicionaron la investidura del señor Sánchez a una mejora de los ayuntamientos de toda España? No lo hicieron porque no les interesaba, pero ahora sí. Ahora que son oposición tienen que buscar temas y nos traen esta moción, que, de verdad, compartimos la preocupación, por supuesto, pero, hombre, un poco oportunista también lo es, ¿no?

Por tanto, es fundamental recordar hoy el papel de los ayuntamientos. Claro, prestador de servicios, en muchos casos, que suple lo que no hace la Generalitat de Catalunya: en ámbito de la seguridad, en la sanidad, en la educación, en vivienda, en servicios sociales. En tantas y tantas cosas que competen a la Generalitat de Catalunya, pero que no lo hace, y son los ayuntamientos los que tienen que rascarse el bolsillo para solucionar los problemas –aquello que le toca a la Generalitat de Catalunya.

Por ejemplo, en el ámbito de seguridad ciudadana. Cuando la Policía Nacional dejó de prestar los servicios de seguridad ciudadana en Cataluña y fue sustituida por los Mossos d'Esquadra, el Estado, el Estado del Gobierno de España, financió a la Generalitat de Catalunya por esa seguridad ciudadana para tener los Mossos d'Esquadra. Pero si entre el treinta y el cuarenta por ciento de los delitos que suceden en

Cataluña son resueltos por las policías locales, que están haciendo funciones no simplemente de ordenanzas municipales, sino que están haciendo también funciones de seguridad ciudadana, ¿por qué la Generalitat de Catalunya no transfiere ese treinta o cuarenta por ciento de esos fondos que vienen del Estado a los ayuntamientos? ¿Por qué se lo queda? ¿Por qué se lo queda, si al final es el ayuntamiento quien está prestando esos servicios?

Por tanto, la Generalitat de Catalunya tiene, claro, mucha responsabilidad. Y ha tenido muchas oportunidades de mejorar la financiación de los ayuntamientos. Pues bien, desde el Partido Popular queremos ponerle hilo a la aguja para solucionar estos problemas. Por eso hemos presentado dos propuestas, dos enmiendas.

Una de ellas es que venga ya de manera definitiva una propuesta de ley para tener esa ley fundamental para los ayuntamientos, de financiación y de gobiernos locales. Hemos propuesto que se traiga ya, de manera inmediata, urgente, al Parlament de Catalunya.

Y otro tema no menos importante, fundamental: un calendario de pagos. Basta ya de ir aplazando la deuda, que vayan pasando los años y que al final los ayuntamientos se tengan que buscar la vida y espabilarse. No, llega la hora de pagar, llega el momento de que la Generalitat de Catalunya tiene que pagar. Por eso proponemos –y agradecemos a Esquerra Republicana que haya aceptado nuestra enmienda– que, en el año 2025, pues, ya toca pagar, y que se paguen las deudas que tiene la Generalitat de Catalunya con el mundo local.

Se comentaba también en la moción que se utiliza para atacar al Estado, para atacar al Gobierno de España. También para derogar la llamada LRSAL. Quizás la LRSAL no es la ley más simpática del mundo, pero qué bien les han venido a los ayuntamientos en pandemia esos remanentes para poder dar los servicios que la Generalitat de Catalunya y el Estado no han hecho. Por tanto, probablemente es mejorable, como todas las leyes, pero gracias a esos remanentes hemos podido dar esos servicios tan fundamentales que la ciudadanía cada día nos reclama.

Por tanto, desde el Partido Popular diremos «sí» a los gobiernos locales, «sí» a la autonomía municipal, «sí» a gobiernos municipalistas y «sí» a dotar de los recursos necesarios a los ayuntamientos. Y, sobre todo, «sí» a que la Generalitat de Catalunya pague lo que le toca, y que lo pague ya a los ayuntamientos.

El president

Gràcies, diputat. Els grups parlamentaris que no han presentat esmena poden fixar la seva posició. Per fer-ho, en primer terme, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. Consellers, consellera, diputats... Esta moción es un ejemplo más del cinismo e hipocresía de Esquerra Republicana. Bajo el mismo paraguas de siempre, con el mantra permanente de la infrafinanciación de Cataluña, presentan medidas para exigir al Gobierno de España más recursos para el mundo local.

Bien, analicemos la situación. ¿Los ayuntamientos en Cataluña están infrafinanciados? No. ¿Tienen pocos recursos? No. ¿Asumen servicios que debería prestar la Generalitat de Catalunya y que no presta? Efectivamente. ¿Tienen dificultades para gestionar sus recursos? Evidentemente, es el resultado de más de cuarenta años de Esquerra, de Junts y del PSC.

Mire, señora Vilagrà, usted presenta una moción con un falso argumento de proteger al mundo local, cuando realmente saben que ustedes no pueden dar ninguna lección. Cuando decimos que los ayuntamientos no están infrafinanciados es por un motivo muy claro: ustedes han traído la mayor presión fiscal de España a nuestros municipios. ¿Y por qué? Porque los municipios –los municipios– tienen el IBI más caro de toda España. Y esta gestión y decisión no dependen de nosotros, dependen de sus alcaldes de Esquerra. La tasa de recogida de residuos, la más alta de todos los

municipios catalanes, decisión de alcaldes de Esquerra. Y, por último, es que poner una terraza en Cataluña es mucho más caro que en cualquier otro punto de España. Y esto, señora Vilagrà, no es decisión del Gobierno de España, es decisión de ustedes y sus alcaldes. Ejemplos: Tarragona es la tercera ciudad de España que más paga, con 917 euros por habitante; Gerona, la cuarta, con 901; Lérida, la séptima, con 862. Muchos, lejos de la media nacional, que está en 705 euros por habitante.

Pero ¿sabe por qué los municipios catalanes tienen los impuestos por las nubes? Principalmente por dos motivos. Mire, el primero es porque no saben ni gestionar ni priorizar. De hecho, les encanta despilfarrar el dinero público en aquellas cuestiones que son ajenas a lo que son los problemas reales de los ciudadanos. Prueba de ello es que incluso algunos de sus alcaldes están investigados por delitos contra la Administración, presuntamente por regalar contratos a dedo a familiares. Prueba de ello, a Torredembarra –el meu poble...–, ocho concejales de Esquerra y el alcalde, de Esquerra, investigados por el juzgado de El Vendrell. Pero, mire, yo ese dinero de esos contratos y esas adjudicaciones a dedo no sé adónde van, pero sí que sé de dónde vienen: de los bolsillos de los catalanes. (*Alguns aplaudiments.*)

El segundo motivo: ustedes no han hablado en absoluto de todos aquellos servicios que los ayuntamientos prestan y que la Generalitat debe pagar y no paga. ¿Qué pasa con las *llars d'infants*?, porque la Generalitat sigue debiendo mucho dinero a muchos municipios. ¿Qué pasa con los servicios sociales? Estos ayuntamientos no pueden seguir prestando sus servicios. ¿Cuántos ayuntamientos se han visto obligados a aumentar las plantillas de la policía local porque no hay suficientes efectivos de Mossos d'Esquadra? ¿Qué pasa con las inversiones en los colegios de educación primaria? Otra competencia de la Generalitat que los ayuntamientos tienen que asumir falseando que es el mantenimiento para poder ejecutarlas. Muchas de ellas, muchas de esas inversiones, por cierto, con los informes de secretaría e intervención en contra, porque realmente no los pueden hacer.

En definitiva, son muchos los servicios que asumen los ayuntamientos que no son de su competencia; es incompetencia del Gobierno de la Generalitat, que hasta hace dos días ustedes encabezaban. Pero de eso ustedes en la moción no mencionan nada; solo se cita aumentar el PUOSC a 600 millones de euros, un plan que funciona mal y tarde. Por cierto, una cosa que me llama poderosamente la atención: ustedes quieren retirar la concurrencia competitiva de las subvenciones, es decir, dejar la adjudicación de millones de euros públicos a la plena discrecionalidad de la Administración. ¿Que no ven que eso aumenta la arbitrariedad de la Generalitat y, por tanto, elimina cualquier tipo de seguridad jurídica? Una muestra más de la inexistente eficacia y eficiencia de lo que debería ser una administración.

Señora Vilagrà, si usted quiere, de verdad, aumentar los recursos a los ayuntamientos, le expongo tres recetas. Mire, la primera, eliminen los consejos comarcales, que solo sirven para colocar a sus concejales y poner un titulito más en Twitter, y destinen los recursos directamente a los ayuntamientos, porque, mire, para mancomunar servicios y prestar servicio a municipios pequeños tenemos las diputaciones, que ustedes ni las mencionan. En segundo lugar, que la Generalitat pague la deuda que tiene de manera permanente y sistemática con los municipios. Háganlo. Y, por último, que la Generalitat de Catalunya asuma el pago directo de los servicios que debe prestar y asuma la gestión y el coste de servicios sociales, seguridad, transporte urbano y mantenimiento e inversión de los centros educativos.

Señora Vilagrà, menos hipocresía y más trabajo.

El president

Gràcies, diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Mirin, és evident que el model de finançament municipal va ser aprovat fa dues dècades i ha quedat totalment obsolet; això és una evidència. I, a més a més, també és una evidència que els ajuntaments catalans són els més mal finançats i que estan infrafinançats; això també és una evidència.

A més a més, les darreres dades de l'Observatori de Finances Locals, aquest portal de l'Associació Catalana de Municipis..., posaven les xifres allà, amb la xifra de 473,4 euros per habitant que tenim de mitjana amb els ajuntaments catalans, que demostra que són els nostres ajuntaments els més mal finançats, per darrere del País Valencià. I aquesta dada, a més a més, s'obté ponderant-ho amb el cost de vida, perquè a Catalunya tenim el cost de vida més elevat, és el territori més car per viure. I, per tant, això fa que el cost d'oferir un servei, doncs, evidentment, sigui superior aquí a Catalunya.

Justament ahir, la companya portaveu de Guanyem Girona, la Sílvia Aliu, denunciava precisament que aquesta diferència de finançament està forçant els nostres municipis a mantenir serveis amb molts menys recursos, fet que està dificultant garantir-ne la qualitat i que està limitant les capacitats dels nostres ajuntaments a l'hora de cobrir aquests serveis bàsics. I, a més a més, la nostra companya assenyalava que aquesta situació es veu agreujada perquè més de la meitat dels diners que arriben de l'Estat espanyol ja porten destinacions preestablertes, i, per tant, això deixa molt poc marge de decisió a les administracions locals.

Per tant, el que tenim és que l'Estat espanyol ens infrafinança, l'Estat espanyol ens diu on i com ens hem de gastar els diners, i, per tant, està impedint-nos prioritzar les necessitats que tenim en els nostres municipis. Per tant, és evident que aquest infrafinançament local va de la mà de l'infrafinançament autonòmic que patim i respon a l'espoli que pateix el nostre poble a mans del Regne d'Espanya, que ens tracta com si fóssim una colònia. I és evident que si disposéssim de sobirania, si fóssim independents, podríem disposar de tots els recursos que generem, i no només això, sinó decidir com generem aquests recursos i com els distribuïm, però mentre continuem sent súbdits dels Borbons això és una quimera.

Amb relació a la moció, diputada Vilagrà, nosaltres estem d'acord amb tots els punts que vostès plantegen, també com ha quedat al final amb les esmenes que han acceptat, però li volíem plantejar dos qüestions.

La primera és que, certament, vostès han estat governant durant deu anys, això és una realitat, i, per tant, podrien haver fet més feina, sobretot la legislatura passada, que la van presidir vostès. No ens referim només a la qüestió de les subvencions –que, de fet, vostès van comunicar oralment als municipis que els hi donarien unes subvencions d'equipaments esportius i, amb el pla únic d'obres i serveis..., el setembre del 2023, i, per tant, havien tingut temps, pensem nosaltres, per poder fer efectives aquestes subvencions–, sinó que també ens referim a tota la feina que es podia haver fet per dotar de més sobirania els municipis: sobirania energètica, sobirania alimentària, per posar-ne dos exemples, i, per tant, no ser víctimes de l'encariment desbocat dels preus que hem patit el conjunt de la nostra societat perquè el Govern espanyol ha estat massa poruc com per parar els peus en aquestes grans empreses multinacionals i dir-los que no podien continuar guanyant xifres obscenes de beneficis mentre la gent cada cop es veu més abocada a la misèria.

Vostès, a més a més, tenien la nostra proposta sobre la taula per desplegar, per augmentar la sobirania energètica, omplint de plaques solars l'AP-7..., utilitzant L'Energètica, precisament, utilitzant l'empresa energètica, i no en van voler ni parlar. Aquesta setmana, precisament, hem sabut que el Govern del PSC ha aprovat un programa per instal·lar una trentena de plaques solars fotovoltaïques a la xarxa de carreteres catalanes. Per fi ens escolten, perfecte; però de veritat que podrien haver fet bastant més.

I, a part d'aquesta contradicció que és que han estat governant durant deu anys i podrien haver fet més feina, doncs, certament, vostès són socis del Govern espanyol o, si més no, els hi estan garantint l'estabilitat, i, per tant, hi tenen línia directa. Poden negociar directament amb ells per tal d'aconseguir tot això que posen a la moció que volen que pressionem, volen que instem, etcètera. La derogació de l'LRSA no l'haurien ni de negociar, perquè el PSOE, precisament, va ser un dels abanderats dient que s'havia de derogar. I allà està, pendent de derogar, com la llei mordassa i com tantes altres qüestions.

I, per últim, hi ha una altra qüestió que volíem posar sobre la taula que la moció no aborda, que és que nosaltres també pensem que els ajuntaments estan assumint competències delegades que no haurien d'assumir, com, per exemple, tot el que són les escoles bressol o les residències de gent gran. I això està fent molts cops que aboquem els municipis a l'externalització d'aquests serveis perquè no tenen ni el finançament ni la infraestructura administrativa per poder-hi fer front. No ho hem posat com una esmena perquè pensem que això mereix un debat a banda i que ens agrada-
rà posar-ho sobre la taula.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, en darrera instància, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vostès han investit un home que percep Catalunya com una simple comunitat autònoma, que la somia subordinada al regne espanyol i saquejada per altres territoris menys rics o amb jornals més curts i amables. Ja ho va dir el socialista García-Page, la prosperitat dels catalans no és dels catalans, és de tots. No sabíem que a ple segle XXI existís el dret de cuixa sobre Catalunya. Mentre el nostre poble romanguí sota jou espanyol, el seu potencial sempre es veurà emmascarat pel dret de conquesta i pel dret d'estafa que ens aplica l'Estat espanyol de quatre segles ençà sense desmentir-se.

El saqueig fiscal, ja ho vam dir en aquest faristol l'altre dia, afecta tots i cadascun dels municipis de Catalunya i els priva de fer inversions vitals o de prestar serveis imprescindibles. La solució davant d'aquest greu problema és impulsar una nova llei de governs i finances locals? O és deslliurar Catalunya de qui la frena, saqueja i anul·la? Vostès no es mouen de la seva zona de confort —«demanem», «exigim», «reclamem»—, i sembla que ja s'han oblidat de quan la ciutadania també els demanava, exigia i reclamava la independència, que no va arribar mai.

A la moció fan referència a l'ACM, l'Associació Catalana de Municipis. La mateixa que organitza jornades de formació on s'adoctrina ideològicament els càrrecs electes i s'acusa de feixisme la formació política que presideixo? Parlem d'aquesta ACM? Cap entitat municipalista té la suficient solvència moral com per liderar un canvi real en el sistema de finançament local.

La situació crítica de molts ajuntaments es deu, bàsicament, a dos factors. D'una banda, l'infrafinançament i, de l'altra, el malbaratament de recursos, l'estirar més el braç que la màniga, que diem popularment. L'infrafinançament és culpa del saqueig fiscal, però el malbaratament és responsabilitat dels governs municipals que tenen visió a curt termini: procuren inaugurar el màxim de coses en el seu mandat, però no tenen visió de futur per a les seves viles i ciutats. Quants governs presidits per les seves formacions polítiques no han inaugurat equipaments perquè hi havia no sé quina subvenció europea, sense preveure'n el cost posterior de manteniment. Tenen la foto i la placa de la inauguració, però després no poden engegar la calefacció, assumir els costos de neteja o reparar les goteres.

Des d'Aliança Catalana pensem que les claus per sanejar la situació dels ajuntaments són, a part, evidentment, d'un finançament just, la previsió i l'austeritat. Governem un sol ajuntament a tot Catalunya, on, malgrat la mala situació econò-

mica heretada, no hem sol·licitat ni un sol préstec. Hem congelat els impostos per no afegir pressió fiscal als contribuents i hem procurat eliminar les partides pressupostàries que no tenien afectació directa sobre el dia a dia dels vilatans, retirant subvencions a premsa i aportacions a grups municipals.

Gestionar els recursos públics amb la mateixa mesura i contenció amb la que gestionariem els privats és cabdal. I prenent com a exemple Ripoll, on el Govern tripartit que encapçalava Esquerra va deixar un endeutament de més del cent vint per cent, penso que no són els més indicats per fer propostes de finançament local.

El president

Gràcies, diputada. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Laura Vilagrà i Pons.

Laura Vilagrà i Pons

Gràcies, president. Bé, jo també he tingut la sort de ser alcaldessa i, per tant, intento mai treure'm el barret d'alcaldeessa quan faig altres responsabilitats polítiques, en aquest cas... Per tant, anem al gra.

Evidentment, senyora Estrada, podíem haver fet més, però, en tot cas, vam fer un salt endavant amb més recursos per als ajuntaments i això tothom ho reconeix, també per als ajuntaments més petits, més rurals.

I amb això entronco amb Junts per Catalunya, el discurs que feia sobre la ruralitat. Aquí hi haurà l'estatut de municipis rurals, que es va treballar amb molt consens, intensament. M'agrada haver-li acceptat aquesta proposta sobre els consells comarcals i el seu finançament amb relació a les seves competències, com també el reforç de la hisenda catalana. Per tant, crec que aquí coincidim.

En el cas dels Comuns, hem acceptat diverses esmenes, però una que també crec que és molt rellevant, que és el fet de dir que els ajuntaments i els consells comarcals han de participar dels tributs de la Generalitat. I, per tant, aquí és un element interessant a l'hora de fer un plantejament de finançament singular.

Pel que fa al PSC, certament volíem acceptar-li més esmenes, però, en qualsevol cas, han intentat colar-nos un gol; sort que l'hem parat –per l'escaire, diguem-ne, però l'hem parat. Vostès al març van proposar una moció en la que deien que..., 600 milions d'euros per al PUOSC en quatre anys. La va aprovar aquesta cambra de forma, diguem-ne, massiva, nosaltres també, el nostre grup també; però després, en el debat de política general, van proposar una proposta de resolució de 400 –aquí ja rebaixàvem, estant al Govern o a l'oposició es veuen diferents, les coses–, que, de fet, van retirar perquè veien que la perdien. Es va aprovar una proposta de resolució d'Esquerra on tornàvem a plantejar 600 milions d'euros.

Ara ens deien 500 milions, per tant, bé, anem millorant, però en cinc anys. És a dir, aquí hi havia la trampa. En tot cas, ni rebaixes de 100 milions d'euros per als ajuntaments ni posar-hi un any més de coll. Aquí cal ser creïbles. Cal dir el mateix quan estem al Govern i quan estem a l'oposició. Cal ser seriosos, com ha fet Esquerra Republicana, sempre millorant les finances dels ajuntaments i dels consells comarcals.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat al punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció del delta de l'Ebre

302-00009/15

El setzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció del delta de l'Ebre. És presentada pel Grup Parlamentari

d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Consellera, diputats i diputades... Abans que res, solidaritat i preocupació amb los pobles del Montsià, bàsicament, per estos aiguats. Ho centro en Alcanar, encara que no és l'únic afectat, també Ulldecona i alguns altres, però Alcanar, Alcanar Platja, les Cases d'Alcanar porten 2018, 2021, 2023, ahir mateix amb aiguats torrencials. I, evidentment, l'aigua té memòria, però les persones també, i me vull posar al lloc de tota la ciutadania d'Alcanar, com viuen lo neguit cada vegada que plou, que no saben quant plourà, si plourà molt, si durarà massa. I, per tant, la meua solidaritat amb tots ells.

I, ahora –per què no?–, posar en valor los grans serveis públics d'este país: los cossos operatius d'emergència i també los ajuntaments, que moltes vegades –i abans ne parlàveu los companys i companyes diputats–, sense totes les competències i tots los recursos suficients, no fan altra cosa que estar al costat de la gent, no només mentre dura l'emergència, sinó los dies posteriors.

Avui debuto amb una moció que em fa molt de goig perquè té un component sensible, emocional per a les Terres de l'Ebre, i ahora també és una moció que es presta a fugir de debats estrictament partidistes. I, per tant, vull començar agraint totes les aportacions dels diferents grups parlamentaris. Les esmenes tenien, han tingut clarament una voluntat de millora i d'incorporar en esta moció diferents perspectives. Una moció que ja la proposava intentant fugir de tàctiques partidistes, prioritzant la defensa del Delta davant de tot. Fèiem un esforç per no caure en la temptació de posar el Govern contra les cordes o de criticar lo que ha fet o no ha fet una opció política o una altra. I crec que la resta de companys diputats i diputades, que hem tingut l'oportunitat de parlar-hi sobre les esmenes i de transaccionar, també han estat a l'alçada.

Al final, és una moció d'afectació territorial però que és d'àmbit nacional, perquè este país també ha de decidir què fa amb el delta de l'Ebre, si el preserva o, en canvi, no evita que desaparega. I, per tant, és una qüestió claríssimament de dignitat nacional. Mos faria molt més menuts com a poble que no estiguéssim a l'alçada d'este repte. I els diputats ebrencs i les diputades ebrenques segur que compartim que en els projectes importants del territori hem d'anar tots a una, perquè només anant tots a una, fugint de debats partidistes, assumirem i resoldrem estos reptes tan importants per al territori.

Passant a la moció, portem a la seua consideració avui aprovar que es continuïn impulsant totes les actuacions previstes a l'estratègia Delta de l'anterior Govern de la Generalitat, la resta de mesures del pla Delta de la taula de consens, solucions basades en la natura. També que es segueixi aplicant lo pla integral de gestió d'aigua dolça al delta de l'Ebre, que preserva no només la morfologia del Delta, sinó també totes les activitats econòmiques que es produïxen dins del delta de l'Ebre i que també es veurien afectades pel canvi climàtic. També treballar amb el Govern de l'Estat espanyol per, d'una vegada per totes..., estem al 2024 i encara a la conca de l'Ebre no es gestionen los sediments. Per tant, és imprescindible implementar mesures urgents per fer arribar els sediments al final del riu Ebre.

Un dels objectius principals d'esta moció era aturar l'atermenament, per tant, deixar de recular com a opció estratègica del Govern de l'Estat per al delta de l'Ebre; convocar de manera semestral la Comissió Bilateral Estat-Generalitat amb taula de consens per seguir avançant en totes les mesures consensuades; desplegar la llei de canvi climàtic –imprescindible, és una obvietat– per tal de reduir les emissions a l'atmosfera i reforçar tant los espais naturals com los sistemes socioeconòmics, i, per últim, incrementar los ajuts de l'Estat als municipis afectats en un setanta-cinc per cent i que la Generalitat els complemente al cent per cent per poder

fer front a totes les xarxes de camins rurals, a totes les infraestructures afectades de manera cada vegada més recurrent pels efectes del canvi climàtic.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Hi ha quatre grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer terme, té la paraula la diputada senyora Irene Negre Estorach per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats i diputades, molt bon dia. El problema més gran que té el delta de l'Ebre, malgrat que, malauradament, en tenim molts, és que l'Estat espanyol no creu en nosaltres. Qui té la majoria de competències al delta de l'Ebre és l'Estat, i menysté les propostes del territori.

En general, veiem bé la moció que se'ns presenta, amb punts coincidents, però vam proposar algunes esmenes per tal d'acabar de polir-la.

En primer lloc, voldríem destacar que el pla Delta de la taula de consens presenta moltes més mesures que l'estratègia Delta de l'anterior Govern i que Junts defensarem aferrissadament. És totalment necessari establir un calendari per a aquestes actuacions del pla Delta i dotar-les de pressupost per tirar-les endavant sense més dilacions. Aquest pla Delta de la taula compta amb el consens del territori. No cal estudiar quelcom que està més que estudiat i allargar l'agonia d'un territori que no pot més.

Pel que fa a la reunió a tres bandes que han de tenir l'Estat, la Generalitat i la taula de consens, volem reclamar des d'aquí que es convoqui formalment d'immediat. Des de Junts per Catalunya a Madrid, amb una iniciativa liderada pel diputat Cru-set, varem aconseguir que s'aprovés aquest passat mes de febrer una proposta d'incloure la taula de consens en les negociacions bilaterals entre l'Estat i la Generalitat. Aquesta reunió a tres bandes, escoltant el territori i donant-li un lloc a la taula de negociació en la que es decideix el seu futur, és vital per al Delta i per continuar posant sobre la taula aquestes problemàtiques. Cal destacar que només es va dur a terme una reunió a tres bandes abans de les eleccions al Parlament amb l'anterior consellera, i perquè tots varem ser molt insistents. A hores d'ara, des del territori no en tenen notícies. S'han dirigit al ministeri en diverses ocasions i no tenen resposta informant de quan es reuniran, ni de la Generalitat tampoc. Reclamem aquesta reunió, que es produeixi el més aviat possible per al bé del territori i per evitar danys majors fruit de la inactivitat del Govern.

Al delta de l'Ebre no en tenim prou amb la regressió, la subsidència i l'annexió, sinó que hi hem de sumar aquesta nova realitat climàtica: temporals que ens destrossen i que ens inunden. Necessitem que es done resposta a les afectacions de la DANA que va passar la setmana passada i també la que hem sofert estos dies sobretot a la comarca del Montsià. Per això ens sembla molt correcta la proposta que ens fa el Grup d'Esquerra Republicana pel que fa a les ajudes per pal·liar els danys dels temporals, sufragades en un setenta-cinc per cent per part de l'Estat i un vint-i-cinc per cent per part de la Generalitat, danys que cada cop són més quantiosos. Però hi hem volgut afegir que les bestretes siguen la manera normal d'operar —molts dels ajuntaments no tenen la capacitat per assumir les despeses generades d'aquests temporals que arrassen per allà on passen—, així com també que els tràmits siguen àgils i que no hi hagin més càrregues burocràtiques.

Ens cal també recordar que el delta de l'Ebre existeix quan no hi ha temporals, i que durant tot l'any es duguen a terme mesures preventives i de regeneració de costa i de platges. Malauradament, ens és totalment necessari i urgent que es duguen a terme mesures estructurals per salvaguardar la línia de costa i poder lluitar amb més força contra els temporals que vindran. La morfologia del Delta és canviant, però hem de maximitzar els esforços per garantir-ne la morfologia actual aturant-ne el retrocés i intentant guanyar, si podem, una mica d'espai al mar.

Per acabar, des de Junts volem fer palès el nostre més absolut rebuig a l'atermenament imposat per l'Estat. Endarrerir cinc-cents metres la línia maritimoterrestre no és una solució. L'Estat ha demostrat que té un altre pla per al Delta molt diferent del pla Delta de la taula: el pla de l'Estat per a l'Ebre és el retrocés, i els ebrencs i les ebrencs no ho permetrem. L'Ebre som gent d'estendre la mà; fa molts anys que tenim aquesta mà estesa i mai cap govern de Madrid ens l'ha agafat ben fort. Continuarem reclamant i exigint solucions. Junts ens mantindrem vigilants i serem molt exigents en la resolució dels problemes del delta de l'Ebre.

Vull donar les gràcies també al diputat Salvadó per la predisposició i la negociació de les esmenes. I acabaré amb una frase que m'agrada fer-vos sentir sempre: el delta de l'Ebre és el cor dels Països Catalans i no podem permetre que deixi de bategar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per presentar les esmenes del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Bon dia. El delta de l'Ebre és un territori d'una importància ambiental, cultural i econòmica innegable per a la nació catalana. No només és un dels àmbits aquàtics més rellevants de la Mediterrània occidental, sinó que també representa el patrimoni natural i productiu d'un poble que viu en harmonia amb el seu entorn. Tanmateix, el nostre Delta es troba en una situació d'extrema vulnerabilitat, i per aquest motiu és imprescindible actuar amb la màxima diligència, compromís i transparència.

Les esmenes que Aliança Catalana ha presentat a la moció d'Esquerra tenen com a objectiu reforçar el compromís del Govern de la Generalitat amb el delta de l'Ebre garantint que qualsevol actuació tingui el màxim impacte positiu possible i que compti amb la participació activa dels actors del territori.

Pel que fa a la transparència i rendició de comptes, proposem a aquest Govern que publiqui anualment un informe detallat de l'estat d'implementació de l'estratègia Delta. Això és clau per garantir la transparència i la rendició de comptes davant del Parlament i de la ciutadania. Els projectes de restauració ambiental reeixits tenen un element comú: el monitoratge continuat, i així poder veure com està funcionant i el que no, i quins recursos cal adoptar.

Pel que fa a l'eficiència hídrica del pla integral de gestió de l'aigua dolça del Delta, creiem que cal incorporar tecnologies d'eficiència hídrica, com sistemes de reg intel·ligent o sensors d'optimització de l'aigua. Amb el canvi climàtic que estan patint els recursos hídrics cada cop seran més escassos, i amb aquesta mesura en podríem reduir el consum entre un vint i un trenta per cent i així assegurar la continuïtat de l'agricultura deltaica, pilar fonamental d'aquesta economia local.

Mobilitzar els sediments és fonamental, i exigim a l'Estat, al Govern, que estableixi un calendari concret i pressupostat per a la mobilització de sediments als embassaments de Riba-roja i Mequinensa. No podem esperar més. La subsidència de la regressió deltaica requereix solucions immediates, i l'aportació de sediments és crucial per contrarestar aquests fenòmens. Hem de posar terminis per assegurar un compromís efectiu.

Defensem el territori i els seus habitants. La proposta que fa el Govern d'atermenament impulsada pel ministeri pot tenir un impacte devastador sobre la propietat privada i sobre les activitats productives tradicionals del Delta. Hem d'enviar un missatge clar: estem al costat dels propietaris, dels agricultors i de tots aquells que viuen al Delta. El Parlament ha de condemnar qualsevol acció que pugui posar en risc el teixit socioeconòmic del territori.

Pel que fa a la formació d'adaptació climàtica –un altre punt que també tenen vostès–, proposem el desenvolupament de programes de formació per als sectors agrícola i turístic del Delta orientats a fomentar pràctiques sostenibles i resilients en

el canvi climàtic. Si volem que el Delta tingui futur, necessitem que les persones que hi treballen estiguin preparades per afrontar nous reptes ambientals.

Finalment, la nostra esmena al punt número 12 demana que, a més de cobrir el cent per cent dels danys causats per la DANA, es destinin fons addicionals a la implementació de mesures preventives. Vostè ho ha dit fa un moment, diputat, ens trobem amb els aiguats que van patir ahir a Alcanar i a Ulldecona –són els dos que he pogut veure–; si no intervenim en la prevenció, seguirem patint els mateixos problemes.

En conclusió, Aliança Catalana votarà a favor d'aquesta moció malgrat que, una vegada més, ens trobem davant la demostració lamentable de que la democràcia es veu eclipsada pel sectarisme i la manca de valentia. Avui em dirigeixo a tots vosaltres per denunciar el paper d'Esquerra en rebutjar les nostres esmenes simplement per obeir l'anomenat «cordó sanitari», que no és res més que l'eina per limitar la pluralitat d'aquest Parlament, per tancar les portes a les idees i per impedir que aquells que no combreguem amb la seva ideologia puguem fer aportacions constructives.

Aliança Catalana ha presentat les esmenes amb la voluntat de millorar la vida dels catalans, i no se'ns han tingut en compte. Esquerra ha optat per la comoditat del bloqueig automàtic. Són incapaços de posar el benestar del país davant la seva estratègia electoral.

Les nostres esmenes busquen garantir un futur viable i sostenible per al Delta. Per tot això, ho repeteixo, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Joaquim Paladella Curto.

Joaquim Paladella Curto

Senyor president, senyora consellera, senyores i senyors diputats i diputades... Primer que res, m'afegisc a les paraules que ha dit lo diputat Salvadó, quan ahir compartíem l'angoixa a darreres hores del dia amb los whatsapps dels alcaldes, amb lo que estaven patint al Delta, a les zones d'Alcanar i Ulldecona, no? Per tant, bé, m'afegisc a tot lo malestar que van generar aquests dies aquesta esta DANA i la passada.

Dit això, que el delta de l'Ebre és un espai molt valuós per a Catalunya, per a Espanya, per a la Mediterrània i per al món, i fràgil, molt fràgil, crec que hi estem tots d'acord. Com també estem tots d'acord..., millor dit, gairebé tots d'acord en que el canvi climàtic fica en una posició encara de més vulnerabilitat. És per això que votarem a favor de tots los punts que venen a constatar aquesta singularitat i especial vàlua del delta de l'Ebre. És un espai natural que hem de preservar, que és la nostra voluntat, deure i obligació preservar.

L'altre dia, el senyor diputat Salvadó, a la interpellació que li feia la consellera, va fer esment de la comissió d'estudi que vam fer la legislatura passada aquí al Parlament, de la qual jo també vaig formar part activa. Vostè sap, senyor diputat, que la principal conclusió..., més que conclusió, ensenyança que va sortir d'aquesta comissió d'estudi és que qualsevol solució en bé del Delta passa i és el treballar coordinadament i conjuntament el Govern de l'Estat, el Govern de la Generalitat i les diferents administracions i entitats englobades en la taula de consens.

La fórmula que hem acordat és la comissió bilateral, amb participació tècnica de la taula de consens. A més, les competències al Delta estan i són molt compartides entre les diferents administracions. Aquest és un argument més per treballar conjuntament. Qualsevol projecte o actuació al Delta ha d'obtenir los informes necessaris de les diferents administracions, començant pel parc natural i seguint per los municipals i arribant a caràcter estatal. És evident que cal treballar coordinadament i conjuntament.

A la comissió d'estudi també es va ficar en evidència que les solucions són diferents segons qui era el tècnic o entitat que compareixia; a cops, radicalment diferents i contradictòries. En la intervenció del diputat també s'insinuaven aquestes diferències. Ens parlava de dragues, d'arenes, i també les contraposava a les inversions que s'han fet d'arenes terrestres. És un exemple més que fica en evidència que cal debatre de punts de vista, a vegades, diferents. Però, sense dubte, per avançar cal acordar i ficar-nos a treballar, fet que estàvem i estem aconseguint, al que no podem, de cap manera, renunciar.

Aquest és un assumpte... Aquest és, sense cap dubte, el camí. I aquesta és la voluntat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. També així ho va manifestar clarament la consellera Paneque. La confrontació i el fer servir el deute per treure rèdits polítics fa més mal que bé i, sense dubte, no és, en cap cas, la solució. Estem d'acord en invertir, en invertir lo necessari, en tirar endavant projectes que defensin el Delta i el litoral, que donen solucions a la gent que hi viu i que vol el Delta tal com el coneixem, ple de vida, de biodiversitat, de futur per a l'activitat humana, que és el que l'ha fet tal com és.

És per això que la nostra voluntat és que aquesta moció surti avui d'aquesta cambra amb un gran acord i consens. Perquè, sense cap dubte, la gent ho vol i el Delta ho necessita. Per aquest motiu, hem volgut i ens hem esmerçat en trobar el punt d'acord, de consens, i poder sortir avui a aquest faristol amb unes transaccions que tots ens poguéssim fer nostres. Volíem i volem que qualsevol pronunciament del Parlament amb referència al Delta sigui conjunt, acordat, d'esforç compartit i que ens obri camins de futur.

Votarem a favor del conjunt de la moció del Delta, a tot el que fa referència al Delta. Ens abstindrem, però, al darrer punt de la moció. Primer, perquè res té a veure amb el Delta. Segon, perquè exigir percentatges concrets d'ajuts pels desperfectes conseqüència de la DANA a Catalunya, sense tenir en compte altres comunitats que han tingut afectacions gravíssimes, és per a ells fora de lloc i de to, i èticament no massa encertat.

Nosaltres havíem presentat una esmena en què demanàvem el mateix nivell d'ajut que d'altres comunitats, ni més ni menys. Crec que era el just i l'encertat. No s'ha volgut acceptar. Penso que és un error de sensibilitat i de respecte. I, a més, i en un altre context, quan vostès governaven, en cap cas van fer el que avui exigixen d'aquest Govern.

Dit això, satisfacció per l'acord i agraïment al diputat Salvadó, per la seva predisposició al diàleg i a l'acord.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. El Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya ha presentat una esmena. Per defensar-la, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades, consellera... Des del Partit Popular vam presentar una esmena que no ha sigut admesa, però que li agraeixo al diputat senyor Salvadó l'atenció, i crec que anem pel mateix camí.

Mirin, Esquerra Republicana va presentar, a començament de legislatura, una proposició no de llei al Senat que el Partit Popular va votar a favor. En va presentar una altra últimament, fa pocs dies, i també hi va votar a favor. Junts en va presentar una sobre el delta de l'Ebre al Congrés dels Diputats, que jo llavors en vaig ser el ponent. També hi vam votar a favor. Perquè tenim un compromís amb la gent de les Terres de l'Ebre. Però lo curiós és que, precisament, tots els que presenten mocions són responsables de lo que està passant a les Terres de l'Ebre.

Mirin, el Delta es mor. Aquesta nit ha desaparegut la platja de la Marquesa, la de Riumar –aquesta nit. Fa pocs dies, es va trencar la barra del Trabucador una altra vegada. I el Delta es mor. Però es mor pel canvi climàtic i es mor per la deixadesa de les administracions públiques catalanes i de l'Estat. La Generalitat de Catalunya... Se'n recorden? El temporal Gloria –tres mil hectàrees que es van envair per part de l'aigua del mar al delta de l'Ebre– ens va posar en alerta de lo que estava passant al delta de l'Ebre.

Els pressupostos de la Generalitat del 2020 van emparar una esmena del Partit Socialistes de 6 milions d'euros per al moviment de terres al delta de l'Ebre. Sap quant s'ha gastat d'aquests diners? Zero. Va caducar als pressupostos. Ni un euro. Va haver-hi un acord, una subvenció de la Unió Europea, de 6 milions d'euros per fer dics intel·ligents, un pla pilot de dics intel·ligents amb l'Ajuntament de l'Ampolla. Sap quant s'ha utilitzat d'aquests diners? Zero. Aquesta..., és lo que el Govern de Junts i d'Esquerra Republicana han fet pel delta de l'Ebre.

Però és que el Govern de l'Estat... Escolti'm, ho han dit diversos dels que han parlat abans: l'atermenament. Escolti'm, assumeixin que el delta de l'Ebre es reduirà. I crec que hem de treballar per un principi bàsic, que és que hem de mantindre la morfologia actual del delta de l'Ebre. I això requereix inversions. I requereix un pla que estableixi quines són aquestes inversions, aquestes necessitats tècniques per evitar la regressió del delta de l'Ebre. No el fer atermenaments. I això és lo que ha fet l'Estat. La seva solució per al delta de l'Ebre és fer un nou atermenament.

En canvi, el pla de protecció del delta de l'Ebre, mirin, es va aprovar al febrer del 2021 –El Govern, el Ministeri de Transició Ecològica. El dia 5 d'abril del 2021 va finalitzar el termini perquè les entitats, perquè els ajuntaments, fessin alegacions. La Taula de Consens del Delta de l'Ebre va presentar, precisament, el seu pla Delta com a alegació al pla de protecció del Delta. Sap que des del 5 d'abril del 2021 ni el Ministeri de Transició Ecològica ni la ministra, que deu estar en altres qüestions més importants potser, han contestat? Està en un calaix.

Per això, doncs, el Delta, si no fem alguna cosa, si no dotem pressupostàriament les partides necessàries... Els pressupostos de l'Estat –ho ha dit també un company– és competència de l'Estat. Efectivament, hi ha competències que la majoria són de l'Estat en la zona maritimoterrestre, però també hi han competències de la Generalitat. I hem d'executar aquelles ajudes que amb temps de..., quan ve el temporal Gloria, tothom correm. Bé, i que després no s'executen.

Ho repeteixo: dels 6 milions d'euros que es van establir als pressupostos de la Generalitat, se'n van invertir zero. Govern d'Esquerra i de Junts: zero al delta de l'Ebre. Per tant, escolti'm, nosaltres, com a Partit Popular, tenim un compromís amb els ciutadans de les Terres de l'Ebre i votarem a favor d'aquesta moció, com vam votar a les altres.

Però escolti, miri, el delta de l'Ebre és un espai meravellós en què conviuen indústria, agricultura, biodiversitat, turisme... I la preservació d'aquest espai està en absolut perill. Tots diem que és necessari prendre mesures urgents. Escolti, ho tenen a les seves mans. En aquests pressupostos que ara sembla que s'endarrereixen, incloguin partides per al delta de l'Ebre. I als pressupostos de l'Estat, el Partit Socialista, que també governa a l'Estat, incloguin les partides necessàries per fer possible que la morfologia del delta de l'Ebre no es variï i es mantingui, i preservem aquest delta de l'Ebre.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer terme, el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I ho fa de la mà del diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. Consellera, diputats... Todos conocemos que el delta del Ebro es una zona de alto valor ecológico por su diversidad de especies de fauna y flora. Es uno de los humedales más grandes de la Europa mediterránea, que mantiene una importante actividad económica, participa en la distribución de la población rural, el paisaje y la gestión de los recursos. Y entiendo que en esto todo el mundo estará de acuerdo.

Ahora bien, lo que no es cierto y, por tanto, no se puede constatar es que el delta del Ebro esté amenazado en su equilibrio de la biosfera o en la regresión y subsistencia como causa principal del cambio climático. Todos ustedes quieren imponer su fanatismo climático con su Ley 16/2017, del 1 de agosto, y acuden al cambio climático cada vez que tienen que tapar sus vergüenzas políticas, su inacción y su dejación de funciones.

Desde VOX no nos cansaremos de combatir sus mentiras ideológicas. El cambio climático es un fenómeno natural que ha existido desde siempre, desde que el mundo es mundo. Es falso responsabilizar al cambio climático de los efectos devastadores que *puedan* producir los fenómenos meteorológicos. De hecho, miren, el origen de la situación del delta del Ebro es fruto del abandono durante décadas de las autoridades locales, regionales y nacionales. Y no precisamente por si llueve más o llueve menos.

Lo abandonaron en el ámbito de la dinamización económica, en la falta de gestión de los recursos naturales y, lo que es más grave, la inacción y dejación de las funciones del Gobierno nacional y de la Generalitat, que lo único que hacen es reprocharse entre sí su inacción. Tuvo que venir la borrasca Gloria en 2020 y después, posteriormente, la Filomena para poner en la agenda política al Delta. Pero solo eso, porque seguimos sin voluntad política de poner su alto valor socioeconómico y medioambiental.

Miren, al inicio de la legislatura pasada, tuvimos la oportunidad de poder adoptar medidas urgentes para el delta del Ebro, principalmente para evitar las pérdidas de la actividad agrícola y pesquera de que sufre la bahía. Sin embargo, tuvieron la ocurrencia de crear una comisión de estudio del Delta, durante... Todos votaron a favor menos VOX. ¿Y para qué ha servido? Pues no ha servido absolutamente para nada. Bueno, sí, para perder el tiempo; tiempo que no tiene el delta del Ebro.

Fíjense. En el año 2023 se creó la comisión bipartita del delta del Ebro, cuya pretensión es –¡ojo!– «la coordinación acelerada de las actuaciones del Gobierno de la nación y la Generalitat». En esta comisión se incluyó a la Mesa del Consenso del Delta y su objetivo era reunirse trimestralmente –reunirse trimestralmente. Éramos escépticos sobre la comisión bipartita, y así lo manifestamos, y otra vez el tiempo nos ha dado la razón. Y se demuestra con su moción, señores de Esquerra, que esta comisión tampoco sirve para solventar los grandes retos del Delta. Seguimos sin fijar objetivos de conservación suficientemente detallados y cuantificados de este humedal.

En su iniciativa número 10, solicitan convocar *trimestralmente* a la comisión bilateral formada por el Estado español y la Generalitat de Catalunya, y con la participación de la Mesa del Consell del Delta. Señores de Esquerra Republicana, cuando eran gobierno, ¿cuántas veces convocaron la comisión? ¿Cuántas veces? Lo digo porque ahora mendigan que se convoque. Es que no se entiende tal hipocresía. Ustedes trabajar y construir, poco. Ahora bien, destruir, todo lo que pueden y más. Solo hace falta leer su iniciativa número cinco: denegar el agua al resto de españoles. Como ha manifestado recientemente su delegado del Gobierno en Terres de l'Ebre, el señor Joan Castor, que dice así... Su estrategia es ir contra la interconexión de cuencas, que tiene importantes beneficios sociales, económicos y de conservación del medio natural de toda España. Y a eso le llaman seguir impulsando la estrategia del Delta. Miren, para la defensa y protección del delta del Ebro, urge la gestión del agua de forma eficiente. Por eso es imprescindible la puesta en marcha de un plan

nacional del agua que contemple la disponibilidad de agua en su conjunto, sin diferencias regionales, para garantizar el abastecimiento de todos los españoles.

Mientras ustedes siguen despilfarrando el dinero público en estrategias que son ineficaces para el Delta e imponen su fanatismo climático, en VOX defendemos las tradiciones, nuestra cultura, la economía, el medio natural, el medio rural, el turismo cinegético, aquel que ustedes tanto criminalizan. En definitiva, aquello que es positivo para España es positivo para el Delta.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Comuns, el Sr. Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. De nou, compartim, com no pot ser d'una altra manera, les preocupacions i inquietuds que s'expressen en aquesta moció. Una moció que és, en bona mesura, la continuïtat en clau catalana de la que ja va presentar Esquerra Republicana al Senat el passat 7 de setembre.

En la meua intervenció, intentaré situar tres elements. En primer lloc, els interrogants sobre si la proposta del *ministerio* és o no la millor alternativa. En segon lloc, si les delimitacions proposades són viables jurídicament i econòmicament. I en tercer lloc, sobre el consens territorial i la necessitat de més participació.

En primer lloc, la crisi ambiental del delta de l'Ebre és el resultat, ho hem de dir, d'una mala gestió per part del Govern de l'Estat, però també, i molt significativa, del Govern de la Generalitat. La inacció prolongada ha perpetuat els danys causats per la construcció de preses i ha obstaculitzat l'aplicació de mesures d'adaptació al canvi climàtic i de conservació de la biodiversitat. Per tant, ens genera molts interrogants que la proposta de delimitació sigui l'única solució. Lluny d'abordar la regeneració, sembla resignar-se a una situació de retrocés costaner i per això ens sembla una renúncia a l'obligació de protegir i gestionar de manera sostenible l'ecosistema del Delta. Per això, cal desenvolupar urgentment mesures per revertir l'erosió i garantir la conservació dels recursos naturals i culturals del delta.

En segon lloc, existeix una gran preocupació ambientalista i territorial davant la possibilitat que es permeti la progressió incontrolada de la línia de costa de l'Ebre. Aquesta situació podria derivar en la pèrdua de valuosos ecosistemes i recursos naturals, així com en un impacte significatiu en les activitats econòmiques i socials del territori i, per tant, se'ns plantegen una sèrie d'incerteses sobre la viabilitat i la justícia social.

I en tercer lloc, la gestió efectiva del delta de l'Ebre requereix un enfocament participatiu que inclogui tots els actors locals –tots–: administracions, agents socials i econòmics i ambientalistes. Des del primer moment, la proposta d'atermenament ha provocat un enorme rebuig d'agricultors, ajuntaments, entitats del territori, regants, el Parc Natural del Delta de l'Ebre i la pròpia Generalitat de Catalunya. Per tant, ens reitem en que és obligada la participació de la ciutadania a totes les etapes del procés, des de la definició dels problemes i objectius fins a la implementació i avaluació de les mesures. La col·laboració amb col·lectius locals que tenen un coneixement profund del territori, amb les organitzacions ambientalistes i, sobretot, també amb la comunitat científica és fonamental per garantir la pertinença i l'eficàcia de les accions a emprendre. La taula de consens hauria de ser això: de consens.

Al mateix temps, cal revisar l'estratègia Delta aprovada pel Govern anterior per conciliar els objectius de conservació de la biodiversitat amb els interessos socioeconòmics. Cal desenvolupar estratègies d'adaptació al canvi climàtic que permetin minimitzar els riscos associats a la pujada del nivell del mar i a l'erosió costanera, alhora que es garanteix la sostenibilitat de determinades activitats humanes.

Per acabar, la gestió ambiental al Delta ha de ser una de les grans prioritats del Govern de Catalunya i ha de prendre les decisions que siguin necessàries per protegir aquest ecosistema fràgil i ric en biodiversitat, que mitiguin els efectes del canvi climàtic i que millorin la resistència del Delta enfront de la subsidència. El delta de l'Ebre s'enfronta a una situació crítica que requereix una intervenció urgent per part del Govern. Qualsevol proposta que vagi en la direcció de la mitigació del canvi climàtic i la protecció de l'ecosistema del Delta ens trobarà al costat. Però tot allò que pugui significar una mutació del mosaic hidroambiental, sigui per una relaxació en la preservació dels espais naturals o sigui per transvasaments, ens trobarà enfront.

I ho reitero de nou: cal comptar més amb els ajuntaments, amb els agents locals, amb els moviments socials, amb els moviments ambientalistes i, sobretot, amb la comunitat científica.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Seria el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la terra, i té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia. Primer de tot, dir que votarem a favor d'aquesta moció perquè compartim les preocupacions, compromisos i acords que es presenten en els diferents punts d'aquesta moció. Tot i això, vull recordar unes paraules que sempre repeteix la Plataforma en Defensa de l'Ebre, que el més senzill i millor pla de protecció per al Delta és aquell que porta aigua i sediments per al riu, com sempre ha dit la plataforma. I aquí cal tenir en compte que, si no baixen els sediments pel riu, no es recupera aquesta dinàmica sedimentària, totes les actuacions que es faran a la costa no serviran per resoldre el problema. I aquí és quan entrem en els primers punts, que es parla molt del canvi climàtic com si fos la causa principal de la regressió del Delta, i no. La causa principal dels problemes que té el Delta són les polítiques que s'han fet al llarg de les darreres dècades.

Evidentment, també la inacció que s'ha portat a terme tant pel Govern de la Generalitat com el Govern espanyol de les darreres dècades. Però les causes són polítiques, les problemàtiques són polítiques. Tota la política que s'ha fet al llarg del riu Ebre, amb les seves preses, els seus minitransvasaments, etcètera, han anat condicionant la problemàtica que ens hem anat trobant. I això, és a dir, les males polítiques que s'hi han fet, més després les nul·les polítiques que s'hi han fet per intentar protegir el Delta ens porten a la situació actual.

I aquí sí que s'hi suma, hi podem sumar, les conseqüències del canvi climàtic; unes conseqüències evidents que podem veure des del Gloria, on ens suposa la pèrdua de moltíssimes hectàrees de l'Ebre, però també, després, altres fenòmens: la reducció de les pluges, l'augment de temperatures, etcètera. Aquí hi han molts de condicionants que van perjudicant clarament el nostre ecosistema. I, a més, tenim clar que l'Ebre, a la zona mediterrània, estem, com diuen molts científics, a la zona zero del canvi climàtic.

Per tant, aquí hi han unes males polítiques que s'han fet durant molts anys, hi han uns responsables polítics de les polítiques que s'han fet i també hi han uns responsables polítics de les polítiques que no s'han fet durant molts anys, també, per intentar salvaguardar aquest espai.

I ara, doncs, ens trobem aquí, que tenim sobre la taula molta feina per fer i que s'ha de fer, i que s'ha de fer amb el consens del territori i que, en molts casos, doncs, l'Estat espanyol no ho fa; no ho fa amb el consens del territori o amb el consens majoritari del territori, com és, per exemple, amb l'atermenament del domini públic. I això..., evidentment donem suport que això no es pot fer, i menys imposat, i menys sense haver negociat, doncs, amb totes les entitats, amb tots els sectors que viuen i que defensen el territori des de fa moltíssim temps.

És evident, però, que les coses aniran a pitjor, que s'han de fer actuacions de manera urgent. En aquest Parlament se'n parla constantment. La darrera legislatura es van aprovar moltes mocions referents a l'Ebre. Fins i tot hi havia la comissió d'estudi que es va fer, que va durar quasi tota la legislatura, amb unes conclusions, etcètera. Però tornem a estar aquí, presentant propostes com presenten vostès al Senat o avui aquí, perquè al final n'anem parlant molt, anem buscant solucions, però no s'arriba a solucionar el problema. I aquí el que cal és una intervenció immediata tant del Govern de la Generalitat com del Govern espanyol, la part que li correspon, conjuntament amb els experts, amb la gent que ha estat defensant aquest territori, per fer les polítiques necessàries per preservar el delta de l'Ebre.

I aquí també cal que assenyallem que, alhora que es presenta aquesta moció amb molts punts que estan molt bé, s'obvia, per exemple, el minitransvasament; s'obvia que també hi ha un canal que s'està tirant endavant, el Xerta-Sénia, que a la Plataforma en Defensa de l'Ebre saben que els hi genera molts de dubtes perquè al final obre la porta a un possible futur transvasament cap a la conca del riu Sénia. De tots aquests temes no en parlen i algun dia també se n'haurà de parlar, perquè tots aquests minitransvasaments tampoc no ajuden el nostre estimat Delta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputat. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Albert Salvadó i Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, vicepresidenta. I reitero l'agraïment a tots los companys diputats i diputades, per les seues esmenes, les seues aportacions i voluntat de consens.

Estos últims tres anys he tingut l'oportunitat de fer de delegat del Govern a les Terres de l'Ebre i crec que, des d'Esquerra Republicana, s'ha avançat com mai en la protecció del delta de l'Ebre. Ho seguiré fent i ho seguirem fent, Esquerra Republicana, també des de l'oposició aquí al Parlament. Seré aquell gosset faldiller, conseller, que va mossegant contínuament fins a sortir-mos-en. Perquè a l'Ebre tenim un tresor amb la protecció del Delta, que és el consens, que és que la gent del Delta hem decidit, renunciant a moltes coses, quines són les solucions que plantejem a curt, a mitjà i a llarg termini per protegir el delta de l'Ebre. I això es convertix, la protecció del Delta, en una missió poderosa per a la gent de l'Ebre.

Tenim una amenaça, que és el temps. Ja fa més de quatre anys del temporal Gloria i encara estem així, amb grans consensos, però avançant molt poc. I a Madrid al Delta se'l veu molt lluny i molt menut, i això també forma part de l'amenaça. I tenim un repte, que és, avui –i vaig de cara a barraca–, los camins de guarda que protegeixen les badies de l'increment del nivell del mar i les aportacions de sorra per protegir el frontal del Delta. I aquí l'amenaça és a curt termini, aturant los «deslindes» –si em permet l'expressió, que és com ho entenem al Delta–, los «deslindes» de l'Estat espanyol, que el que vol dir és recular. I en recular aquí no mos trobaran.

Portem anys i panys parlant del delta de l'Ebre i del riu i ja tenim ganes de deixar de parlar-ne.

No faré referència al company diputat de la CUP, el diputat Cornellà, amb lo tema de la plataforma, en lo model, la taula de consens... Al company del Partit Popular: vam ser la gent d'Esquerra Republicana que vam posar el transvasament de l'Ebre l'any 2001 i el delta de l'Ebre el 2022 a l'agenda d'este país; ho seguirem fent. I hi insistixo, agraïxo la seua complicitat; seguirem continuant necessitant-la.

Gràcies a tots i a totes.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política relativa a l'arribada i el repartiment de menors estrangers no acompanyats

302-00010/15

El dissetè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política relativa a l'arribada i el repartiment de menors estrangers no acompanyats; presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bé; Gràcies, vicepresidenta. Señora consejera, a principios de año, el *exconseller* Campuzano, del Gobierno de Esquerra Republicana, reconocía, después de entrevistarse con la ministra de Juventud e Infancia, que Cataluña era el territorio del Estado que más jóvenes migrantes solos estaba acogiendo, más de dos mil en 2023, y que hacía falta más de 100 millones de euros para atender a los casi siete mil MENAs y ex-MENAs que hoy la Generalitat ha decidido ubicar en Cataluña. Y esto es inmoral. Es inmoral, porque con la sanidad pública colapsada, con el sistema educativo catalán por los suelos, con un veinticuatro por ciento de los catalanes en riesgo de pobreza y exclusión social, y con uno de cada cuatro catalanes menores de veinticinco años en paro, oiga, no podemos jugar a ser la ONG del mundo. No podemos destinar los recursos de los catalanes a acoger inmigración ilegal, porque los catalanes lo están pasando mal.

Por ello hemos solicitado, en primer lugar, que la Generalitat rechace cualquier propuesta de reparto de MENAs y demás inmigrantes ilegales en Cataluña. También hemos solicitado que se proceda al cierre de los centros de MENAs en Cataluña, porque nos duele leer lo que decía, por ejemplo, el director de uno de esos centros de MENAs, el centro Mas Pins, en Vallvidrera, un centro exclusivo cien por cien MENA.

Abdessamad Hamdi, que es el director de ese centro, decía, entre otras cosas, cosas como estas: «Barcelona es el mejor lugar del mundo para un MENA», «la red de acogida catalana, más garantista que la francesa, tiene un efecto llamada evidente», «los MENA vienen impulsados por sus padres y otros parientes y están perfectamente organizados», o que «la capital catalana se ha convertido en el dorado para los MENA».

Y esto es justamente lo que nos parece lamentable, señores del Govern, que sus políticas han convertido a Cataluña en el dorado para los MENAs y en la ruina para los jóvenes catalanes. Y con esta moción lo que les pedimos es justamente lo contrario, que Cataluña vuelva a ser tierra de oportunidades para los jóvenes de aquí y no para la inmigración ilegal; una Cataluña próspera y segura para los catalanes, y para ello es necesario garantizar, mientras no se cierren esos centros de MENAs, la seguridad de sus trabajadores, la seguridad de los vecinos de los barrios en que ustedes han decidido ubicar esos centros, y la seguridad de los menores españoles desamparados que viven en esos centros que ustedes han saturado con la avalancha de inmigrantes ilegales.

Porque los MENAs no son *nens i nenes*, como dice la señora *consellera* de Derechos Sociales, son varones de dieciséis y diecisiete años que, en muchos casos, realmente son mayores de edad y que son muy conflictivos. Prueba de ello es que los Mossos se vieron obligados a implantar un plan policial específico para ellos, el plan Polièdric, y hemos pedido que se refuerce este plan y que tenga el Govern la valentía de publicar los resultados de ese plan con total transparencia.

También hemos solicitado, entre otras medidas, las siguientes: que no se incluya en los presupuestos ninguna partida destinada a ubicar MENAs en Cataluña; que se inste al Gobierno de España a llevar a cabo un plan de repatriación de esos MENAs con sus padres, y que se cancelen los programas, ayudas y subvenciones de cooperación internacional de la Generalitat a cualquier país que no colabore en la gestión

ordenada de la immigración. Y que se inste al Gobierno de España a imponer sanciones a aquellos estados que promueven oleadas masivas de MENAs y demás inmigrantes ilegales o las utilicen como arma diplomática, como, por ejemplo, hace Marruecos.

Mire, ustedes saben o deberían saber que España tiene suscrito con Marruecos un acuerdo bilateral para la prevención y para la vuelta concertada de MENAs de marzo de 2007, que es papel mojado por falta de voluntad política. Sin embargo, ¿saben ustedes que los días 17 y 18 de mayo de 2021 Marruecos impulsó la entrada masiva en Ceuta de más de doce mil personas, de las cuales mil quinientas eran supuestamente menores? Muchos de esos menores acabaron justamente en Cataluña.

Y acabo, el principal deber del Gobierno de la Generalitat, señora *consellera*, que la tengo presente, es gobernar para los catalanes, no para países extranjeros. Cada euro, cada recurso que ustedes ofrecen a la inmigración ilegal es un euro o un recurso que le niegan a un catalán que lo necesita. Nuestros recursos son limitados y también nuestras obligaciones como comunidad autónoma. No disponemos ni de dinero ni de capacidad para acoger anualmente a los cientos de miles de varones inmigrantes ilegales magrebíes que Mohammed VI lanza a nuestras costas para avanzar en su agenda geopolítica.

No podemos y los catalanes no queremos continuar con esto. Dejen, por tanto, de seguir actuando como una subcontrata de Marruecos para cuidar a sus jóvenes problemáticos. Los catalanes se lo agradecerán.

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades en representació del Grup Mixt, la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

En els primers tres mesos del 2024, Catalunya va ser obligada a acollir 981 MENAs, una xifra que representa un augment del noranta-set per cent respecte al mateix període de l'any anterior i que consolida un augment acumulat del dos-cents vuitanta-set per cent en set anys. Aquest increment desbordant ha convertit Catalunya en el segon territori amb més MENAs tutelats, just després de les Canàries.

La seva arribada intermitent genera problemes socials i de seguretat. Els barris on es concentren aquests menors veuen incrementats els delictes menors, l'incivisme i les conductes que alteren l'ordre i la convivència; un patró que s'evidencia en els informes policials i que, malauradament, constaten els veïns que els pateixen.

Tots els qui tenim fills som conscients de l'obligació legal, no només moral, que tenim envers ells, oi? Hem de vetllar pel seu benestar, seguretat i desenvolupament. La manca d'atenció als menors és, de fet, un delictes penat, en alguns casos, amb presó. Si tenim aquest grau d'exigència amb els pares catalans, per què no es té el mateix grau d'exigència amb els pares d'aquests immigrants ilegals? Per què a ells se'ls permet obviar el seu deure i és assumit sense consulta ni protesta per l'Administració? No tenim prou feina a pujar els nostres fills, que hem de destinar recursos humans, materials i econòmics a mantenir els dels pares estrangers que decideixen abandonar-los?

Se n'adonen, que són partícips d'un efecte crida sense precedents que mena els pares a abandonar els seus fills, que utilitza els seus fills com a esquer per aconseguir drets i ingressos a llarg termini. Se n'adonen, que obliguen els menors catalans en situació de vulnerabilitat o de desemparament a compartir els recursos i els centres d'acollida amb joves d'altres països que no han passat revisions mèdiques anuals, que desconeixen totalment la cultura i llengua autòctones i que han set educats en valors antioccidentals?

És just que els menors catalans a càrrec de la DGAIA visquin en centres saturats, estressats per aquest degoteig incessant d'immigrants ilegals? La situació

actual és gravíssima i incomprensible, i no ens cansarem de demanar a la resta de diputats i als ciutadans que prenguin nota de les problemàtiques reals que això representa i suposa per a Catalunya.

Aquests MENAs han de ser immediatament retornats al seu lloc d'origen i ens hem de negar rotundament a acollir-ne cap més. Si els seus pares se'n desentenien, que se'n facin càrrec els seus governs o els seus monarques. I si l'Estat espanyol vol continuar contribuint al tràfic de persones i vulnerant la seva pròpia llei d'estrangeria, que els allotgi en centres o fondes ubicades al seu territori, no al nostre.

La vicepresidenta primera

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts, la senyora diputada Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies. Bon dia, consellers, diputats. És un honor poder fer la meua primera intervenció des d'aquest faristol parlant sobre persones, i en aquest cas sobre menors que han arribat a Catalunya sense acompanyament. Jo també vaig ser una nena desemparada abans d'entrar en el sistema d'adopcions internacionals als meus set anys i arribar a Catalunya des d'Etiòpia. I des de l'inici d'aquesta legislatura he estat asseguda en un lloc central d'aquest hemicle i escoltant incrèdula la dreta i l'extrema drete caricaturitzar i estigmatitzar la comunitat migrant d'aquest país, que ha arribat per moltes vies i per molts motius, però amb un objectiu comú: desenvolupar el seu projecte de vida aquí i contribuir a la millora d'aquest país (*aplaudiments*) que tots ens estimem. Per tant, entendreu el sentit de les meves paraules.

Des de Junts votarem en contra de la moció presentada per VOX sobre la política relativa a l'arribada i el repartiment de menors estrangers no acompanyats a Catalunya en la seva totalitat. No entraré en el fons dels punts de la moció per la seva incompatibilitat amb els drets de la infància i els drets humans en general, i per la correlació injusta que fa VOX entre la condició de les persones migrants i la situació d'inseguretat a Catalunya. Està clar que hi ha una competició entre el PP i VOX per veure qui és més punitiu en les seves propostes sobre immigració.

Però sí que vull afegir que votarem «no» per coherència política. Des de Junts sabem que el debat que voleu encetar no hauria de ser sobre les persones menors migrants, sinó sobre la nostra capacitat d'integrar-los. I aquest és un debat molt important, perquè ens hi va la cohesió social i el futur del nostre país. Catalunya és el territori que ha acollit més migrants i que ha deixat palesa de forma constant la seva solidaritat. Però cal fer-ho bé. Per això hem votat «no» a totes les propostes de llei que s'han presentat al Congrés dels Diputats que interfereixen en les negociacions de Junts amb el PSOE per al traspàs integral de les competències i la gestió de la immigració a Catalunya. Quan Junts s'ha plantat i ha dit «prou», el Gobierno s'ha posat les piles per fer propostes molt millors. I esperem que aviat hi hagi un acord que ens permeti avançar en la sobirania de Catalunya en aquest àmbit.

I en aquesta cambra també votarem en contra de totes aquelles propostes que no contribueixin a equipar Catalunya amb els recursos i les eines adients per poder integrar plenament la immigració que arriba a Catalunya. La seva moció no aporta res.

Us puc assegurar en primera persona que el procés d'integració és molt llarg i si es fa bé, molt profitós. Aquest acompanyament no ha de ser, per tant, només durant el procés d'arribada, sinó també quan deixen de ser menors d'edat fins que estan plenament integrats. Cal que el Govern doti de més recursos humans i econòmics la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, la DGAIA, perquè pugui fer bé la seva feina. Però cal exigir a l'Estat espanyol més transparència en el nombre i el flux de menors migrants desplaçats a cada territori, així com pel que fa a les partides pressupostàries assignades per a la seva acollida i atenció, perquè només així es podrà fer una correcta planificació de tots els mitjans necessaris. Hi insisteixo: ho volem fer bé.

A més, és important enfortir la col·laboració publicoprivada i publicosocial per dissenyar programes d'acollida i integració solvents. Les entitats del tercer sector han de tenir un paper clau per ajudar a que tots els menors estiguin socialment integrats, la qual cosa implica aprendre el català, accedir a formació, tenir un habitatge digne i accedir a un contracte de treball.

I, finalment, Junts es compromet a treballar per exercir plenament les competències en immigració, incloent programes efectius d'acollida i integració que garanteixin els drets i els deures de les persones migrants.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Seria el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula el diputat Jordi Viñas Xifra.

Jordi Viñas i Xifra

Bon dia, vicepresidenta. Consellera, conseller, diputats i diputades, bé, vagi per endavant que el vot d'Esquerra Republicana als punts de la moció serà contrari a la proposta, però permetin-me donar-los les motivacions. Aquesta moció no aporta cap proposta de profit, i per altra banda, a més, està basada en la criminalització d'un col·lectiu vulnerable com són els joves i infants que arriben al nostre territori.

Mirin, la proposta que presenten vulnera de manera desacomplexada els drets fonamentals de la infància. Perquè els hi recordo: són infants i són menors d'edat. I aquí m'hi vull parar i preguntar al diputat Macián: vostès creuen que formen part d'un país europeu? O, millor dit, el vostre partit té intenció de ser un partit d'un país europeu amb base democràtica? Els hi pregunto perquè em fa la sensació que ignoren totalment la legislació, no només la catalana, sinó també l'europea. Ja no parlo en termes morals o ètics, que ja sabem tots que deixen molt que desitjar, sinó a cenyir-se a la legislació europea, tant que presumeixen de diferenciar-se dels països del Sud.

Mirin, els hi cito una sèrie d'articles perquè potser els hi sonen una mica i això els ajuda a que s'ubiquin i entenguin, d'una vegada per totes, que això de criminalitzar infants està una mica fora de lloc. Tractat de funcionament de la Unió Europea, article 3, apartat 3: «Garantir la protecció dels drets dels infants com a part de la promoció del benestar dels ciutadans de la Unió.» Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, article 24, apartat 1, «Drets de la infància»: «Els infants tenen dret a la protecció i a les cures necessàries per al seu benestar.» I, per últim, els recomano llegir l'estratègia de la Unió Europea sobre els drets de l'infant, una guia de bones accions dels estats membres per millorar la protecció i el benestar dels infants dins de la Unió Europea.

Miri, diputat, no entraré a debatre els percentatges de delinqüència dels menors d'origen migrat, perquè, com deia ahir la síndica a la seva intervenció, no podem associar unes persones concretes amb la delinqüència. L'estigmatització d'un col·lectiu és molt perillós, i vostès ho fan d'una forma molt demagògica i populista. Vostès, en algun punt de la moció, associen els joves migrants amb la delinqüència i inseguretat. Els posaré un exemple de la perillositat del que vostès afirmen, un exemple que espero que entenguin perfectament.

Imaginin vostès una ciutat del nostre país on hi hagués un partit polític –posem, per exemple, VOX– que tingués, suposadament, quatre regidors i, d'aquests, un d'ells fos investigat, detingut i imputat per un delictes d'estafes. Els sona l'exemple? A mi sí, i de molt a prop. Seria perillós, doncs, per part meua, que extrapolés, i a més ho fes d'una forma populista i barroera, i digués que el vint-i-cinc per cent dels regidors de VOX són uns lladres i uns delinqüents. Estic segur que aquests joves que arriben no tenen per què ser delinqüents pel sol fet de ser-ho, i estigmatitzar-los com fan vostès, com els deia, és molt perillós, i, a més, vostès ho fan sense cap mena de rigor i fonament.

Ja per acabar, refermar, com no pot ser d'una altra manera, el nostre vot contrari, com deia, a la moció. Una moció que mostra una clara discriminació envers un col·lectiu molt vulnerable com són els infants i que, a més a més, insta a tancar centres d'acollida, passant per alt no només la legislació catalana, sinó també els tractats europeus.

Diputat Macián, cancellar projectes o tancar centres no és la solució a cap problema; si no, observin el seu voltant i analitzin les conseqüències catastròfiques que suposa, quan vostès governen, tancar determinats serveis. I, posats a instar a tancar centres, per què no demanen tancar la comissaria de Via Laietana, un espai de tortura i persecució política, i així faran un favor a la memòria democràtica d'aquest país?

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, té la paraula el diputat Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Primero nos vamos a posicionar sobre la moción. En el primer punto ya le digo que no le votaremos a favor, porque rechazar cualquier propuesta de reparto sería dejar abandonados a los compatriotas de las Islas Canarias y dejar un problema muy localizado, cuando es un problema general que tenemos en el país.

En el segundo punto haremos una abstención. Estábamos pensando en votar en contra, pero haremos una abstención porque en la segunda parte estamos a favor de proteger a los menores que están a cargo de la DGAIA. Porque cerrar cualquier centro de acogida lo que iba a suponer es agravar el problema y poner en situaciones de riesgo mucho mayor a los menores no acompañados.

En el tercer punto votaríamos a favor. Evidentemente, estamos a favor de potenciar el plan de acción Polièdric. En el sexto punto haremos una abstención. En el quinto punto votaremos a favor, porque entendemos que donde puede estar mejor un menor, evidentemente, es con sus padres. Y el cuarto punto..., hombre, yo creo que hay que hacer propuestas más posibilistas y no tan populistas. Porque, al final, el problema no es adjudicar o no una partida presupuestaria, sino qué se hace con ese presupuesto. Por ejemplo, lo que no podemos hacer es dedicar presupuestos para que los menores no acompañados, los MENAs, se queden a pintar mandalas en lugar de darles formación, por ejemplo. O, por ejemplo, como usted comentaba en su interpe-lación, dar una ayuda de setecientos euros a fondo perdido y que no esté acompañando con ningún proyecto formativo, por ejemplo. Ahí estaríamos de acuerdo.

Pero, ¿dónde tenemos el problema? Bueno, partimos de la base de que no todos los MENAs ni han delinquido ni son delincuentes. No todos son delincuentes. Pero hay dos datos: uno del 2019, de Mossos d'Esquadra, que decía que el dieciocho por ciento de los MENAs en algún momento había cometido un hecho delictivo, y en el 2022, Guardia Urbana decía que el ochenta por ciento de los delitos en la ciudad de Barcelona los cometían MENAs. Por lo tanto, tenemos un dieciocho por ciento de menores no acompañados que cometen el ochenta por ciento de los delitos en la ciudad de Barcelona. Por lo tanto, evidentemente, tenemos un problema. Sí que hay un problema. Como otras veces ha pasado con otros colectivos de otros orígenes, o incluso colectivos españoles, pero tenemos un problema.

Por ejemplo, datos, 2023, datos oficiales: 15.000 menores no acompañados hay en España, 10.100 de origen marroquí –10.100. Por lo tanto, tenemos un problema con el Gobierno de Marruecos que el Gobierno de España no está gestionando bien. Por lo tanto, no son menores que vienen de países en guerra, no son menores que vienen de países pobres. Sí que hay cinco mil menores que vienen en esas circunstancias, pero hay cinco mil que no. Y yo me explico, o no me explico cómo puede ser que Marruecos permita que diez mil menores de su país..., les permitan jugarse la vida e ir a un país de forma ilegal, y que esto lo permita el Gobierno de Marruecos

o el Gobierno de Hasán II. Yo pregunto: ¿cuántos de los que estamos aquí podríamos consentir que un hijo nuestro se fuese de forma ilegal a otro país poniendo en riesgo su vida? ¿Cuántos de aquí lo íbamos a permitir? Ninguno.

Mire, yo creo que la comunidad internacional al final ha de poner la mirada sobre Marruecos, y le explico por qué. Convención sobre los derechos del niño. Seguramente, Marruecos –convención ratificada y firmada por España y por Marruecos– esté incumpliendo los artículos 7, 9, 11, 18 y 27, por dejación de responsabilidades como estado y por dejación de responsabilidades de los padres de estos menores.

Iré acabando. Pero sí que es verdad, y lo vuelvo a repetir, que donde está mejor un menor es con sus padres, y, por lo tanto, apostamos por la repatriación y que el Estado correspondiente, pues, le dé todas las ayudas sociales que necesite. Pero mientras estén aquí, en nuestro país, los hemos de atender, hemos de estar por ellos, les hemos de dar formación y velar por la buena y pacífica convivencia entre todos. Si están aquí, es nuestra responsabilidad.

Y para acabar. Y, por lo tanto, señora *consellera*, ni falso buenismo ni blanquear la realidad. Eso sí –eso sí–, sin criminalizar al ochenta por ciento por un veinte por ciento. Y mirar de frente a la realidad por cruda que sea, porque si no se mira de frente no se podrán buscar soluciones.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari dels Comuns, per fixar la seva posició, té la paraula el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gracias, vicepresidenta. Diputades, diputats, avui tenim una moció de VOX que no sé a vostès, però a mi em sembla molt repetitiva; de fet, jo l'he anomenat «la moció *disco rallado*». Fa anys que van decidir tenir alguns temes concrets, i aquest, sense dubtes, va ser un d'ells. És que ja fa uns anys d'aquell nefast cartell que van posar a Madrid intentant confrontar les àvies amb els adolescents migrants. I ja fa anys que fan concentracions davant de centres de protecció de menors, sense cap mena de vergonya, assenyalant aquest col·lectiu.

Efectivament, si és que es tracta de detectar alguns grups socials o objectius contra els quals dirigir el descontent social en forma d'odi com a estratègia de polarització social, més encara ara que la seva internacional de l'odi té la xarxa social X. Segur que algun dels seus gurus els ha dit que, com més ràbia i odi aconseguíu generar en la ciutadania, és més fàcil que la polarització us ajudi. Però, clar, necessiten, tant vostès com l'extrema dreta que parla en català, objectius contra qui desplegar aquest odi. Però, clar, amb nens, nenes i adolescents menors d'edat? En tot cas, el que fan és contrari a l'estat de dret, però més encara si ho fan contra infants i adolescents.

Aquesta moció s'insereix en aquesta estratègia que vostès tenen. Repetim-ho: deportació, deportació, deportació. Ah!, i que es tanquin els centres de protecció on viuen menors d'edat. Presenten mesures que saben vostès que són absolutament inconstitucionals i absurdes només amb aquest objectiu: promoure l'odi, perquè pensin que això els hi dona rèdit electoral.

Però saben què passa? Que propagar discursos d'odi contra determinats grups de persones té conseqüències, especialment si vostès són càrrecs públics. De la paraula a la «patada», desgraciadament i en ocasions no hi ha tanta distància. Qui agrdeix per motius d'odi racista ho fa encoratjat per un clima social i uns referents a qui admira que el legitimen. I en el camí entre la paraula i la puntada de peu està el que et mirin malament pel carrer pel teu perfil ètnic racial; que algú es canviï de seient en el metro per no tenir-te a prop; que no et lloguin una habitació per viure per ser qui ets o que no siguis digne d'entrar a una discoteca per les teves pintes. Estan generant un *caldo de cultivo* de múltiples situacions discriminatòries i, sí, també de delictes d'odi, també dels que van més enllà de les paraules. Perquè és que, segons dades del

Cos de Mossos d'Esquadra, els delictes d'odi per racisme s'han doblat entre l'any 2021 i 2023: 270 denúncies a Catalunya el 2023 i 347 víctimes. I això és només la punta de l'iceberg. Segons dades de l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea, només un de cada deu delictes d'odi s'arriben a denunciar.

Diputats i diputades de VOX, deixin de socavar la credibilitat de les institucions i de generar problemes greus de seguretat i de convivència, vostès, que són tan de llei i ordre. O és que es pensen que estar tota l'estona dirigint les seves paraules d'odi contra determinats col·lectius no té conseqüències al carrer quan la gent fa situacions que van més enllà de delictes que podrien arribar a ser de paraula? Crec que és important que els hi diguem clar que no aconseguiran els seus objectius. No ho aconseguiran. Continuarem treballant per una societat sense odi i sense racisme i on es respectin els drets humans; també els dels menors migrants que han migrat sols. Aquest Parlament, i especialment el meu grup parlamentari, treballarà al llarg de la legislatura per millorar els seus drets. Hi ha molta feina per davant, i una moció com aquesta l'únic que fa és estigmatitzar encara més un col·lectiu que el que necessita és tot el suport social per tirar endavant, perquè la seva vida no és fàcil i l'últim que necessiten és aquest odi.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, també, diputat. Seria el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Doncs bé, no fa gens de gràcia haver de defensar aquesta moció de VOX, la veritat, perquè és un text que és moralment insultant. Llavors, haver de defensar-lo, realment, també costa, però crec que també és interessant que puguem debatre els arguments que hi posa.

Amb aquesta moció, el que queda clar és que no veuen els menors d'edat com uns subjectes de protecció, com a persones que estan en una situació d'extrema vulnerabilitat, perquè són nens, nenes que estan viatjant sols, sinó que el que fan és..., reclamen que els abandonem, i directament els criminalitzen. Amb mocions com aquesta, clarament, no?, el que volen és convertir aquest tema en un tema d'agenda política, exposar-los en lloc de protegir-los, perquè saben del cert que aquesta moció no tirarà endavant, no prosperarà, i l'únic que volen és difondre el seu missatge d'odi i, a més a més, ple de mentides.

Aquesta mentida recurrent de VOX en el tema de la immigració es basa en una estratègia molt perversa, perquè instrumentalitzen problemàtiques que són reals –la crisi de l'habitatge, el deteriorament dels serveis públics, uns sous que cada vegada són més petits i ens costa més arribar a final de mes, amb proteccions socials que no tenen prou cobertura per a la societat actual. Doncs instrumentalitzen aquesta problemàtica real per situar les persones migrades com a cap de turc i desviar l'atenció dels qui tenen la veritable responsabilitat del patiment de la classe treballadora catalana, que és la patronal, el fons voltor, una classe política que no governa per revertir aquesta situació i, al final, el propi sistema capitalista.

I per donar la volta a aquestes mentides, jo crec que és important també que donem xifres reals del que està passant, perquè deixin d'instrumentalitzar aquesta situació. Dels 2 milions i mig de menors d'edat que hi ha als Països Catalans –dels 2 milions i mig–, només tres mil, 3.150, són infants i adolescents que han migrat sols i que requereixen la tutela pública; és a dir, el 0,12 per cent. És ridícul lo que estan fent.

Sobre la mentida que volen fer córrer de relacionar immigració amb delinqüència durant els últims deu anys, mentre el flux migratori va creixent a l'Estat espanyol, la delinqüència convencional, és a dir, la que..., deixant de banda els delictes cibernetics, ha anat disminuint. Per tant, no té cap sentit aquesta vinculació. I els hi

dono més xifres, aparegudes a *La Vanguardia*: només un tres per cent de la població mundial és migrant internacional –només un tres per cent. Un de cada deu d'aquests migrants és refugiat. Això el que vol dir és que el noranta-set per cent de la població viu al seu país natal. I no hi ha cap evidència, per tant, que la migració mundial s'estigui accelerant. No té cap sentit que ens posin això com un objectiu a combatre, perquè no és cert.

Només un de cada deu africans que migren a Europa ho fa il·legalment. Hi ha una percepció distorsionada en base a les seves mentides, d'això. Només un de cada deu arriba de manera il·legal. La major part d'aquesta immigració procedeix de contractació de mà d'obra per al sector agrari, per a la construcció, per a la mineria, per a l'hostaleria, per a treball domèstic... Perquè hi ha una gran demanda de treballadors no qualificats i la seva situació administrativa fa que puguin ser explotats pel sistema capitalista. Els actuals esclaus del segle XXI. «Volíem treballadors i en el seu lloc vam obtenir persones», que diuen.

Deixi'm que citi Umberto Eco en el llibre dels catorze *síntomas del fascismo eterno*. Amb aquest llibre..., és una guia per com detectar el feixisme. Li llegiré només dos punts d'aquests catorze: «El feixisme creix i busca el consens explotant i exacerbant la natural por a la diferència. La primera crida d'un moviment feixista és contra els intrusos. El feixisme és, doncs, racista per definició. El feixisme els diu que el seu únic privilegi, el més vulgar de tots, és haver nascut al mateix país on viuen. I, a més, els únics que poden oferir una identitat són els enemics.» Per tant, jo crec..., no diré més. Estem parlant directament de polítiques feixistes que utilitzen el Ple del Parlament per expressar-se. El racisme és l'eina del feixisme i no podem permetre que creixi perquè soscava els principis més bàsics de la humanitat i la democràcia. I no podem tolerar ni la manipulació ni aquest racisme disfressat de preocupació social.

Per últim, també citaré Josep Pla, que deia que el que més s'assembla a un espanyol de dretes és un espanyol d'esquerres. I ho aplico a l'esmena que ha presentat Aliança Catalana, que sembla que assumeix íntegre el contingut de la moció, i l'únic que ha fet ha estat traduir-la al català. I en això el que diré –la nostra versió d'aquesta cita de Josep Pla– és que el que més s'assembla a un feixista espanyol és un feixista català.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Seria el torn, ara, del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. Té la paraula el diputat Mario García Gómez. (*Pausa.*) Li donarem temps per arribar.

Mario García Gómez

Gràcies, presidenta. Conselleres, diputades i diputats... Avui l'extrema dreta més *rancia y casposa* ens presenta una moció vergonyosa i vergonyant des del punt de vista democràtic; una moció que, en aquest cas, és relativa a la cura, al benestar dels menors estrangers no acompanyats a Catalunya, amb l'únic motiu i amb l'únic interès de fer un tall de vídeo, penjar-lo a les xarxes i centrifugar i expandir l'odi per tota Catalunya.

Mirin, des de l'experiència professional de més de vint anys treballant amb infants i adolescents estrangers no acompanyats, els haig de dir que, cada vegada que jo els sento parlar a vostès, amb aquest odi i amb aquesta virulència, d'aquest col·lectiu, a mi em ve al cap el bo d'Aristòtil, que, per molt que el citin aquí, vostès ja els hi dic que s'assemblen a Aristòtil com *un huevo a una castaña*.

Senyors de l'extrema dreta espanyola i catalana, per a vostès Aristòtil seria avui una MENA. I m'explico. Resulta que Aristòtil, alumne sobradament avantatjat de Plató, no havia nascut a la polis d'Atenes, sinó a Estagira. A la mort de Plató, per un antic costum, se li va botar poder dirigir l'acadèmia, donat que no era nascut pròpiament a Atenes. Era el que anomenaven un *meteco*. Així, el filòsof, el pare de l'ètica,

de la ciència política, del mètode científic i dels plantejaments progressistes, va haver de marxar d'Atenes. Qui creuen vostès que va sortir guanyant amb això? És que algú recorda el nom de qui va dirigir l'acadèmia després de Plató?

Doncs, en el rerefons d'aquesta moció d'avui de VOX, ens trobem els mateixos mecanismes, la negació de les mateixes condicions de possibilitat en una societat. Que els immigrants vinguin de fora, que vinguin a tenir cura de la nostra gent gran, que vinguin a matar-se a fer llits d'hotel per guanyar-se la vida, a fer de minyones, que vinguin a treballar en feines dures i feixugues passa, però que els nous *metecos* del segle XXI, segons vostès, puguin tenir els mateixos drets i deures i les mateixes condicions de possibilitat que la resta, res de res.

VOX allò únic que pretén és embrutar i enfangar la grandesa de la nostra democràcia, perquè allò que no suporten és la igualtat efectiva entre tots els membres d'una societat. Així, la *extrema derecha* apella a una mena de *ius sanguinis* de calimotxo pel qual reclamen que tenen més drets que ningú, senzillament perquè estan aquí abans.

Doncs mirin, aquest Govern, com el Govern de Pedro Sánchez, treballen per construir la Catalunya i l'Espanya del futur. No miren el campanar d'ahir, sinó la societat que volem construir demà. I del benestar de la formació i, sobretot, de la qualitat de les feines d'aquests infants i adolescents que arriben avui dependrà, en bona mesura, la qualitat del nostre estat del benestar en el futur, i més en una població envellida com la nostra. Així, doncs, tal com va dir molt bé la nostra consellera, acollir i acollir bé és una inversió de futur i no pas una despesa.

I entro ràpidament a la seva moció. Quatre comentaris ràpids al respecte. Senyors de VOX, els infants d'edat que arriben a Catalunya no són il·legals, sinó, en tant que menors d'edat, són subjectes especials de dret. I els demòcrates ens sentim ben orgullosos d'una societat que és capaç de protegir i cuidar els més vulnerables. Deshumanitzar-los i cosificar-los i tractar-los de manera despectiva, com fa l'extrema dreta, és cruel, fastigós i antidemocràtic.

Dos. Demanar aquí que Catalunya no sigui solidària amb la resta de comunitats autònomes i no aculli menors no acompanyats és ser antiscatalà, antiespanyol i antidemocràtic.

Tres. L'Europol constata que en el seu informe té censades més de vuit-centes xarxes criminals amb més de vint-i-cinc membres operant al territori europeu, els quals es dediquen al narcotràfic, blanqueig de capital i tràfic d'éssers humans, molts d'ells operant a Espanya i bona part a Catalunya. Acusar i assenyalar infants estrangers dels problemes de seguretat de Catalunya és fals, racista, xenòfob i antidemocràtic.

Quatre. Totes les accions solidàries que duen a terme el Govern d'Espanya com el Govern de Catalunya en l'esfera internacional es fan amb l'aval de Nacions Unides i en el marc de les relacions internacionals. Demanar que Catalunya surti fora d'aquest marc de relació és ser antisolidari, antiscatalà i profundament antidemocràtic.

Des de la bellesa i la grandesa de la democràcia, dir-li que els seus plantejaments són lletjos, però molt lletjos. Senyors de l'extrema dreta..., para que nos entendamos todos y todas, sus planteamientos son feos, feos y vergonzosos en toda regla.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bé; gràcies, vicepresidenta. Senyora Orriols, la seva esmena consisteix en traduir la nostra moció al català. Sense ofendre, però ens sembla molt infantil. Per a nosaltres és irrellevant l'idioma que vostè vulgui expressar-se o l'idioma en què es presentin les propostes. Les votem pel seu contingut. No ens agraden els talibans ni tampoc els talibans lingüístics. (*Aplaudiments.*)

Per cert, vostè, que denuncia sovint el cordó sanitari que diu que li fan –que a VOX fa temps que li fan abans que a vostè–, després, vostè resulta que l'aplica als altres.

A la diputada Domingo, de Junts. Estamos encantados y agradecidos, ¿eh?, de que vengan a España personas como usted, personas que comparten nuestra manera de vivir, que defienden los derechos de las personas y nuestra cultura. Y también estamos encantados de que Etiopía se tome muy en serio la política migratoria y que haya suscrito acuerdos bilaterales, por ejemplo, con Meloni, para controlar fronteras, que es justamente lo que queremos aquí. *(Aplaudiments.)*

Al PP. Nos dicen que es demagógico pedir que no se aprueben partidas presupuestarias, ¿eh?, en relación con la reubicación de MENAs en Cataluña. Yo creo que le he entendido algo así. Hombre, lo que nos parece terrorífico, por ejemplo, es que, en Ceuta, donde gobiernan ustedes, acaben de destinar 22 millones para quinientos MENAs. ¿Sabe a qué porcentaje salen? Salen a 44.000 euros por MENA, que es más de lo que cobran muchas familias catalanas. *(Aplaudiments.)*

Al PSC. Señor Mario, el nivel de su contestación es que me parece absolutamente lamentable, porque ustedes son especialistas en llenar España y Cataluña de inmigración ilegal, de llenar nuestros barrios, los barrios obreros que usted dice defender, de inmigración ilegal y de delincuencia. Eso es lo que ustedes tienen facilidad para hacer.

Y, mire, nosotros, desde luego, no podemos seguir destinando cientos de millones de euros a mantener a jóvenes extranjeros que han decidido venir sin sus padres a una nación que no es la suya y que frecuentemente se ven involucrados en actividades delictivas. Ya es hora de priorizar a los de casa, ya es hora de proteger a los nuestros y ya es hora de decirle a Marruecos, que es capaz de gastarse 500 millones de euros en un estadio de fútbol, que se ocupe de los suyos.

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la pobresa infantil i la garantia de rendes

302-00012/15

I el divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la pobresa infantil i la garantia de rendes; presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns. Per exposar-la, té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya. *(Veus de fons.)* Ah, no... Disculpi, no l'havia vist.

Sílvia Orriols Serra

D'acord.

La vicepresidenta primera

Per què em demana la paraula?

Sílvia Orriols Serra

Sí, demano la paraula en base a l'article 87 del Reglament, per al·lusions. *(Remor de veus.)*

La vicepresidenta primera

És que no hi ha hagut al·lusions diferents de la resta de grups parlamentaris.

Sílvia Orriols Serra

Sí, se m'ha citat. Se m'ha citat textualment.

La vicepresidenta primera

No hi ha hagut al·lusions diferents de les que hi ha hagut en la resta de grups parlamentaris. Per tant, no té la paraula.

Diputada... Com deia, té la paraula per presentar la moció, que és el punt divuitè de l'ordre del dia, la diputada Núria Lozano Montoya, per part dels Comuns. Quan vulgui.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Conselleres, diputades, dèiem al Ple anterior que els nens i nenes sí que importen, que mereixen una vida digna i en igualtat, que han de ser protagonistes de les polítiques públiques i que el seu futur, el de tots i totes elles sense cap distinció, és la nostra responsabilitat. I avui, a aquest Parlament tenim l'oportunitat de demostrar que no es tracta només d'una frase feta.

I per posar el fil a l'agulla, portem a consideració algunes propostes que concreten les línies principals de la interpellació que vam plantejar al Ple anterior, connectades amb diversos dels eixos definits per l'estratègia catalana, partint de la convicció de la necessitat de treballar plegades per revertir una pobresa infantil que afecta un de cada tres infants i adolescents i que ha d'anar acompanyada de l'equiparació de la inversió pública en infància amb la mitjana europea del 2,4 per cent del producte interior brut.

Amb aquest objectiu, la intensificació de les polítiques públiques de rendes i per a la igualtat d'oportunitats ha de ser una eina central, i la gestió integral de les dues prestacions –de l'ingrés mínim vital, també de la renda garantida– ha de contribuir a fer-ho possible. Cal no oblidar que la regulació actual va ser resultat d'un procés de mobilització social per atendre la situació de crisi econòmica, també d'emergència social i assegurar els mínims d'una vida digna a les persones i unitats familiars en situació de pobresa que la situació actual ja no garanteix.

D'aquí la importància de la reforma de la llei de renda garantida entorn de conceptes com la prestació d'infància, amb un complement fix fins als divuit anys per cada fill i filla; la prestació per habitatge; els complements per a treballadors i treballadores que pateixen pobresa laboral –el deu per cent de la població laboral de Catalunya–, i el complement per a famílies monoparentals i llars amb persones amb discapacitat, fruit de l'adaptació a la complementarietat de la renda garantida respecte a l'ingrés mínim, que contribueixen a una prestació de quantia suficient per garantir condicions de vida dignes, que necessiten la definició de l'actualització de l'índex de renda de suficiència de Catalunya per augmentar prestacions i que les persones que les cobren no perdin poder adquisitiu.

Però tenint en compte que la complementarietat alliberarà diners inicialment destinats a la renda garantida, fem-los servir perquè més persones puguin accedir a la prestació i ampliar les prestacions disponibles.

La pobresa infantil és més intensa en alguns barris del nostre país. Per això, per afavorir un equilibri territorial imprescindible, plantegem elements de reforç orientats a augmentar les persones que se'n beneficien i superar els obstacles a l'accés, començant pels barris de rendes més baixes. Més beneficiàries, per a un major equilibri territorial i avançar cap a la superació de la pobresa infantil.

Situàvem a la nostra interpellació la insuficiència de l'estratègia catalana que requereix, cada any, una dotació pressupostària adequada al correcte desenvolupament dels eixos d'actuació i les accions que contenen, comptant amb la participació de les entitats de l'àmbit de la infància.

L'elevat cost de l'habitatge és també una de les causes d'aquesta pobresa, i el complement per habitatge, un element palliatiu de l'autèntic problema: la inexistència de polítiques públiques suficients que donin resposta a les necessitats d'habitatge accessible per a la majoria de la població, també a la infància.

Mentre no hi hagi un parc públic d'habitatge assequible, dimensionat a les necessitats socials, haurem de seguir atenent situacions d'emergència habitacional, especialment en el cas d'infància en risc, i el complement pot ser molt útil.

La falta d'espais propis ens situa davant d'una exigència d'accés universal al lleure educatiu, quelcom fonamental per a la igualtat d'oportunitats i el desenvolupament en equitat del potencial d'infants i adolescents, defugint de l'estigmatització pròpia del sistema de beques.

Com igualment és necessari donar resposta a la necessitat de reconeixement al dret universal i gratuït a l'atenció precoç a través del CDIAP, garantint la continuació posterior als CSMIJ i als serveis públics d'atenció a salut mental i benestar emocional.

I en matèria de garantia alimentària, el compromís d'un àpat saludable al dia via menjadors escolars, també al cicle o a l'etapa de secundària, amb les infraestructures associades, o la universalització del servei de zero a tres anys, amb la creació de places públiques que facin possible un equilibri territorial fins ara inexistent pel que fa a l'accés a aquests centres.

En definitiva, un conjunt d'actuacions –i acabo– al servei del millor present possible per viure la infància en plenitud i poder garantir a tots aquests infants un futur millor.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Hi ha quatre grups que han presentat esmenes. Per defensar-les, en primer terme, té la paraula el diputat senyor Carles Campuzano i Canadés, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, senyor president. Senyores conselleres i senyor conseller, diputats i diputades, agraïm la interpellació i la moció que ha plantejat la senyora Lozano, tant en forma com en contingut.

És molt obvi, senyora Lozano, que compartim aquesta necessitat de convertir la lluita contra la pobresa infantil en una veritable prioritat de país. Coincidim en què la lluita contra la pobresa infantil és la lluita per la dignitat dels nens d'avui, però també la lluita per la garantia d'èxit dels adults de demà, i que les cicatrius que avui s'infringeixen en els nostres infants s'acaben arrossegant durant tota la vida.

I som conscients, a més a més, que en aquesta matèria, en el nostre entorn europeu –en els anys noranta al Regne Unit, a Irlanda o recentment a Polònia–, s'han pogut prendre decisions polítiques que han revertit substancialment..., no l'han pogut erradicar, però han reduït substancialment el risc de pobresa entre els infants.

I, per tant, estem plantejant una política que està al nostre abast d'abordar. Una política que ha aterrat fa relativament poc en el context espanyol i català. De fet, a Espanya no comença a aterrar seriosament aquesta qüestió fins a l'any 2018. I, si em permeten, en el cas de Catalunya comença a aterrar de manera seriosa en l'etapa del president Aragonès.

El Govern del president Aragonès va posar en marxa algunes polítiques –la diputada en feia menció–, des d'aquesta aposta per la universalització i la gratuïtat del zero-tres de manera progressiva, com a manera més eficaç per combatre la pobresa infantil; l'elaboració, per primera vegada, d'una estratègia contra la pobresa infantil –integral, del conjunt dels departaments– que marca una determinada direcció, que és acostar-nos als estàndards europeus; la posada en marxa, per exemple, també dels plans contra l'obesitat infantil del Departament de Salut; el projecte «Barris amb futur», molt vinculat a l'objectiu de la universalització del lleure educatiu, o, efectivament, la gestió integral de l'ingrés mínim vital per part del Govern de la Generalitat, que ens ha de permetre anar a un model únic de prestacions a Catalunya, que tant de bo sigui el més automàtic possible, que tant de bo les administracions poguessin

actuar d'ofici. I, en aquest sentit, la reforma de la llei de renda garantida que caldrà abordar aquesta legislatura n'és fonamental.

En un context –i crec que és bo que ho anem recordant de manera sovint– en el que l'estat del benestar que hem construït en aquests quaranta anys mai ha estat prou orientat a infància i a famílies. I això explica per què les nostres xifres de pobresa infantil se situen sempre, tant a nivell català com en el context espanyol, al furgó de cua del context europeu, i on la principal feblesa d'aquest sistema de protecció és l'absència d'una prestació universal per a la criança de fills. Fa uns dies la meva col·lega, la senyora Driouech, ens ho recordava. Dels vint-i-set estats de la Unió Europea, vint tenen prestacions universals per a la criança de fills, set no en tenen –entre ells, l'Estat espanyol.

La consellera en la seva intervenció –i permeti'm, consellera, que aquí tenim un punt de discrepància– posava en valor el complement d'infància de l'ingrés mínim vital. Però vostè deu estar d'acord amb mi que la configuració legal del complement d'infància no ajuda a que aquest complement d'infància arribi a aquest potencial de famílies de les que vostè mateixa parlava, no? L'últim informe de l'Airef parla d'un no arribar al setanta-tres per cent –setanta-tres per cent– de les persones que tindrien dret a rebre'l. I tant de bo ara, amb la gestió unificada per part de la Generalitat, a Catalunya puguin incrementar-se el nombre de complements d'infància de l'ingrés mínim vital.

Però crec que toca una reforma, com a mínim, de la llei de l'ingrés mínim vital per fer més accessible aquest complement de la infància, i toca avançar cap a aquesta prestació universal per a la criança de fills si volem revertir en termes monetaris aquest risc de pobresa infantil. Evidentment, no tot plegat serà només resultat de prestacions monetàries, que són imprescindibles, sinó de polítiques integrals que impliquin en el conjunt dels departaments, en el nostre cas, del Govern de Catalunya, en el conjunt de les administracions i en aliança amb el tercer sector.

Estic segur que avui la cambra compartirà que no podem condemnar els nens i les nenes del nostre país que el seu futur vingui determinat pel codi postal on varen néixer. Que siguem capaços, a través d'aquestes polítiques públiques, que aquells infants i aquelles..., aquells nens i aquelles nenes que neixen en barris amb dificultats tinguin garantit un futur d'èxit.

Gràcies per la seva iniciativa, senyora Lozano.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, per defensar les seves esmenes té la paraula la diputada senyora Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Bé; gràcies, president. Bon dia, diputats, diputades, consellers, conselleres. Bé, en primer lloc vull donar les gràcies a la senyora Lozano per la presentació d'aquesta moció –i al seu grup parlamentari– que parla de la pobresa infantil i de la garantia de rendes.

A l'inici d'aquesta legislatura, el molt honorable President Salvador Illa va enviar unes cartes amb uns encàrrecs als consellers i conselleres. I a l'honorable consellera de Drets Socials i Inclusió, a la seva carta li deia: «La creixent desigualtat, l'envelliment de la població i l'impacte de la transformació digital són reptes que cal afrontar, i cal fer-ho amb un sistema de protecció social que s'ha de redissenar perquè estigui a l'altura dels nostres valors i aspiracions com a societat. Una tasca que ha de contemplar la integració del sistema social i sanitari i que cal fer aliança amb els ens locals i les entitats del tercer sector. Arran del traspàs de l'ingrés mínim vital, cal elaborar un nou mapa de prestacions socials i reduir les taxes de pobresa, especialment les de pobresa infantil.»

Com poden veure, el Govern està plenament compromès en aquesta lluita contra la pobresa infantil i, evidentment, el Departament de Drets Socials i Inclusió, liderat per la consellera Martínez. I sé que és un objectiu compartit per tota aquesta cambra. Estic segura que a tots els que estem aquí ens semblen inacceptables les taxes de pobresa i d'exclusió social que pateix la infància. I com he dit moltes vegades, ara com a grup parlamentari que dona suport al Govern, però també ho deia quan estàvem a l'oposició, ens hem de sentir interpel·lats tots i totes. Entre altres coses, perquè Catalunya és un país ric, amb una economia forta dins del context europeu. L'honorable consellera d'Economia, Alícia Romero, ho va comentar ahir al Ple, o sigui, a la sessió plenària: «Catalunya tanca el 2024 amb un augment del producte interior brut del 2,7, sis dècimes més del previst.» Afirmava també en una entrevista: «L'economia catalana està viva i és rica.» Però també, molt encertadament, va apuntar que el PIB *per capita* en els darrers vint anys només ha crescut un 0,46 per cent, que vol dir que la riquesa que es genera no es redistribueix adequadament i la prosperitat, tal com diu el molt honorable President Illa, ha de ser compartida.

I tot i que els darrers anys s'han introduït algunes millores, com l'ingrés mínim vital, la renda garantida de ciutadania, encara queda molt per fer en aquest àmbit. Tenim una bona oportunitat amb el traspàs de l'ingrés mínim vital: podem implementar millores en la gestió per augmentar la cobertura de la prestació. També amb la reforma de la llei de la renda garantida, on el Govern té l'objectiu de facilitar-ne l'accés i fer-la compatible amb altres rendes, amb altres prestacions, tal com apunta, en aquest cas, i parla el punt 3 i 4 de la moció, com deia, millorar-la i facilitar-ne l'accés.

El Departament de Drets Socials i Inclusió ja està també en revisió amb l'estratègia de la lluita contra la pobresa infantil a Catalunya, que és un instrument clau per erradicar la pobresa infantil. És un repte de país que s'ha d'abordar des dels diferents departaments de la Generalitat implicats, especialment Educació i Salut, com també ho apunta el punt 6 de la moció. Votarem favorablement a tots els punts de la moció, amb excepció del punt 13, que ens abstindrem.

He comentat alguns acords concrets de la moció, però evidentment no tinc temps de comentar-los tots. Però és cert que les propostes són totalment transversals, així com les problemàtiques que afecten..., les afectacions que tenen els infants que pateixen aquestes situacions de desigualtat, propostes en polítiques de rendes i prestacions en habitatge, en educació formal i no formal, en atenció precoç, en alimentació i salut.

És cert que algunes d'aquestes propostes formen part dels acords d'investidura que vam subscriure amb el Grup Parlamentari Comuns. I com hem repetit moltes vegades i ha reiterat el molt honorable president Illa, els complirem. Això sí –i per acabar–, per poder tirar endavant Catalunya, per complir aquests acords i aconseguir, amb l'ajuda de tots i totes, reduir les esfereïdores taxes de pobresa infantil, cal estabilitat política i, sobretot, aprovar uns bons pressupostos tan aviat com sigui possible.

Ho reitero: gràcies, senyora Lozano, per la bona predisposició i entesa, i per la presentació d'aquesta moció.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Moltes gràcies, president. Consellers, senyors diputats, diputades, avui m'estreno davant de tots vostès i ho faig amb aquesta temàtica de cabdal importància, doncs, com és combatre la pobresa infantil. Desitjo que ara els nervis no em facin una mala passada i poder transmetre de millor manera, doncs, el missatge i arguments que us vull exposar.

És evident que la nostra postura com a formació política –ja els hi avanço que estem d'acord en molts dels punts que s'han exposat en aquesta moció–..., tenim clar que cal fer una vertadera aposta per polítiques socials i amb rellevància per al món de la infància. En aquest sentit, també el nostre agraïment per les esmenes acceptades i també les transaccionades.

Estem d'acord que la taxa de pobresa infantil que assola Catalunya és un dels problemes més greus que urgeix erradicar. És la infància, amb diferència, la població que pateix més exclusió social. El 2023, a Catalunya, es calcula 363.900 infants sota el llindar de la pobresa, cosa que implica un de cada quatre infants, gairebé, que no disposa d'aquells recursos necessaris per viure amb dignitat.

Per tant, davant d'aquestes xifres, aquesta realitat demolidora, en cap cas podem parlar que som una Catalunya de progrés, una Catalunya de referència ni una Catalunya capdavantera. I si assenyallem dades de la infància que viuen aquella situació de pobresa material severa, aquestes encara són més preocupants. De fet, l'augment en els darrers anys de la proporció d'infants menors de setze anys que pateixen aquesta situació, converteix aquesta taxa en una de les més elevades de la darrera dècada.

En conseqüència, més compromís polític, ho reitero, voluntat política i més inversió. En cas contrari, la majoria d'aquests infants es preveu que seguirà en situació de pobresa a l'edat adulta, de retruc, la seva descendència, i així ho avalen estudis sobre la transmissió intergeneracional de la pobresa, perquè el fenomen de la pobresa infantil s'està transmetent de manera acumulativa.

Sabem que també té el seu efecte en la trajectòria educativa –i d'aquí alguna de les propostes–, perquè l'alumnat més vulnerable està obtenint pitjors resultats.

La renda garantida de ciutadania. Ens pronunciem en aquests termes i diem que no té un enfocament ple d'infància. Només un 25,3 per cent dels infants en situació de pobresa són beneficiaris actualment d'aquesta prestació. És a dir, que, com a mínim, una quarta part no serien beneficiaris d'aquesta prestació econòmica.

Aquell complement de cent euros per membre adicional tampoc té un disseny per a infants, la qual cosa explicaria que aquest mecanisme no està sent del tot eficient per reduir aquelles situacions de pobresa de les famílies amb fills a càrrec.

També és cert que aquesta taxa de pobresa varia segons la composició de les famílies, i posem en relleu les famílies monoparentals, perquè en presentarien la taxa més alta.

De fet, a Catalunya, aquella única prestació universal per fill a càrrec que existia fou eliminada el 2011, en aquell context de mesures d'austeritat que va adoptar la Generalitat de Catalunya per fer front a la crisi econòmica. Des de llavors, ja no s'ha restablert aquesta ajuda. Recordem que era un pagament únic de 650 euros per cada fill i filla nascut a Catalunya, i per a aquelles famílies que tenien reconegut el títol de família monoparental o nombrosa, la quantitat ascendia a 750 euros.

Així, doncs, quan se'ns planteja implementar un complement fix fins als divuit anys per a cada fill o filla, estaríem d'acord amb el concepte, però sí que en volem ficar un import, i el ficàvem de dos-cents euros. De fet, vostès mateixos sí que s'han pronunciat al Govern espanyol amb aquest import de dos-cents euros. Per tant, tenim temença, doncs, que a Catalunya o per a la infància de Catalunya, si no fiquem un import, en vinguin les rebaixes. Precisament en uns pressupostos que han de ser imprescindibles per desenvolupar tota l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil i, d'aquesta manera, accomplir totes les accions.

Em podria allargar més, perquè han fet, doncs, totes aquestes propostes de gratuïtat de menjadors escolars a la primària, a la secundària, l'habilitació d'espais adequats, i, evidentment, avança també en que hi ha universalització de l'etapa educativa de zero a tres anys.

Els CDIAPs, també, adreçats a les famílies. I parlen de necessitats específiques més que de necessitats relatives. Per tant, un cop d'alta aquell infant, que pugui tindre continuïtat també a la xarxa pública assistencial.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Rosa Jové i Montañola.

Rosa Jové i Montañola

Diputats, diputades, bon dia a tothom. El Grup de Junts vam començar a salivar, a glatir, com diu el nostre president del Parlament, quan vam rebre una moció per la infància a les famílies vulnerables i la pobresa, perquè el treballar per la infància i la gent jove nosaltres ho portem al programa electoral, a l'ADN, i alguns, com jo, al DNI. Però vam constatar que podríem estar... *(Alguns aplaudiments.)* És que jo també m'estreno, eh?, Montse. *(L'oradorariu.)* I, sí, vam constatar que podíem estar d'acord en la majoria dels punts. Potser en el punt tres, ja ho sap vostè, senyora Lozano..., però que ens hem ficat d'acord molt ràpid, i agraïm els esforços en les esmenes acceptades per les negociacions. Gràcies una altra vegada.

Però amb vostès sempre hem de mirar la lletra petita, perquè el comú, sempre que pot, vol fer passar bou per bèstia grossa, i, en aquest cas, tampoc defrauden, i resulta que, en una moció sobre pobresa infantil i famílies vulnerables, ens demanen la gratuïtat de les extraescolars i colònies d'estiu, no per als nens vulnerables, sinó per a tothom, tant si ho necessiten com si no. I, miri, gràcies per demanar que la Generalitat pagui el macramé per als meus fills, però no sé jo... I, miri, però com que les extraescolars són activitats educatives i cada família pot decidir quines o quantes en fa, ho acceptem. Els pares ens ho agrairan, els nens potser no tant, perquè segurament veuran incrementada la seva jornada laboral, però bé. Mira, jo quan anava a buscar els meus fills a les cinc a l'escola i els veia sortir tan contents, jo tenia una frase que és que les cinc és la pitjor hora per als toros, però la millor per als nens. Doncs ara igual l'hauré de canviar una mica.

Però és que després és una moció que –recordem-ho– és sobre pobresa infantil. És que això no ho hem de perdre, eh? I se'ns demana la gratuïtat del menjador per a tothom fins als setze anys. *What?* Miri, gràcies per tornar a pensar en els meus fills però, en primer lloc, no sabem, ni vostès ni jo, d'on es traurà el finançament per a tan magna obra. I, en segon lloc, no sé jo si ajudarem més a la pobresa infantil repartint per a tothom una partida que podria anar íntegrament per a aquestes famílies més necessitades.

També demanen la gratuïtat per als centres de zero a tres, sense tenir en compte els centres que ja ho fan. Vinga a construir edificis nous, perquè, si no utilitzem els recursos que hi ha, doncs ja veurem. O sense reservar places per a pares que no vulguin portar els seus fills en aquest període, perquè cadascú és lliure de fer-ho. Llavors, què passa amb aquests pares? Que, si no, quan aniran als tres anys o als sis, es trobaran que no tenen plaça a l'escola que ells havien triat perquè ja estaran plenes. Jo penso que s'han de reservar places per a tot això.

Però bé, demanar tot això i de la forma que ho proposen crec que és un brindis al sol; és una mica inoperant. És com girar el quadrat del Tetris; és que no serveix per a res. D'acord? De totes maneres, nosaltres intentem fer l'esforç i ja veuran com mos entenem i ja està. Ens vau contestar que teníeu..., bé, que lo nostre eren models diferents. A veure, no, no ens enganyem. Perquè garantir les extraescolars o el dinar als qui ho necessiten, com volem nosaltres, o també als qui no ho necessiten, com volen vostès, això no són dos models educatius diferents, ni econòmics ni socials; potser electoralistes. Bé...

En fi, per lluitar contra la pobresa infantil, sempre ens podrem entendre si l'objectiu és aquest. Junts té vocació per governar per a tots els catalans. Som generosos,

som sensats i estem preparats. I ja els hi faig espòiler: el dia que siguem independents i tinguem la *veritable* clau de la caixa, la lluita contra qualsevol tipus de pobresa serà un dels nostres eixos prioritaris i ho farem possible. Companys, us podeu afegir a la lluita, que us hi esperem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Tot seguit, els grups parlamentaris que no han presentat esmenes poden fixar la seva posició. En primer terme, per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Dudo mucho que exista en este plenario nadie que haya trabajado más activamente por cronificar la pobreza en España como lo han hecho ustedes, los comunistas que gobiernan junto a socialistas y separatistas en el Gobierno de España, como también lo hacen aquí, en Cataluña. Nadie ha hecho más por hundir a las clases medias y acabar de ahogar a las personas con rentas más bajas que todos ustedes –nadie.

Ustedes, los que han cedido una vez más a los chantajes de Junts para mantener su cuota de poder y preparan una escalofriante subida de impuestos –entre ellas, de gasoil– que va a dejar al borde del precipicio a las clases trabajadoras y a las personas más humildes. Ustedes, a los que se les llena la boca hablando de derecho a una vivienda digna y de desahucios de familias con niños y no han dudado en intervenir el mercado inmobiliario hasta reventarlo y dejarlo como está ahora: inasequible. Los ideólogos de los fijos discontinuos, que han conseguido precarizar el trabajo hasta el punto que aquí un cuarenta y seis por ciento de los catalanes, casi la mitad, clama porque le es imposible llegar a final de mes.

Y ustedes, que criminalizan a los empresarios, que legislan contra los emprendedores y que persiguen a los inversores hasta convertirlos en una especie en extinción en nuestra región, eliminando toda posibilidad de generar empleo de calidad. Nadie ha hecho tanto por traernos a la situación socioeconómica en la que nos encontramos como ustedes, que son (*aplaudiments*) una fuente infinita de generar miseria.

Y vienen hoy a hablarnos de pobreza infantil como si no tuviesen nada que ver con su cronificación, como si no llevasen ocho años gobernando en el Gobierno de España. Miren, no hay más vuelta de hoja. Lo único capaz de erradicar la pobreza infantil, la juvenil, la de adultos, la de barrios, la de regiones, es un trabajo digno; un trabajo digno, que equivale a un equilibrio entre el sueldo y el precio de los bienes de primera necesidad. Y resulta que, en esta iniciativa, señora Lozano, lo del trabajo ni lo mentan. Vamos, que ni aparece la palabra *trabajo*. En vez de eso, trufan su propuesta con ayudas, subvenciones, rentas vitalicias y demás limosnas, para hacer dependientes a los catalanes en vez de hacerlos soberanos y dueños de su destino.

Ese es el resumen de lo que entienden ustedes por vocación de servicio público. VOX lleva años enseñándoselo. Sin empleo digno, no hay ni habrá riqueza en Cataluña. Y seguiremos sumidos en la situación patética a la que ustedes nos han traído. Es imperativo fomentar la inversión, legislar para garantizar la seguridad jurídica de los que crean empleo, ayudar a los emprendedores, reducir la burocracia o impulsar todas aquellas iniciativas empresariales que generan trabajo de calidad en vez de destruirlo, como hacen ustedes. Hay que acabar con las ayudas vitalicias y formar a la ciudadanía fomentando la educación como ascensor social. Hay que eliminar los chiringuitos –consejerías de adoctrinamiento lingüístico, de exteriores, altos cargos y demás, gasto político sin sentido– para poder bajar impuestos y así no tener que forrar los bienes de primera necesidad de tasas que se ven obligados a pagar todos los ciudadanos empobreciéndolos aún más.

Y hay que incentivar la familia, señora Lozano, algo a lo que a ustedes les da tanta o más alergia que el trabajo, porque es la familia la que dota a la persona de valores positivos y fortalece su desarrollo integral, y esto desemboca en lo que supone un individuo: que se esfuerce por mejorar en su bienestar. Grabado a fuego, señores de Podemos –grabado a fuego–: lo único que puede acabar con la pobreza es un trabajo digno, ese con el que ustedes pretenden acabar y por el que VOX trabaja cada día en esta santa casa.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bon dia de nou. Trobem molt oportuna la presentació d'aquesta moció; per tant, us agraïm la feina feta. Perquè està bé tenir aquesta visió conjunta de les necessitats de la infància a Catalunya, de com hem de treballar per erradicar la pobresa, i transportar-ho en aquesta mena de propostes que fan, molt transversals, tocant punts molt diversos de les polítiques catalanes. I per què és important? En aquest moment, no només perquè sabem que –ja ha dit la xifra tothom, no?– hi ha prop d'un trenta per cent de pobresa infantil a Catalunya, sinó perquè, a més a més, aquesta xifra ara mateix el que estem corrent és el risc de que es cronifiqui, perquè tenim els mateixos índexs de pobresa que teníem ja el 2013. I, per tant, quan abans ens parlava el Partit Socialista de les bones xifres de l'economia i de com anaven pujant, el que veiem és que, en realitat –el que dèiem, el mateix que dèiem ahir–, encara que tinguem cicles econòmics favorables, la pobresa..., continuen incrementant-se les desigualtats.

I no només aquesta xifra de cronificació de la pobresa, sinó que, a més, veiem que són dades que a Catalunya estan molt per sota de la Unió Europea i que, per tant, és un esforç important el que hem de fer per intentar treballar per revertir-lo. Aquesta situació també..., sabem que l'habitatge és una eina que incideix molt en la pobresa. L'exclusió residencial també és un factor clau a l'hora de determinar la salut mental dels menors. I també ho dèiem ahir en aquest mateix Ple: cada vegada hi ha una transferència major de rendes des de baix cap a dalt a través del mercat immobiliari, i això és un factor també d'empobriment i, com dèiem, un negoci per als rendistes i per al capital.

Lligat a l'habitatge, més d'un dinou per cent dels infants catalans viuen en llars amb pobresa energètica, també, problema que ho agreuja. Hi ha un punt a la moció dedicat a l'habitatge, que parla de l'habitatge digne, habitatge social. Està bé. Parlem de l'habitatge com un més dels catorze punts de la moció.

La moció també es titula «sobre la pobresa infantil i la garantia de rendes». I quan parla de la garantia de rendes fa esment de la renda mínima i l'ingrés mínim vital; tot i que sabem que això no resoldrà en cap cas el problema de la pobresa infantil, sinó que, al contrari, o sigui, sabem que des de que s'està aplicant aquesta renda els índexs de pobresa continuen augmentant i, per tant, no són cap garantia de treure'ns de la pobresa ni general ni infantil.

Estan bé, les propostes que es fan per millorar-la, eh? No, no..., al contrari, ja ens estan bé, les propostes que ens fan de prestació a la infància, amb un complement fins als divuit anys per fill i filla, la prestació per habitatge, el complement... Està bé. Perquè és evident que aquestes rendes ara mateix s'han de millorar. Cal incrementar la taxa de cobertura. Ara estem al voltant del vint i tant per cent de taxa de cobertura. És un índex molt petit per les necessitats que tenim... No veig el temps que em queda... D'acord –perdó. I pensant que, en altres punts de l'Estat espanyol, aquest índex, que aquí és al voltant del vint..., estem al voltant del seixanta, setanta per cent de cobertura.

També parla la moció de mecanismes per actualitzar l'IRSC. Més que necessari, però tampoc no diem res de com recuperem tot allò que va estar congelat entre el 2010 i el 2022 i, per tant, un defecte que anem arrossegant.

Per tant, sí que és interessant que les millorem, sí que hem d'avançar cap a aquest model únic de prestacions, com més automàtic millor. Hem d'intentar treballar per disminuir aquestes disfuncions entre la renda garantida i l'ingrés mínim vital. Però veiem que, realment, aquestes prestacions actuals no són la solució perquè no ens donen, al final, un conjunt de garantia de drets.

Hi han punts dedicats al lleure, a la salut mental, a la garantia alimentària, a les places públiques de zero a tres. Ens semblen molt bé tots i els votarem a favor. Creiem que falta algun punt d'avaluació de com totes aquestes polítiques..., després, quins resultats tenen, quins indicadors podem aplicar per veure l'efecte d'aquestes mesures que segurament avui s'aprovaran en les polítiques públiques, quines s'aplicaran i quines no i quin efecte tindran. Però, finalment, el que sí que veiem és que són mesures que ens ajuden a reduir la pobresa, ens ajudaran a reduir-la; ens ajudaran a reduir-la potser fins a aquells límits que siguin tolerables per a aquesta societat, que ja veiem que la tolera, però que no serviran per erradicar-la, perquè no serem capaços d'implementar polítiques transformadores que vagin a l'arrel i que redistribueixin la riquesa.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

He hagut de mirar dos cops el nom de la capçalera per saber si aquesta moció l'havien presentat vostès o la il·lustríssima síndica de greuges. A veure si encara el denunciaran per plagi, senyor Cid. Amb la mà d'assessors que tenen més els que els hi va regalar el senyor Illa a canvi que el fessin president, i no són capaços de redactar un text propi?

Evidentment que la pobresa ens amoïna, i la dels infants molt més. Però, com sempre, no van a l'arrel del problema. Es dediquen a maquillar-ho tot amb doble capa de coloret, o de subvenció, en aquest cas. Si no es posa fre a l'entrada irregular d'immigrants, la pobresa infantil no només s'enquistarà a Catalunya, sinó que anirà en augment, més tenint en compte que hi ha certes comunitats que tenen fills sense pensar prèviament si poden mantenir-los o no. No es pot obviar la irresponsabilitat d'alguns progenitors per més que sigui impopular fer-hi referència.

Li explicaré un conte perquè ho entengui, i fent servir els conceptes precisament que utilitzen vostès: «rics», «prosperitat compartida». No són mots que jo faria servir, però m'adapto al seu llenguatge. Vet-ho aquí una vegada, en un país llunyà hi havien dos-cents homes rics. De cop i volta, van arribar en vaixell vint forasters sense res. El governant va dir: «Apugeu els impostos als dos-cents rics i doneu atenció i serveis als vint estrangers. Cal compartir la nostra prosperitat, oi?» Després de rebre una trucada dels seus parents dient que a l'estranger hi havien trobat una bicoca, van arribar vint forasters més, també sense res. El governant va dir: «Apugeu els impostos als dos-cents rics i repartiu-ho entre els quaranta nouvinguts. Compartim la prosperitat.» Al cap d'uns dies van arribar vint forasters més sense res, i el governant va dir altra volta: «Apugeu els impostos als dos-cents rics i doneu-ho als que han arribat, no siguem insolidaris.» I sap què va passar quan al cap d'uns dies a la costa hi van arribar vint estrangers més? Doncs que els rics ja no eren rics i no podien pagar la festa.

Vostè és aquest govern illús i irresponsable. El seu model social no ens farà rics a tots; ens obligarà a compartir la penúria i la misèria, i qui sap si de retruc també el fanatisme i la xaria. És això el que volen per a Catalunya? És això el que volen per

als catalans? Nosaltres no. Ja sé que a ulls seus, i potser de mig món, això és ser mala persona, ser feixista, ser nazi, posats a banalitzar. Però vagi a Andorra, a Austràlia, al Japó, al Marroc, al Senegal, a l'Índia i demani que apugin els impostos a això que vostès anomenen «rics», i que acaba sent la població general, per donar-l'hi a vostè. I, en acabat, torni aquí i expliqui'ns l'experiència, que riurem plegats una estona.

Les societats subsidiades fan fallida sempre perquè desmotiven la ciutadania. Per què has d'anar a treballar si cobres el mateix quedant-te a casa? Per què has de cercar feina si l'Estat et paga una renda i les extraescolars i el menjador de la canalla? Que en moments concrets, puntuals, és necessària la intervenció de les institucions? Evidentment, sí, en situacions d'emergència, però no per cronificar conjuntures. La gratuïtat dels serveis no pot ser indefinida; hi ha d'haver límits. I vostès poden continuar reclamant comitès d'experts, observatoris i taules d'estudi varies a on col·locar hàbilment amiguets i parents, però si no van a l'arrel del problema d'aquí dos dies no hi haurà rics a qui apujar els impostos. Faran caure la societat del benestar i els serveis públics. És això el que pretenen? Nosaltres no.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Necessariem quelcom més que dos minuts només per combatre les *fake news* que aquí s'han llançat, però jo em centraré en el tema. Vull començar per agrair als grups esmenants tant les seves aportacions, que sense dubte milloren el text original, com la seva predisposició a arribar a acords. Les esmenes presentades relacionades amb la moció, però ni amb els toros ni amb les claus ni amb els ascensors –tot i que els hi haig de dir que aquesta comunista persegueix arreglar l'ascensor social, i no penso llençar la tovallola–, doncs bé, tenen a veure amb qüestions com assumir la gestió de l'ingrés mínim vital.

Hem rebutjat alguna esmena relacionada amb el punt 2 perquè no volíem centrar el debat en la quantia i sí en els conceptes, per anar trenant consensos cap a aquesta modificació. També relacionat amb aquesta qüestió, acceptar una esmena que posa l'accent al manteniment del poder adquisitiu, així com hem acceptat esmenes sobre projecte «Barris amb futur», reforç d'equips d'assessorament pedagògic o l'avaluació del Poicat. I permetin-me que em detingui per un moment en una d'elles, transaccionada per crear un nou apartat. «Instar el Govern de l'Estat a implementar la prestació universal de suport a la criança que proposa el Ministeri de Drets Socials, Consum i Agenda 2030», que encapçala el ministre Pablo Bustinduy, pertanyent al nostre espai polític; una mesura, efectivament, existent a molts països europeus.

I un tercer grup d'esmenes, que té a veure amb programes de formació en famílies amb criança positiva: incorporar plans educatius d'entorn per adaptar a la realitat de cada territori o la inversió en la recuperació de menjadors escolars per garantir aquest àpat saludable. Perquè nosaltres el que volem és garantir serveis públics per a tothom i no fer caritat amb els pobres i necessitats, com alguns de vostès han situat.

Vull aprofitar així mateix per felicitar-nos col·lectivament per l'aprovació, aquesta setmana, de la iniciativa en matèria de prescriptibilitat.

I acabo. Fer política és una de les activitats humanes més boniques quan s'expressa, com molts dels grups han fet avui a la cambra, la voluntat de treballar juntes pel bé comú. I aquesta setmana, també avui, hem demostrat que les forces polítiques democràtiques amb representació en aquest Parlament som capaços de treballar juntes per protegir els drets de la infància. La bancada predemocràtica, com en tants altres temes, no hi progressa adequadament.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 15 a 18 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Sí, el portaveu del Grup Parlamentari de VOX ens demana la paraula.

Joan Garriga Doménech

Sí, president. Era per demanar lectura del punt número 1 de la moció 17 abans de la votació.

Gràcies.

Punt 1 de la moció 17.

El president

Si li sembla, procedirem a aquesta lectura en el moment que votem la moció 17.

Hi ha cap altra petició de lectura o votació separada? No? *(Pausa.)*

Doncs procedim a la votació.

Comencem la votació.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el finançament del món local (continuació)

302-00008/15

Comencem per la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el finançament del món local.

Hi ha diverses votacions separades, per tant, els aniré advertint de quins són els punts, els epígrafs que anem votant a cadascuna de les operacions.

Comencem votant el punt primer.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votarem ara els punts 2.a i 2.g.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 109 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 2.b 2.e i 2.i.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem tot seguit els punts 2.c, 2.d i 2.j.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 82 vots a favor, 10 en contra i 42 abstencions.

Passem tot seguit a votar el punt 2.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Votarem ara el punt 2.f bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Votem tot seguit el punt 2.h.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 103 vots a favor, 25 en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt 2.k.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 73 vots a favor, 25 en contra i 36 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 2.l.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció del delta de l'Ebre (continuació)

302-00009/15

Passem ara a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció del delta de l'Ebre.

Començarem votant els punts 1, 3, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 2 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Passem ara a votar els punts 6, 7, 8 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votarem ara el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 132 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política relativa a l'arribada i el repartiment de menors estrangers no acompanyats (continuació)

302-00010/15

Passem tot seguit a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política relativa a l'arribada i el repartiment de menors estrangers no acompanyats.

Se'ns ha demanat la lectura del punt primer d'aquesta moció i demano, doncs, a la secretària, a la diputada secretària primera que en faci la lectura, tal com està escrit en el text..., en el dossier.

La secretària primera

«Rechazar en lo sucesivo cualquier propuesta de reparto de menores extranjeros no acompañados, MENAs, y demás inmigrantes ilegales en Cataluña.»

El president

Molt bé. Començarem la votació, primer, dels punts 1, 2, 4 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 109 vots en contra, 10 vots a favor i 15 abstencions.

Passem a votar els punts 3 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 109 vots en contra, 25 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la pobresa infantil i la garantia de rendes (continuació)

302-00012/15

Passem, finalment, a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la pobresa infantil i la garantia de rendes.

Comencem votant els punts 1 i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 132 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 2, 4 bis i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 107 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 72 vots a favor, 47 vots en contra i 15 abstencions.

Passarem a votar ara els punts 4, 8 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Passem a votar els punts 4, 8 i 10..., no, disculpin-me, el 5 i 10 bis.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 107 vots a favor, 11 vots en contra, cap abstenció i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha participat en aquesta votació.

Votarem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 a favor, 2 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 97 vots a favor, 37 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, 2 en contra i 45 abstencions.

Tot seguit, votarem el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 65 vots a favor, 12 en contra i 57 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Se suspèn la sessió, que es reprendrà a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i dotze minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el lletrat major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports i el conseller de Política Lingüística.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el programa de llengua àrab i cultura marroquina implantat al sistema educatiu

302-00011/15

El dinovè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el programa de llengua àrab i cultura marroquina implantat al sistema educatiu. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, president. Senyors consellers, senyors diputats, molt bona tarda.

Tras la interpelación a la *consellera* Niubó, a la *consellera d'Educació*, de la setmana pasada, presentamos ahora la subsiguiente moción, a través de la cual pedimos a los grupos presentes, a todos los grupos parlamentarios, que tengan a bien solucionar un problema de suma gravedad –de suma gravedad– y que ya está alterando la armonía y la cohesión de Cataluña, que puede devenir en una quiebra social, pero que aún estamos a tiempo de corregir.

Y por eso les pido el voto favorable de nuestra moción para eliminar el programa de enseñanza de lengua árabe y cultura marroquí que se imparte en todos los colegios públicos de Cataluña, de forma gratuita en horario escolar y extraescolar, a través de funcionarios que solamente obedecen a la autoridad marroquí. Porque como ya le expliqué a la señora *consellera*, la señora Niubó, en la interpelación, es de sentido común que todos aquellos que vienen a trabajar con nosotros, a vivir con nosotros, también los inmigrantes marroquíes, pues, acepten nuestra idiosincrasia española y catalana, nuestros rasgos distintivos que nos cohesionan.

A saber: el amor a nuestros antepasados, que nos han legado una herencia cultural determinada; nuestras raíces cristianas; nuestros valores; nuestras costumbres; nuestras tradiciones; el respeto a la dignidad de la persona por encima de todo; el respeto a la mujer; la tolerancia; nuestra querida lengua catalana; nuestra querida lengua española; nuestras instituciones.

Porque la Generalitat no puede fomentar enseñanzas que menoscaben nuestra cultura española, catalana, como lo hace el programa de lengua árabe y cultura marroquí. Es un programa que, en definitiva, alimenta el fortalecimiento de la identidad marroquí, islámica, totalmente incompatibles con nuestra cultura.

Y la Generalitat no puede dar carta de naturaleza, evidentemente, es de sentido común, a la misoginia, a la intolerancia, al totalitarismo, a la denigración de la persona humana, la incitación del odio hacia lo nuestro, porque todos estos elementos son inherentes a la cultura marroquí e islámica. Es de esta manera imposible que los alumnos inmigrantes marroquíes puedan adaptarse bien a sus grupos de aula y que se integren correctamente en la sociedad.

Y, además, corremos el riesgo de que se cree una sociedad compartimentada, estamentada en dos grupos estancos, antagónicos entre sí, y consolidándose así también la creación de guetos que llegarán incluso a expulsar al Estado de ellos, como ya está pasando en buena parte de Europa y en algunos de nuestros barrios de las ciudades españolas.

La respuesta de la señora Niubó realmente manifestó un desconocimiento bastante preocupante de lo que es ese programa, porque lo redujo todo al tema de las lenguas. Hay que recordarle, señora Niubó, y a todos los diputados aquí presentes, que el programa, además de hablar de la enseñanza de la lengua árabe, contempla la enseñanza de la religión islámica. Contempla también las características del régimen teocrático islámico que controla todos y cada uno de los niveles de la vida individual, familiar, social, cultural, política de los marroquíes.

Por lo tanto, yo no sé si es desconocimiento, porque toda una *consellera* que no sepa esto es realmente significativo, o es que no le interesó hablar de nada de esto para no admitir su responsabilidad en la creciente islamización de Cataluña, con la

conseguinte dificultat o problema que significa para la desintegració social de Catalunya. Salió por peteneras, dijo que en el sistema educativo catalán también se dan clases de ruso o de chino. Pero esto es un tema, no es un debate de lenguas. A ver si se lo explico. Es como si yo le preguntara: ¿las clases de chino la imparten funcionarios del gobierno del partido comunista chino para que, aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid, pues, bueno, mira, hago proselitismo de la revolución cultural?

Bien, y a pesar de reducirlo todo al terreno de las lenguas, no dijo nada del desastre de *l'escola catalana*, del *model* fallido *d'escola catalana*, que lo refrendan los nefastos resultados en pruebas de competencias básicas, PISA, PIRLS, donde se nos indica que la comprensión lectora en la lengua catalana y en la lengua española, así como el resto de disciplinas que configuran nuestra cultura, están por los suelos.

Por lo tanto, les pido que reflexionen, que sean responsables y que voten a favor. Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha una esmena presentada, és del Grup Parlamentari Mixt. Per poder-la defensar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

A les escoles del Marroc s'hi fan classes de català? Es serveixen menús escolars amb llonganisseta o cansalada per qui ho demani? Es permet que les associacions cristianes designin professors per fer religió catòlica a les aules públiques? No veig que els marroquins siguin acusats de nazis. Resulta que tothom té dret de preservar el seu llegat, els seus valors i la seva cultura, menys els catalans, és clar. Quan els catalans reclamem que els estrangers acatin i adoptin el nostre marc mental, legal i cultural, som de feixistes en amunt. Quan ho fan els altres, i en especial els pobles africans, silenci i aplaudiments, tu.

No és que vulgui amuntegar sancions de deu mil un euros, no les collecciono pas, però és que no me'n puc estar. L'Islam és incompatible amb els valors d'Occident. És incompatible amb els drets i llibertats que hem abastat a base de dècades de lluites i de sacrificis. Permetre l'entrada massiva d'immigrants de religió musulmana és atemptar contra les nostres lleis civils i contra el benestar i futur de la nostra pròpia descendència. Si ara que són minoria ja dobleguen governs i aconsegueixen vulnerar la llei de benestar animal o imposar el seu menú i la seva llengua a les aules públiques, què no faran quan siguin majoria?

Cada concessió que els polítics fan a aquest col·lectiu, ja sigui per interessos o per covardia, és un pas més cap al desastre. I pobre del que s'hi oposi o ho denunciï, basterola d'amenaques, coaccions, denúncies i sancions. Sé bé de què parlo.

Fa mesos llegia un article a la premsa on s'entrevistava un marroquí afincat a Ripoll. I saben què deia? Que havia tret el cap dins la mesquita i que quan pogués se n'aniria de Ripoll. En va tenir prou amb un tastet per saber que el que es cou a Ripoll i a mitja Catalunya, ni és normal ni és acceptable. Ell i tots els marroquins que han fugit del fanatisme, de la manca de drets i de llibertats, que han vingut a la recerca d'oportunitats per als seus fills i també per a les seves filles, són les primeres víctimes del bonisme de l'Administració, d'aquest silenci eixordador que aplica envers qui considera pecaminoses les dones, degenerats els homosexuals o bèsties els no creients.

Contra ells no tenen tanta llengua, eh? No cal que en tinguin, no pateixin, perquè si intenten fer un discurs racional contra l'avenç de la misogínia islàmica, el president d'aquesta cambra els interromprà. Dediquin-se a banalitzar el nazisme sense entrebancs; això sí, eh?, no constarà en acta. Han convertit la màxima institució del país en un circ, i si algú no els frena, acabaran convertint aquest país en una república islàmica.

Aliança Catalana és aquí per frenar-los, per retornar el seny, l'ordre, els valors occidentals, la riquesa i la llibertat a Catalunya. Som aquí per garantir que la Comi-

sión Islámica de España no tingui veu ni vot en les decisions que es prenguin a casa nostra, i que els diners dels contribuents catalans no serveixin per finançar associacions i entitats que promoguin la invasió demogràfica de la que fa temps que som víctimes. I tant fa si això ens costa deu mil un euros, els vidres trencats o cinc anys de presó. Arribarem fins al final, perquè ho devem als nostres fills, i sobretot a les nostres filles.

El president

Gràcies, senyora diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Segons la moció segons VOX, som una societat que estimem els nostres avantpassats pel llegat cultural d'arrels cristianes i pel sistema de valors occidentals que ens han deixat i que suposa l'existència del respecte a la dignitat de les persones, el respecte a la dona, i que ens defineix com una societat tolerant.

Per a VOX, tot aquest llegat corre perill, un perill extrem, i es veu que també per a Aliança Catalana, pels 226.859 marroquins que, segons VOX, diu que viuen a Catalunya i que tenen una cultura aliena i contrària a aquests valors nostrats. La moció ho relliga amb el fracàs escolar i amb la precarietat de les infraestructures educatives. I la gran solució que porta és abandonar el programa d'ensenyament de llengua àrab i de cultura marroquí i destinar aquests fons a reforçar l'estudi de les llengües espanyola i catalana i de les mates. Suposo que oblida que la cultura àrab va il·luminar durant molts anys els segles tenebrosos de la nostra edat mitjana. És impressionant el que proposen.

De debò creuen que a l'Estat espanyol no hi ha misogínia, no hi ha totalitarisme, intolerància i denigració de la dignitat humana? Els hem de recordar les xifres anuals de víctimes de la violència masclista? Els hem de refrescar les dades sobre el nombre de denúncies per delictes d'odi contra les dones, el col·lectiu LGTBI, el poble gitano o els jueus, per posar uns exemples? De debò es creuen que Espanya juga a la *champions league* de la tolerància?

Com diferencien –i això m'agradaria molt que m'ho expliquessin– els valors d'aquestes suposades arrels cristianes dels valors que amaren de les altres dues grans religions monoteistes? Quines són les diferències? Per a vostès només l'islam té extremismes i extremistes? No hi ha fonamentalistes cristians, catòlics o jueus? De monstres i monstrositats n'hi ha a totes les religions, senyors meus. I el cristianisme n'està farcit d'exemples, antics i contemporanis.

El que em fa patir és que no compartim les referències del que són valors occidentals. Apallissar la població civil per votar en seria un exemple per a vostès? Per valors occidentals, VOX entén presó, exili, persecució i milers de represaliats per exercir drets fonamentals com el de manifestació i opinió?

És un valor occidental intentar prohibir segons quins temes que es puguin parlar en aquesta cambra parlamentària? És un valor occidental disparar contra naufragats o deixar morir la gent a la mar? Ho és criminalitzar, com fan vostès, totes les persones que comparteixen la mateixa nacionalitat?

Un moment, que ara obriré un parèntesi. És un parèntesi molt curt. Sorpren que un grup parlamentari que s'erigeix com el gran defensor de la llengua espanyola a Catalunya maltracti aquesta llengua com es fa a la moció. Alguns dels punts d'aquesta moció són sintàcticament un atemptat contra la llengua espanyola. Algú ho havia de dir.

Recordin, si us plau, que les normes no són aleatòries ni els signes de puntuació no són arbitraris, i que les oracions subordinades han d'anar sempre introduïdes per un nexa. (*Alguns aplaudiments.*) Els agrairia que fossin més curosos amb la llengua. I tanco el parèntesi. En aquest punt no m'hi dedico més.

Només estem d'acord en una sola cosa –una–: les societats, per avançar, han de compartir projectes de futur i basar-se en el respecte. Les societats que vostès representen no poden acceptar ni digerir ni respectar la diferència. Necessiten assimilar, necessiten uniformar, sigui a nosaltres, els catalans, sigui als marroquins.

Vostès no tenen un projecte de futur, ni per a ells ni per a nosaltres. Catalunya sí que té un projecte de futur per a tots els que visquin aquí i vulguin compartir-lo. Un projecte basat en els mateixos drets i en els mateixos deures absolutament per a tothom. A Catalunya no li fa por ser un país multicultural si tenim un estat de dret i social que garanteix la vitalitat i l'expressió de la cultura nacional catalana. Aquest Estat no és l'espanyol, per descomptat.

El 12 de desembre de 2019, el Parlament Europeu va aprovar una resolució contra l'extremisme religiós. S'insta els estats a acabar amb qualsevol pràctica religiosa o política que imposi restriccions als drets fonamentals, que propiciï l'opressió, inciti a la violència sexual o a altres delictes. VOX creu que aquests 226.859 marroquins són extremistes religiosos a combatre?

Pensem en la presumpció d'innocència i en un altre pilar de l'estat de dret, que és la sanció de les conductes il·legals, que han de recaure exclusivament en els seus autors. Com deuen comprendre, no els podem votar cap punt d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Consellera, consellers, bona tarda a tothom. Deixeu-me començar per una pregunta. Què volem per als nostres infants i per als nostres joves, una educació que els prepari per al futur, per a un món divers i global, o una educació basada en la por i en els murs?

Avui parlem d'una moció que qüestiona el programa de llengua i cultura d'origen. Un projecte educatiu que promou la inclusió, el respecte i la convivència en la diversitat. Però sembla que per a alguns partits polítics, com VOX i Aliança, aquests valors representen una amenaça. Amenaça a què exactament? A un model de societat tancat, monolític i exclouent?

Vostès prefereixen vendre una visió totalment distorsionada i sembrar la por a allò que és diferent quan en realitat estem parlant d'un projecte que enriqueix les competències dels nostres infants –i no només les lingüístiques– i construeix una societat més cohesionada i més plural.

El que VOX no vol entendre és que el programa de llengua i cultura d'origen no és una imposició, és una oportunitat. Quan els nostres alumnes aprenen àrab, romanès, xinès o amazic, no perden la seva identitat, sinó que l'enriqueixen. Però a VOX això no els importa, perquè no estan aquí ni per construir ni per proposar absolutament res. Estan aquí per dividir, per manipular i explotar el temor a la diferència.

Parlen de protecció del castellà, com si incloure altres idiomes a les escoles pogués esborrar el castellà del nostre sistema educatiu. Però quina por tenen vostès a la diversitat? Per què només critiquen la inclusió de l'àrab i no d'altres idiomes com el xinès, el portuguès o l'ucraïnès?

És simple: per a vostès l'àrab és una eina per alimentar prejudicis i apellar a la xenofòbia. Utilitzen l'idioma i la cultura d'una comunitat per crear enemics imaginaris. Així és com veiem la veritable cara d'aquesta extrema dreta, una política basada en l'odi i la manipulació.

I ara parlem de la seva doble moral. A vostès no els grinyola deixar de destinar recursos a emergències per fomentar els toros. I sí, vostès estaven al Govern de València quan això va passar. Ara bé, sí que els grinyola que els infants puguin aprendre una llengua diferent del castellà. No deu ser que desvien l'atenció?

En tot cas, la seva estratègia no és nova. El filòsof Umberto Eco ho definia com a «feixisme etern», un moviment que sempre busca culpables externs, utilitza la por a la diferència per obtenir consens i es recolza en una elit privilegiada, menyspreant els més dèbils i marginats. El discurs de VOX no és nou, és el vell discurs del feixisme disfressat, ara, sí, amb noves paraules. Però ja sabem com acaba aquest discurs: amb una societat dividida, menys justa i amb més desigualtats. I ara han detectat un programa de llengua que ens dona múltiples exemples d'èxit en projectes com els certàmens literaris, intercanvis culturals, o com, per exemple, el programa Afex, «Aprenem. Famílies en xarxa», que han demostrat ser una eina molt útil per reduir l'abandonament escolar. I això és precisament el que necessitem: construir ponts i no murs.

Els pregunto: de veritat creuen que la nostra societat serà més forta tancant-se a la diversitat? Els diré una cosa: una societat que exclou, basada en la por i el rebuig a la diferència, està condemnada a empobrir-se, està condemnada a fracassar. Vostès volen un país que visqui amb por; nosaltres volem un país que visqui amb esperança, amb confiança amb els nostres infants i amb els nostres joves, que són el futur, són el nostre futur. Un futur que només es pot construir des del respecte, des de la inclusió i des de la diversitat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Desde el Grupo Popular creemos en una sociedad próspera, con un sistema educativo que no abandone a nuestros jóvenes a un futuro sin oportunidades. Es por ello que nos hemos centrado, desde el inicio de la legislatura, en proponerles acciones para revertir el desastroso estado de la educación en Cataluña.

El sistema educativo ha sido víctima de políticas ineficaces que han dejado Cataluña con uno de los peores niveles educativos de España y de Europa. El sistema educativo..., los datos son contundentes: los estudiantes catalanes están por debajo de la media en comprensión lectora, ciencias o matemáticas, tal como refleja el último informe PISA, con una media de dieciocho puntos por debajo. Si nuestros jóvenes no adquieren unas competencias mínimas, ¿cómo esperamos que salgan a un futuro laboral, a un mercado laboral tan competitivo?

Cataluña es líder en abandono escolar en Europa y el porcentaje de acoso escolar es de un 8,6 por ciento, muy por encima de la media española. ¿Como hemos llegado hasta aquí? La respuesta es clara: décadas de políticas educativas nacionalistas con la complicidad del PSC, que han antepuesto intereses ideológicos a una educación de calidad. Han abandonado a nuestros jóvenes a un sistema que no los prepara para el futuro, que no les da herramientas para competir y que los deja sin oportunidades. Lo que no puede permitirse el sistema educativo catalán es promover lenguas que nos son ajenas cuando los datos demuestran el bajo nivel en nuestras lenguas propias.

El Grupo Popular propone soluciones concretas. Proponemos fortalecer el conocimiento y la educación en catalán y en castellano. Que el Departamento de Educación ofrezca clases de refuerzo en ambas lenguas, así como en matemáticas y en ciencias y en comprensión lectora, siempre de forma gratuita. Los estudiantes necesitan recuperar el tiempo perdido y una educación de calidad que los prepare para un futuro digno.

Inversión en infraestructuras. A día de hoy, más de 23.000 alumnos siguen estudiando en barracones. Cataluña necesita escuelas dignas para garantizar una educación de calidad.

Supresión de programas que no favorecen la integración. La educación en Cataluña debe centrarse en nuestra cultura y en los valores democráticos occidentales, y

exigimos que todos los programas educativos en Cataluña sean supervisados para asegurar que cumplen con los valores constitucionales de igualdad y de respeto. El sentido común insta a querer que las personas que llegan a nuestro país se integren. Defender la integración debe pasar por promover un modelo de convivencia basado en el respeto a los derechos humanos y a la libertad individual. Es fundamental rechazar cualquier tipo de práctica o creencia que denigre a las personas o limite sus derechos, como aquellas culturas que promueven la denigración de la mujer. Integrarse en nuestra cultura implica asumir un compromiso con los valores y principios occidentales.

El problema para Cataluña no son aquellas personas que vienen aquí a trabajar e integrarse; el problema para Cataluña son aquellos individuos que vienen aquí con la voluntad de no integrarse y con la voluntad de delinquir. Individuos que acumulan en nuestras ciudades más de cincuenta delitos, que entran por una puerta y salen por la otra. ¿Y quiénes son los perjudicados? Los vecinos de los barrios de Cataluña, donde la falta de convivencia y delincuencia se ha convertido en el pan de cada día, mientras los políticos de izquierdas, los que mandan aquí, los que han mandado aquí y los que mandan en el Gobierno de España no hacen nada más que negar la realidad y no dar solución alguna para los vecinos.

Desde el Partido Popular exigimos que la educación y la integración sean una prioridad, no un eslogan vacío. Queremos una Cataluña donde nuestros jóvenes tengan una educación que los prepare para el futuro y donde cada persona que venga a vivir se integre y respete nuestras normas y valores. Reconozcamos los errores del pasado y comencemos a construir un sistema educativo que vuelva a ser referente y del que podamos sentirnos orgullosos.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. La moció que presenten aquesta tarda té punts de connexió amb la que han presentat aquest matí i l'hem debatut. No repetiré arguments, però sí que els remeto al que hem manifestat.

Més enllà d'això, vull dir que és un despropòsit de moció, que ve d'algú que no té ni idea del país on viu ni del món on viu, no té ni idea dels processos de cohesió social tampoc. El que plantegen és tan ridícul com dir que no hem d'ensenyar altres llengües, com francès o xinès o qualsevol altra llengua, als nostres alumnes. I, efectivament, pensem, i tothom sap que aprendre diferents llengües enriqueix el nostre alumnat.

Vostès creuen en un món simple que ja no existeix. La diversitat lingüística i cultural és positiva, i és una bona notícia que hi hagi un programa per aprendre àrab per a qualsevol persona que estudiï al nostre sistema d'educació, tingui l'origen familiar que tingui.

Evidentment, votarem en contra de tota la moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Miri, aquesta és una moció profundament hipòcrita, com totes les que presenta VOX i la ultradreta en general. Primer, perquè plantegen la seva pre-

ocupació respecte als barracons, que encara arrosseguem en el nostre sistema educatiu públic, o la necessitat de reforçar, doncs, tot el que són les diferents matèries.

I nosaltres ens preguntem: i com ho paguem, això? Perquè això és una qüestió de recursos, i vostès són els primers en dir que s'han de rebaixar els impostos, que no els hi hem de demanar a la gent que té més poder adquisitiu, que té les rendes més altes, que contribueixi més, els grans empresaris. Com ho paguem, tot això?

Tampoc no volen que qüestionem el sistema de concertació, ni tan sols en aquells casos de les escoles concertades elitistes que, a més a més, fan pagar quotes astronòmiques a les famílies. Per tant, com ho paguem, això? Com acabem amb els barracons i com augmentem tota aquesta oferta educativa? Perquè això és professorat, això són recursos.

I, a més a més, ens sembla profundament hipòcrita que vostès parlin de valors occidentals, com es comentava abans per part de la diputada de Junts per Catalunya que m'ha precedit. Què passa, que ignoren, obvien totes les barbaritats que s'han comès en nom del cristianisme, igual que s'han comès en nom de totes les religions?

Vostès obvien el que està fent occident ara mateix amb totes les persones que intenten arribar a la nostra terra fugint de la fam, fugint de les guerres, i que són abandonades a la seva sort al mar o directament desterrades a deserts perquè morin? Això són els valors occidentals que vostès defensen? O el posicionament vergonyós de la Unió Europea respecte al genocidi palestí? Aquests són els valors occidentals que hem de posar en auge, que hem de posar en valor, valga la redundància?

Després, ens resulta bastant hipòcrita que vostès, precisament, senyors i senyores de VOX, estiguin parlant de la necessitat de combatre la misogínia o de la necessitat de promocionar la nostra llengua catalana. Vostès són els primers misògins. Vostès són els primers que volen carregar-se la nostra llengua. Vostès, per posar un exemple concret, qüestionen fins i tot una qüestió tan elemental com és la violència de gènere. És que això ho qüestionen vostès.

Vostès són els primers que atempten contra els nostres drets sexuals i reproductius. Vostès, senyors i senyores de VOX, són els primers misògins que hi ha en aquest Parlament. I vostès són els primers que intenten carregar-se la nostra llengua. Contínuament estan liderant ofensives arreu dels Països Catalans contra la nostra llengua i cultura.

Per tant, són profundament hipòcrites. I mirin, nosaltres, la CUP, volem una societat laica, i si parléssim de la religió, de l'ensenyament de la religió, no de la història de les religions, sinó de l'ensenyament religiós a l'escola pública, els hi diem ben clarament: no en volem cap ni un. Però no parlen ni tan sols d'això. Parlen d'ensenyar una llengua i una cultura.

I per què no parlen? Per què no posen en qüestió l'ensenyament de les religions? Perquè, evidentment, vostès defensen tot el que és el catolicisme i la resta de sectes cristianes; i vostès defensen tots els privilegis que té l'Església catòlica a l'Estat espanyol, i vostès són els primers que intenten amagar sota la catifa tots els casos de pederàstia que s'han comès en el marc de l'Església catòlica. I nosaltres ho diem una i una altra vegada. Si us plau, que les famílies apartin les criatures de les sotanes –si us plau.

I escoltin, són vostès una colla d'hipòcrites, i els hi votarem que no a tots els punts d'aquesta moció, igual que els hi votem que no a totes les seves propostes que porten aquí.

I acabem amb una pregunta. Quan parlen, tant vostès com els diputats i diputades del Partit Popular, de l'obligació que tenen aquells que venen de fora a treballar a Catalunya d'integrar-se, també parlen dels espanyols o no? (*Remor de veus.*) O d'això no? Ah, clar. (*Remor de veus.*)

El president

Silenci, si us plau. Gràcies, senyora diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, president. Bona tarda, diputats i diputades. Bona tarda, consellera, conseller que ens acompanyen. Com ja han comentat la resta de companys i companyes que han passat per aquest faristol, VOX ens presenta en aquest Ple una moció per parlar del programa de llengua àrab i de cultura marroquina al sistema educatiu.

Ens presenta aquest programa dient que és el principal problema que té a dia d'avui l'educació pública a Catalunya, i també parla que representa un risc per a Catalunya, per a la convivència, per a la democràcia, per a la seguretat, per a la cultura, la religió catòlica i els valors cristians occidentals. Déu-n'hi-do quantes coses fa un programa on només participa no arriba ni a l'u per cent de l'alumnat de l'escola pública.

És veritat que no és la primera vegada que vostès presenten una proposta que va dirigida a l'u per cent de la població. Normalment ho fan dirigida a l'u per cent de la població més rica, però, en aquest cas, han sabut canviar astutament el segment poblacional al que es volen dirigir.

És molt curiós que els hi preocupa molt aquest programa i aquest tema, però, en canvi, no diuen absolutament res de la resta de programes que a dia d'avui existeixen a l'educació pública que parlen d'altres llengües i altres cultures, com ja s'ha dit, de la xinesa, de la russa, de la japonesa, la ucraïnesa, la coreana, entre d'altres, perquè en podríem citar moltes més.

Des del nostre grup parlamentari, pensem que és inadmissible que les extremes dretes ens vinguin aquí a donar lliçons sobre drets humans i convivència, precisament, quan el que representen és tot el contrari. Vostès no poden denunciar que l'arribada de nous migrants a Catalunya comporta guetos, perquè és precisament la seva ideologia i el seu comportament el que genera rebuig social i discriminació davant de les persones novvingudes a Catalunya i perpetuen l'estigmatització dels barris, barris històrics, obrers, tradicionals, treballadors, evidentment. Que, per cert, barris obrers que vostès no han defensat mai els seus interessos, ni ara ni fa quaranta anys, quan la composició per la seva nacionalitat era molt diferent. Però vostès mai han defensat els interessos de la classe treballadora.

No poden venir aquí a denunciar que l'arribada de noves persones al nostre país suposa un risc per l'increment de la intolerància, quan precisament és el seu espai polític el que representa la intolerància d'aquest país, on qualsevol cosa (*aplaudiments*) que sigui diferent a les famílies tradicionals, al matrimoni heterosexual, casats per l'Església, de religió catòlica practicant, tot el que surti d'això per a vostès són ciutadans i ciutadanes de segona.

Tampoc podem entendre que vinguin aquí a donar lliçons educatives a ningú i a afirmar categòricament que el model d'escola catalana ha fracassat. Això és fals. El model d'escola catalana té moltes millores pendents. Té molts reptes per davant, que aquest Govern de la Generalitat i la consellera Niubó –l'hi vull reconèixer– se'ls ha fet seus precisament un per un. Hi ha un marge de millora ampli, però és fals que el model d'escola catalana hagi fracassat. El que sí que és cert que ha fracassat és el seu, la seva proposta de model d'escola catalana, que és aquella que defensa segreguar els nens per sexe entre nens i nenes o que defensa mantenir privilegis a l'escola privada per damunt de l'escola pública i concertada. Això ha fracassat, perquè no representa ni els valors ni l'esperit majoritari de la societat catalana.

Finalment, ens parlen també de la supressió d'aquest programa, la cultura i la llengua àrab, com una eina per lluitar contra la misogínia i per defensar els drets de les dones. Vostès. No fa falta dir en absolut que vostès respecten..., no representen en absolut la defensa dels drets de les dones. I si ara, de sobte, s'hi volen sumar, en tenen

l'oportunitat començant a defensar el dret de totes les dones a interrompre voluntàriament el seu embaràs o a reconèixer les violències masclistes, precisament, que són violències sistemàtiques que totes les dones pateixen per l'únic fet de ser dones a la nostra societat.

Vaig acabant, president, anunciant, com no pot ser d'una altra manera i com fem sempre des del nostre grup parlamentari, que votarem en contra d'aquesta proposta, com votarem en contra de totes les propostes que ens presenti qualsevol extrema dreta en aquest Parlament. Alguna vegada s'ha comentat també en el debat, però jo crec que la majoria de gent que ens pot veure des de casa no ho sap. Passa una cosa molt curiosa en aquest Parlament, perquè d'una banda sempre ve VOX i ens presenta propostes discriminatòries en castellà, i després els seus cosins germans, ideològicament parlant, de l'extrema dreta, Aliança Catalana, ve, les tradueix i presenta les mateixes propostes discriminatòries en català.

La veritat és que pensem que es podrien estalviar perfectament aquest exercici de traducció, perquè nosaltres ja sabem que es pot fer apologia de la xenofòbia i del racisme tant en català com en castellà, però no tinguin cap dubte, vostès, senyors i senyores de l'extrema dreta, que, sigui quin sigui l'idioma en què ens presentin les seves propostes, nosaltres les tombarem. El PSC sempre estarà davant de vostès com un mur infranquejable, perquè la democràcia i el progrés sempre, sempre guanyin davant la intolerància i el populisme que vostès representen.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Manuel Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, president. Senyors consellers, senyors diputats... Bien, hemos visto, tras el posicionamiento de los distintos grupos, cómo hay un denominador común en todos ellos: obediencia ciega, borreguil, hipnótica, a premisas ideológicas revestidas de una especie de infantilismo buenista que les impide ver y les impide hacer un análisis objetivo de la realidad. ¿Se imaginan, alguno de los aquí presentes, que un profesor –español, catalán– pudiera dar clases de catalán, español, religión católica, cultura occidental en una escuela en Marruecos? Me parece a mí que eso ni en pintura lo vería nadie de ustedes.

Sobre la posición de Junts. Señora Renedo, qué bajo ha caído Junts, ¿eh?, qué bajo ha caído Junts en la defensa de la catalanidad. Hemos tenido que venir nosotros, los señores de VOX, para recuperar esa catalanidad. Y le daré un dato, porque usted hace una disyuntiva aquí perversa, y es que la mitad –la mitad– de los asesinatos de mujeres en lo que va de año en toda España han sido cometidos por extranjeros, significando sólo ese colectivo el doce por cien de la población total.

En cuanto a las peroratas del señor García Berrio y la señora Estrada, que casi le da un infarto aquí con su vehemencia compulsiva y tribal, les tengo que decir que la incompetencia de ustedes, los comunistas de un pelaje y de otro, con la democracia es igual que la del islam con la democracia.

Muchas gracias.

El president

No s'ha posicionat sobre les esmenes. Aquesta era l'única funció d'aquests dos minuts. Tanmateix, desconeixem què vol fer amb l'esmena.

(Veus de fons. Rialles.)

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies.

El president

Li queden quinze segons.

Manuel Jesús Acosta Elías

M'he emocionat. Gràcies. Bé, en relació amb les esmenes, nosaltres les rebutgem, perquè a nosaltres no ens importa la llengua, la manera en què es presenti (*riallles*) aquesta denúncia de la intolerància, de la falta de llibertat que significa l'islam. Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat de garantir una veu catalana a l'exterior al servei dels interessos i les necessitats de la Catalunya del segle XXI

302-00013/15

El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat de garantir una veu catalana a l'exterior al servei dels interessos i les necessitats de la Catalunya del segle XXI. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, president. Diputades, diputats. Conseller, gràcies per ser-hi. De fet, com ja vaig explicar una mica en la interpellació al conseller, aquesta era una moció, evidentment, sobre política exterior, sobre política internacional, però també volíem, en certa manera, que fos una moció per trobar-nos, per retrobar-nos amb el que són principis democràtics essencials, qüestions..., que, de fet, si estiguéssim en una democràcia plenament garantida, no tindria gaire sentit aquesta moció que presentem avui. Per tant, des de Junts, com a principal partit de l'oposició i única alternativa del Govern, si alguna cosa volem destacar és l'excepcionalitat d'haver de presentar una moció com la que presentem avui. Una moció que, entre altres coses, diu que cal respectar el vot emès; que, quan la gent vota, hi han uns resultats, hi han uns electes, i que s'han de respectar els seus drets polítics, per exemple. I, clar, ens trobem en un espai on es va començar per no respectar els vots de l'1 d'octubre, i encara avui tenim dos escons per ocupar aquí al Parlament de Catalunya i tenim també un escó buit al Parlament Europeu.

Més coses bàsiques que diem a la moció: que les lleis que s'aproven en un Parlament les han de complir els poders que els hi pertoca, sigui l'executiu o sigui el judicial. És lo que ha passat amb l'aprovació de la llei d'amnistia al Congrés, doncs, que s'hauria d'estar aplicant amb normalitat i no passa. O, per exemple, en la moció posem l'exemple del 0,7 per cent, que aquest Parlament es va dotar d'un calendari i d'unes xifres i que ho ha d'assumir el Govern. En general, cal respectar tot allò que aprova un Parlament i ha de ser aplicat pel poder que li pertochi.

Més coses bàsiques que diem: que es compleixin els tractats internacionals. Quan algú signa un tractat internacional, s'ha de complir. De la mateixa manera que diem: quan hi han sentències d'acords internacionals, s'han de complir. I això no hauria de ser una excepció, com sí que ho era, com els hi vaig explicar en la interpellació, en massa casos pel que fa a l'Estat espanyol, i amb més sentit encara quan parlem de drets civils i polítics que afecten els ciutadans de Catalunya.

Què diu també aquesta moció? Que Catalunya és una nació, que el nostre món és el món, que tenim el dret i el deure per part del Govern d'interlocutar en primera persona, i sempre que sigui possible en la nostra llengua, en els debats globals i en el concert de les nacions.

I què diem també en aquesta moció? Que cal respectar els símbols de Catalunya, com s'han de respectar els símbols de qualsevol país, però més encara en un país

que ha patit des de fa tres-cents anys una contínua repressió precisament per amagar, destruir i fer oblidar aquests símbols.

Per tant, és una moció que seria, si m'ho permeteu, de trobar-nos, de retrobar-nos amb principis democràtics molt essencials que a poc a poc es van perdent, i que jo demanaria... I, en aquest sentit, vull donar les gràcies molt a tots els que hem interlocutat en aquesta moció per l'actitud que hi ha hagut i pel resultat final de les negociacions, perquè sovint en aquest Parlament mirem més qui diu què que què diu, i ens hem de retrobar en el què, és molt important.

Si m'ho permeteu, divendres passat vaig anar a la Model, a la representació d'una obra de teatre magnífica, que es diu *Puig Antich. Cas obert*, sobre una feina periodística que va fer en Jordi Panyella i que l'equip de l'Helena Moliné ha fet. I és una dramatització duríssima, fantàstica, molt ben feta. Però subjau una qüestió, i és que, evidentment, l'únic culpable de l'assassinat va ser l'Estat espanyol, el Govern franquista d'aquell moment. Però subjau una qüestió que ens hauria de fer reflexionar, i és que Puig Antich..., massa gent, masses grups deien: «No és prou dels nostres –no és prou dels nostres.» I això va fer que ni comunistes ni socialistes ni independentistes ni nacionalistes se'l fessin prou seu. I aquest ha estat un virus, el de «no és prou dels nostres», que ha afeblit el catalanisme contemporani. De fet, hi hauria un breu parèntesi, que és el que va del 9 d'octubre del 14 a l'1 d'octubre del 17, en què això no passa. I a vegades, ara, tots aquests darrers anys ens hi hem tornat a trobar: «No és prou dels nostres», no m'interessa tant què diu, sinó qui ho diu.

I, per tant, jo vull agrair especialment que en aquesta moció, si pot ser, ens retrobem en el què i no tant en el qui, i que aquest «què» sigui democràcia i sigui llibertat d'expressió.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Hi ha quatre grups que han presentat esmenes. El primer que té torn per defensar les seves esmenes és el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i per fer-ho té la paraula el diputat senyor Ruben Wagensberg Ramon.

Ruben Wagensberg Ramon

Bona tarda, conseller, president, diputat. Efectivament, eh?, és una moció molt general, amb qüestions molt òbvies. Per tant, ja anuncio que, malgrat que no ens ha acceptat un parell d'esmenes, hi votarem a tot a favor. S'estableix una prioritat ja blindada, el pla director 23-26, la legislatura passada, en clau del 0,7 de cooperació al desenvolupament; ho considerem una prioritat, com també ho hem parlat amb el conseller diverses vegades.

La qüestió de símbols sí que ens preocupa, perquè entenem que quan arriba el Govern i col·loca, no?, la bandera espanyola en diferents seus no és una qüestió protocol·lària, sinó que ho entenem com un fet polític o ideològic. Això ho reflecteix també aquesta moció. Els vots de més de 400.000 catalans no acceptats, no representats..., pensem que el Govern fins i tot hauria d'actuar d'ofici per defensar, diguéssim, la representativitat d'aquests ciutadans al Parlament Europeu, així com també li vam traslladar la no aplicació de la llei d'amnistia, doncs poder-la traslladar en totes les reunions al nivell que vostè com a conseller pugui anar mantenint.

I celebrem que Junts demani respecte pels posicionaments dels tribunals internacionals i pel sistema de protecció de les Nacions Unides, imprescindible en el cas de Catalunya, perquè potser, si haguessin fet cas dels posicionaments del Comitè de Detencions Arbitràries de les Nacions Unides, companys que en aquell moment els teníem tancats a la presó haguessin estat alliberats. Però, evidentment –i d'això anaven les dues esmenes que li vam presentar–, el que val per a Catalunya val per a la resta del món. Vostè sap que els drets no es defensen per territori ni a la carta. I, en aquest sentit, doncs..., vaja, voldríem..., no ho sé. El Tribunal Internacional de Justícia de

les Nacions Unides, ara, el 2024, va declarar ilegals els assentaments israelians a Cisjordània, a Jerusalem Est, a Gaza. El mateix any també aturà l'ofensiva a Rafah i vostès aquí van votar en contra doncs d'iniciatives molt similars i molt suaus que vam presentar, sense anar més lluny, al debat de política general.

O quan demanen –en l'últim punt, si no ho recordo malament, de la moció– respectar els acords d'aquest Parlament en matèria d'acció exterior, evidentment. Però no podem no recordar-nos de la consellera Alsina, llavors, quan aquest Parlament, de manera majoritària i a instàncies d'Amnistia Internacional, vam aprovar la denúncia de l'apartheid que patia la població palestina a Israel; una denúncia que la consellera va menystenir, no va respectar. Va explicitar aquí, des del seu escó, que no en faria cas. Li va faltar temps per sortir del Parlament, agafar un vol, anar a Tel-Aviv i explicitar que no faria cas perquè el que havia aprovat aquest Parlament de manera majoritària no representava el Govern i la seva conselleria. I, vaja, el temps crec que ens ha donat la raó: ens vam quedar curts amb aquell apartheid. Aquesta mateixa setmana, la publicació *Haaretz*, un diari liberal, sionista, però, en efecte, una de les publicacions més serioses d'Israel, doncs alertava de la neteja ètnica –ja no de l'apartheid, sinó de la neteja ètnica– que s'estava produint a Gaza. Aquest Parlament va ser pioner en la denúncia de l'apartheid, i vostès es van encarregar, a través de la seva conselleria, d'anar pel món desacreditant aquest Parlament.

Per això li presentàvem aquestes dues esmenes que, malgrat que li votarem tot a favor, doncs lamentem que no ens les hagin acceptat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Bona tarda. Gràcies, president. La moció que ha presentat Junts en matèria exterior conté un conjunt de mesures interessants i necessàries de cara al treball d'exterior, i estic d'acord amb el plantejament des d'on l'ha fet el portaveu de Junts.

En primer lloc, i un d'ells que em sembla especialment important: estem vivint una situació completament anòmala. El Tribunal Suprem ha interpretat la llei d'amnistia d'una manera radicalment contrària a la voluntat del legislatiu, i aquesta interpretació està suposant que molts jutjats encara no l'estiguin aplicant, no només a les persones jutjades al Suprem, sinó en molts altres jutjats. En data de 10 d'octubre, segons la sindicatura de l'amnistia creada per Òmnium Cultural, prop d'un vint-i-dos per cent de les persones represaliades que l'han demanada ja tenen l'amnistia, mentre que el cinquanta per cent no han estat encara resoltes. Un tretze per cent de les sollicituds han estat denegades i un catorze per cent estan en suspensió per preguntes plantejades al Tribunal Constitucional o al Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

És molt preocupant el que està passant i és important que la llei d'amnistia aprovada pel Parlament estatal es pugui aplicar a totes les persones. Crec que és important col·locar la nostra realitat en relació amb aquesta qüestió en el marc de les relacions internacionals també, i per això també votem a favor d'aquest punt. És important que fora s'entengui bé. I, en connexió amb això, el punt 4, no té sentit que Junts no estigui podent representar al Parlament Europeu els ciutadans que els hi han votat. Llavors, tot el suport, i esperem que en les properes setmanes, mesos, puguem anar avançant en aquesta qüestió.

En relació amb el punt que té a veure amb que si hi ha un compromís amb les resolucions que emanin de tribunals internacionals amb relació a drets civils i polítics, crec que, evidentment, és important, perquè en moltes ocasions –i per això hi han moltes entitats que s'hi dediquen– costa que les resolucions dels tribunals –per exemple, del Tribunal Europeu de Drets Humans– acabin aterrant en la normativa

interna. I més encara passa amb altre tipus d'organismes internacionals que no tenen aquest punt de vista tant jurisdiccional. Els que treballem fa anys en aquesta matèria en som molt conscients. I, efectivament, per exemple, una de les matèries de drets civils i polítics on ens costa més fer aterrar la normativa internacional –i aquesta legislatura serem molt insistents– té a veure amb el que suposa treballar per erradicar el racisme institucional que existeix a tots els països democràtics del món.

Respecte al punt 2, on es demana respectar i tenir els símbols propis del Govern de Catalunya en totes les compareixences amb vocació internacional, hi estem d'acord, és molt important. I, evidentment, cal continuar defensant l'oficialitat del català a la Unió Europea. I, en aquest sentit, el nostre eurodiputat Jaume Asens ja sap que està treballant conjuntament amb molts dels grups parlamentaris que estem avui aquí.

Respecte al punt en què es demana respectar els acords del Parlament en matèria exterior, una mica, en relació amb lo que ha plantejat el diputat Wagensberg, considerem que la darrera resolució s'ha de poder implementar de manera clara, sobretot en el punt en el que es planteja no continuar desenvolupant les relacions institucionals i comercials amb l'actual Govern d'Israel. És aquí on el Govern ens hauria d'explicar en què s'ha anat materialitzant aquest acord al que vam arribar. I entenem que a vegades sí que és contradictori, i per mi ho és la defensa que Junts fa dels drets civils i polítics i els drets humans. Però, en el cas de Palestina, considerem que, amb el genocidi que s'està produint, a vegades no us trobem on pensem que caldria ser-hi.

En tot cas, i focalitzant-me en aquesta qüestió, entenem que s'han de donar passos endavant per part del Govern, que cal tancar l'oficina d'Acció a Tel-Aviv –ho continuarem dient–, i sobretot, també, i una cosa que està en pràctica, hem presentat una proposta de resolució en relació amb la Fira de Barcelona: no pot ser que tornem a viure el que va passar a l'Aviation Week. El Govern de França està cancel·lant la presència d'empreses vinculades amb el genocidi a fires al seu país. No s'entén com a Barcelona i a l'Hospitalet la Fira no ha prohibit aquestes participacions. Hem presentat una PR. Pensem que formaria part d'aquest acord d'intentar suspendre això, perquè va participar-hi una empresa cent per cent de capital públic d'Israel en aquest moment.

I, per descomptat, tot el suport al punt de caminar cap al 0,7 i fer viable això també a l'agència catalana.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara, per defensar les esmenes, té el torn el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i ho fa per mitjà de la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bona tarda. Nosaltres, com ja vam avançar, votarem a favor dels punts d'aquesta moció. Llavors, volem aprofitar la intervenció per destacar algunes coses.

Creiem que ha sigut molt positiu que, gràcies al diputat Ruben Wagensberg i juntament amb el diputat Andrés Berrio, haguem presentat una sèrie d'esmenes en les quals posàvem al centre, doncs, tot el genocidi que té a veure amb Palestina i el suport als drets humans; que al final creiem que és bastant important, perquè vostès diuen que cal garantir una veu catalana a l'exterior, i nosaltres els hi volem dir que aquesta veu ha de dir alt i clar, una vegada i una altra, que l'Estat d'Israel està cometent un genocidi. Perquè no volem que la nostra llengua, que els nostres drets, que els drets civils i polítics dels catalans no serveixin també per defensar les causes més justes.

I aquesta cosa d'«ara no toca», m'agradaria dir-los que és especialment dolorosa, no només perquè sigui un genocidi, sinó perquè les dones hem escoltat moltíssimes vegades quan denunciem violències: «Ara no toca.» I les treballadores han escoltat

moltes vegades quan denunciïn violències: «Ara no toca.» Si s'està obrint un debat en aquest Parlament sobre l'acció exterior, clar que toca posar una vegada i una altra sobre la taula que s'està cometent un genocidi i que precisament, com s'ha dit abans, el Parlament de Catalunya ha sigut sempre pioner en reconèixer els drets d'altres nacions.

I és que, a més, això significa també representar el poble català, no només la comunitat palestina, sinó tot el poble català que ha sentit i s'ha fet seu el dolor dels palestins enfront d'aquest genocidi. I creiem que un poble no només es distingeix per la seva llengua, no només es distingeix pels seus costums i per la seva cultura, també es distingeix per allò que tolera i per allò que li sembla intolerable. I el poble català ha sortit una vegada i una altra per dir que li semblava intolerable l'actuació de l'Estat d'Israel, malgrat que tinguem *voceros* d'aquest Estat moltes vegades a les nostres institucions, com és TV3, negant una vegada i una altra que s'estigui cometent això. I sobre els cossos de milers de morts, quasi la meitat d'ells nens, no hi ha negocis que es puguin fer. Per això tornem a dir que cal tancar l'oficina d'Acció de Tel-Aviv.

Acabo ja, perquè en realitat dos minuts em servien per dir lo que em sembla que realment és més important del que estem tractant avui. Hi ha un poema d'un poeta palestí que diu: «Per escriure una poesia que no sigui política haig d'escoltar els ocells, però per escoltar els ocells s'han de parar els bombardejos.» Esperem que Junts, als quals avui els hi votem aquesta moció, s'adrecin a nosaltres properament perquè tota la feina que sigui d'acció exterior també tingui a veure amb aquests drets humans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, finalment, per defensar les seves esmenes, té la paraula el diputat senyor Alberto Bondesio Martínez, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Alberto Bondesio Martínez

President, conseller, diputades, diputats, avui el Grup Parlamentari de Junts ens presenta una moció per garantir una veu catalana a l'exterior al servei dels interessos i les necessitats de la Catalunya del segle XXI. Deixi'm que comenci amb aquest segle XXI. Segons l'Economist Intelligence, l'any 2023 només el vuit per cent de la població mundial viu en democràcia plena. Avui, una setmana després de les eleccions als Estats Units, que aventuren un escenari confús, podem constatar que vivim en el marc internacional més incert de les darreres dècades.

Aquest és el context del segle XXI. Un context difícil per fer front als reptes globals. Un context amb cinquanta fronts..., conflictes oberts al món, dos a les portes d'Europa, a Ucraïna i a Palestina. I aquest és el context, aquest segle XXI, on Catalunya ha de fer sentir la seva veu pels nostres interessos, sí, però també en solidaritat i en defensa dels valors democràtics. I Catalunya no pot fer-ho sola. Tenim un full de ruta basat en la llei d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea. D'aquí la nostra aportació al primer punt de la moció.

Tenim les eines, despleguem-les i executem-les com ho està fent el conseller Duch. I amb quin objectiu? Amb el de tenir una Catalunya amb lideratge econòmic, social i cultural, que faci seva la seva millor imatge, com fan altres regions europees, per captar inversions, per promocionar-se i per donar a conèixer la seva llengua i el seu patrimoni. Una Catalunya que torni a ser líder dels Quatre Motors per a Europa i del Comitè de les Regions, compromesa amb l'Euroregió Pirineus Mediterrània. Una Catalunya que, com vam incloure a la moció de Junts, participa en organismes i agències internacionals que afectin les seves competències.

Però, com he dit abans, volem una Catalunya que defensi els seus interessos i també els drets humans, la pau i el dret internacional. Celebrem que la moció inclogui el 0,7 per cent de l'ajuda catalana a la cooperació i al desenvolupament, però

lamentem la no inclusió en la defensa dels drets humans, com han dit els que m'han precedit, les esmenes presentades pels grups d'Esquerra, Comuns i CUP sobre el conflicte de Palestina. Posicionament, recordo, aprovat per aquest Parlament.

I és que ho sento molt, com també s'ha dit, no valen dobles vares de mesurar. Junts proposa al punt número 3: «Comprometre's amb les resolucions dels tribunals internacionals». Totalment d'acord. Però aquest compromís amb les resolucions només és si ens agrada, que és el que demana en el punt 4 sobre la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea en el reconeixement de la condició d'europarlamentari.

Segueixo? Si demana l'aplicació de la llei d'amnistia en la seva totalitat, com ha reiterat el president de la Generalitat en múltiples ocasions, també en aquesta cambra, bé. Però si els hi demanem seguir els criteris internacionals emesos per la Comissió de Venècia sobre l'aplicació de la llei d'amnistia per fer-la prevaldre, malament. Si vostès afirmen erròniament que el Govern de l'Estat incompleix sistemàticament els tractats internacionals, tot bé. Si en lloc d'això els hi demanem «instar a continuar implementant els tractats internacionals i promoure que altres estats es sumin a d'altres com la Convenció d'Istanbul per erradicar la violència de gènere», malament.

Que no veuen que si el Govern de l'Estat incomplís sistemàticament els tractats internacionals no estaríem a la Unió Europea? Que no veuen que no podem demanar només el compliment de les resolucions dels tribunals internacionals que ens agraden? Mirin, el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar seguirà treballant amb rigor per garantir els drets humans i el respecte a l'estat de dret, a nivell internacional i a nivell europeu. I saben com ho farem? En català. Llàstima que no hagin acceptat la nostra esmena per treballar i aconseguir l'oficialitat del català a totes les institucions europees. Tot i així, li avanço que donarem suport al seu text, encara que sigui més dèbil com a formulació.

Vaig acabant. En un món i en una Europa on els estats i les regions són claus per donar respostes conjuntes per al seu futur, el meu grup parlamentari treballarà per fer sentir la veu de Catalunya al segle XXI. I ho farà en català. Perquè, com va dir el president Maragall l'any 1996, presidint el Comitè de les Regions de la Unió Europea, en l'Europa de les regions que construïm, situem com a pròpies i compartides les veritats europees i universals, però no al preu d'ignorar les singularitats, les diversitats, l'accent i el rostre de cadascuna de les seves comarques i regions.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, el diputat Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies. Bon dia. Bona tarda, conseller, diputats. Nos encontramos ante una moción que pretende afianzar una narrativa independentista que, lejos de beneficiar a los catalanes, alienta una visión de confrontación y división. Defenderemos siempre la prosperidad de los catalanes, dentro de un marco de unidad, seguridad jurídica y de estabilidad, elementos esenciales que ofrece nuestro Estado de derecho.

Cataluña ha sido un pilar fundamental en la historia y cultura de España. No necesitamos crear divisiones ficticias para reconocer la riqueza y singularidad de Cataluña. Al contrario, la prosperidad de Cataluña ha fortalecido y se ha visto fortalecida por participar y beneficiar en el proyecto común de España. Los catalanes sabemos que cualquier intento de aislar a Cataluña perjudica la economía, el empleo y las oportunidades, prueba de ello fueron las consecuencias derivadas del intento de secesión del año 2017.

Esta moción se centra en la política exterior, pretendiendo que Cataluña actúe como si fuera un estado. Esto no solo está fuera de la ley, también está fuera de la realidad internacional. Como saben, tanto la Constitución como la ley de política

exterior establecen que la política exterior es una competencia exclusiva del Estado, y eso es así en todos los países normales de Europa y del mundo. Jugar a ser un Estado no solo no es legal, no es ético y puede incurrir en malversación, tal como está investigando actualmente el Tribunal de Cuentas, pero además es ineficaz para los intereses de Cataluña.

Recuerden que durante la época del *procés* la Generalitat no logró ninguna reunión oficial con entes representantes de la política internacional. Si queremos que Cataluña vuelva a ser una de las regiones motores de Europa y que ejerza su influencia, el único camino es operar dentro de la ley y del marco de nuestras competencias. Los intentos de poner en duda la legitimidad de la justicia española no son más que una estrategia para justificar una agenda que incumple sistemáticamente las leyes.

En lo referente a la amnistía, no puede ser que aquellos que desafiaron la ley y provocaron graves conflictos sociales y económicos para Cataluña pretendan quedar impunes a través de una amnistía.

Siempre hemos defendido la riqueza lingüística de España y entendemos el catalán como patrimonio cultural de todos los españoles. Sin embargo, esta moción sigue utilizando el catalán como arma política. Desde el Grupo Popular no toleraremos que el uso de la lengua siga utilizándose para dividir a los catalanes.

Decía el diputado Dalmases que hay que respetar lo votado por los catalanes. Sin embargo, la realidad es que el *procés* ha sido un atentado contra la voluntad de millones de catalanes que querían permanecer en España.

Hablaba ahora el señor Dalmases de «no ser prou dels nostres». Esto es lo que ustedes les han hecho a los catalanes que no querían la independencia de Cataluña; como no eran de los suyos, para ustedes no han sido catalanes de pleno derecho y les han querido privar sistemáticamente del derecho de vivir en su país en paz y convivencia.

Cataluña dentro de España no es solo una comunidad autónoma, sino una parte fundamental de un proyecto de país que ha demostrado ser fuerte y resistente. Cataluña ha sido históricamente motor económico y cultural de España. La separación que algunos proponen solo traería inestabilidad, empobrecimiento y aislamiento.

Los datos son claros: el *procés* ha ahuyentado empresas, ha reducido inversiones y ha generado incertidumbre. En general, la recuperación de Cataluña pasa por abandonar las agendas independentistas, que fracturan, y regresar al camino de la unidad y la legalidad, donde la economía pueda crecer y los ciudadanos puedan prosperar. Así se lo trasladamos al *conseller* durante su comparecencia y así lo vamos a defender durante toda la legislatura.

Desde el Grupo Popular, trabajaremos sin descanso para que Cataluña recupere su prestigio, para que se respeten las leyes y para que sigamos construyendo una España plural y próspera.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bien; muchas gracias, presidente. Bueno, vamos con la moción de Junts, que se titula..., bueno, en fin, que pretende abordar los problemas de la Cataluña del siglo XXI, pero leyéndola un poquito ves que es que no hay ni uno solo de los temas que trate que hable de problemas reales del siglo XXI. Una idea de la acción exterior totalmente alejada de lo que nosotros entendemos, desde VOX, porque ustedes siempre buscan la fragmentación, debilitar los intereses de nuestro pueblo. El objetivo es dismantelar cualquier política de unión que pueda defender los intereses de nuestros productores, de nuestro campo, de nuestra industria, de nuestras empresas. Lo que pretenden es borrar cualquier avance que pueda fortalecer a Cataluña, a España, dentro del ámbito internacional.

Mientras nuestros empresarios y el tejido productivo luchan por construir una marca España sólida, el separatismo lo que hace es castigarles una vez tras otra, intentando que su proyecto político, el proyecto político separatista, sea lo único que traspase nuestras fronteras.

Y esta nefasta acción exterior, que siempre han defendido tradicionalmente los partidos independentistas, ahora la ha comprado en su integridad el Partido Socialista. Pero si levantamos un poco la mirada y nos fijamos en los países de nuestro entorno, lo que vamos a ver es un cambio de paradigma. Hoy el mundo habla de valores; el mundo habla de soberanía, de familia, de vida, de trabajo, de fronteras; el mundo habla de identidad. Una política exterior centrada en la defensa de las naciones y de sus intereses legítimos.

Pero mientras tanto, como siempre, el Partido Socialista lo que promueve es una agenda política que debilita a España y solo cumple las directivas de las agendas globales.

Desde VOX, celebramos, por supuesto, este cambio que se está produciendo en todo el mundo y, de hecho, el pasado martes nos levantamos todos con una noticia maravillosa, que es la aplastante victoria del presidente Trump en las elecciones de los Estados Unidos y, desde aquí, por supuesto, mandar la felicitación del Grupo Parlamentario VOX al presidente Donald Trump.

Eso lo que demuestra es que hemos entrado en una nueva era, la era de los patriotas... (*Remor de veus.*) Sí, sí, sí, sí, a ustedes les pone muy nerviosos (*alguns aplaudiments*), pero tenemos al presidente Trump, Orbán, Meloni, Wilders...

La vicepresidenta primera

Diputats...

Alberto Tarradas Paneque

...tenemos a Le Pen y, por supuesto, a Alternativa por Alemania, que también está arrasando elección tras elección. Y todo ello es el testimonio de lo que muy pronto también va a pasar aquí en Cataluña y en el conjunto de España. (*Alguns aplaudiments.*)

Pero ahora volvamos a su moción, que, bueno, pues es uno de los temas importantes, ¿no?, que decía «se puede hablar catalán o no en las instituciones europeas». Yo, francamente, soy catalanoparlante y es que no me parece que esto sea lo más importante en el ámbito internacional. No sé, con los desafíos que tenemos, yo creo que en la lengua en la que nos comunicamos no es lo que más importa, sino que lo importante son los intereses que defendemos.

Pero, como siempre, a ustedes lo único que les preocupa son sus privilegios personales. Y esta moción es prueba de ello, porque el otro tema que tratan es la amnistía, la amnistía de los que cometieron un golpe de estado en 2017. Y este es el gran tema de preocupación de la Cataluña del siglo XXI, según Junts. Mientras el pueblo sufre, ustedes se preocupan de quienes están acusados de delitos graves. O sea, que están tan desconectados de la realidad que ya..., es que de verdad que son incapaces de comprender qué es lo que les preocupa a los catalanes de a pie.

Por ello, VOX está alejado, como decía, de esta posición. Nosotros vamos a basar nuestra política exterior, por supuesto, no desde Cataluña, sino desde el conjunto de España y las instituciones europeas. Voy a poner solo tres ejemplos. Uno, la defensa del campo. La defensa del campo frente a la entrada y la competencia desleal de productos extranjeros que compiten con nuestros productores y que ponen en peligro sus medios de vida.

Dos, la defensa de nuestra industria, atacada por la agenda 2030, que demoniza nuestro tejido productivo y provoca que se cierren las fábricas en Cataluña, se cierren las fábricas en España y se vayan o Alemania o al sureste asiático, donde nuestros trabajadores son sustituidos por esclavos, por mano de obra barata sin ningún tipo de protección.

Tres, por supuesto, la defensa de nuestras fronteras, que son garantes de la seguridad, que son garantes del orden y que son garantes de la permanencia de nuestra identidad y de nuestro modo de vida. Su modelo, el multicultural, las fronteras abiertas que disuelven nuestra identidad y transforman nuestros barrios en zonas inseguras dominadas por los machetes y los burkas.

Ustedes, ya sea en catalán o en inglés, siempre terminan defendiendo los intereses equivocados. Por eso también se llenan la boca con esa agenda climática. La agenda climática que lo que hace es derruir las presas, echarlas abajo en un momento en que Cataluña estaba pasando sequía. Y hemos visto la consecuencia de esta agenda climática, que ha sido lo que ha acontecido estos últimos días en Valencia. Pudiendo creer y escuchar a los científicos...

La vicepresidenta primera

Diputat...

Alberto Tarradas Paneque

...a los técnicos, a la gente que desarrollaron planes interesantes como fue el plan Sur, ustedes no, ustedes a quienes van a creer es a los conspiranoicos...

La vicepresidenta primera

Diputat, se li ha acabat el temps.

Alberto Tarradas Paneque

...a los del cucurucho en la cabeza, que son los fanáticos climáticos. Por eso estamos tan lejos y votaremos en contra de esta moción.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Mixt, la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

La millor política exterior per a Catalunya era defensar la independència i fer-la durar més de vuit segons. El ridícul que van fer i que ens van fer fer ens ha arrabassat tota credibilitat a nivell internacional. Esmenar la imatge d'indecisos i cagadubtes que vostès van generar en minuts ens costarà anys.

Demanen que el Govern de Catalunya respecti la identitat, la simbologia i la llengua del país. No se n'han assabentat, que governa el PSOE? Vostès el van invertir a Madrid i Esquerra l'ha investit a Barcelona. No demanin miracles ara. Si no volen espanyolisme, no li donin el poder. No sacrificuin el país per xavalla.

Insten el Govern a respectar el vot dels ciutadans en els comicis europeus. Hi estem d'acord, evidentment. Però vostès van subscriure el cordó sanitari contra Aliança Catalana i els 120.000 ciutadans que representem. Què passa? Que els nostres votants són menys valuosos que els seus? Als nostres sí que se'ls pot vetar i excloure? Farien bé de predicar amb l'exemple. La democràcia s'acata quan es perd i quan es guanya, no només quan interessa al propi partit.

Som totalment contraris a destinar un 0,7 per cent del pressupost anual a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, que és la que es dedica a desviar els diners dels catalans a organitzacions vinculades al terrorisme, com UNRWA, o a altres ONGs que contribueixen al tràfic de persones i a la invasió demogràfica que ara mateix pateix tot Europa. Aquestes polítiques, en comptes de prestigiar Catalunya a nivell internacional, la debiliten.

Totalment d'acord en el punt sisè, que fa referència a la plena oficialitat del català a les institucions europees, però no em diguin que no fa riure que el Marroc hagi aconseguit en quatre dies implantar l'àrab a les nostres aules i vostès, malgrat tots aquests anys, no hagin set capaçes de portar el català al cor d'Europa.

Un dia vam tallar carreteres, vam fer cadenes humanes, vam agafar autocars per vostès amb l'esperança que complissin la paraula donada. De tot aquell potencial, avui només en resten una pila d'escarments judicials, alguns amb la Generalitat personant-se com a acusació particular.

I el punt cinquè d'aquesta moció, on demanen que es denunciï a l'exterior l'incompliment de la llei d'amnistia aprovada al Congrés dels espanyols..., a això ha quedat reduït al seu fràgil i efímer independentisme, a somicar a Europa.

No comptin amb nosaltres.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, vicepresidenta. Si us en recordeu, a la interpellació us ho deia, que aquesta moció serviria una mica per marcar el taulell de joc d'aquest Parlament, en què creiem que hi han uns principis democràtics essencials dels quals no hauríem de sortir. Per tant, jo us agraeixo als esmenants les vostres propostes d'aquests tres dies de negociacions, que han estat intenses però que jo penso que han tingut bons resultats.

No em puc resistir a dues coses, no m'hi puc resistir. Tribunal Europeu de Drets Humans. Sabeu qui és el campió europeu d'incompliment? L'Estat espanyol. Seixanta per cent de sentències pendents (*alguns aplaudiments*), quaranta per cent que es compleixen tard.

Contradiccions en tenim tots –en tenim tots–, i cadascú les gestiona políticament com pot. Nosaltres mirem de ser coherents en drets civils i en drets polítics a tot arreu. Demà aquest Parlament rebrà el primer ministre del Tibet a l'exili. El rebrà, vol dir que hi dialogarem. Asseure-s'hi no vol dir ni estar-hi d'acord ni donar-li suport, vol dir dialogar-hi políticament. Sabeu quants grups hi haurà d'aquesta cambra? La meitat de l'hemicicle només; l'altra meitat ha rebutjat ni tan sols asseure-s'hi a parlar. Per tant, contradiccions en tenim tots, i tots el que hem de fer és gestionar-les tan bé com puguem i fer perquè la coherència política ens mani.

I, sobre les esmenes, ja ho sabeu, perquè ho hem parlat a bastament. Nosaltres hem mirat precisament d'acceptar totes aquelles que ens ajunten, totes aquelles que ens fan retrobar en principis que no s'haurien d'haver trencat mai en aquest Parlament, i hem rebutjat aquelles que introduïen debats que ens sembla que podrem fer en altres espais, i que els farem bé i que els farem de forma fonamentada i coherent.

I també hem posat línies vermelles, perquè no pot ser d'una altra manera, amb l'aplicació de la llei d'amnistia, amb el compliment dels tractats internacionals, amb el compliment de les sentències i amb el català a Europa, que no es tracta de continuar treballant, sinó que ens toca ja, per fi, començar a parlar català sempre, en cada sessió, cada dia, en jornades de treball, en jornades oficials, en plens i en comissions. El català a Europa, això és el que toca ara.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'inversions i el dèficit de serveis públics als Pirineus

302-00014/15

I el punt vint-i-unè de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'inversions i el dèficit de serveis públics als Pirineus, presen-

tada pel Grup Parlamentari de Junts. Per exposar-la, té la paraula la diputada Jeannine Abella Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, vicepresidenta. Consellera Paneque, avui sí. Diputats i diputades, molt bona tarda. He crescut escoltant la frase de que «Catalunya s'acaba a la Panadella». És una expressió que quasi podríem dir que ja és una frase feta, però en realitat és la sensació que tenen molts ciutadans de Lleida i el Pirineu quan parlem de les nostres terres. I s'ha fet feina, sí, s'ha avançat, i tant, però a ningú se li escapa que a l'Alt Pirineu i l'Aran patim un dèficit crònic en inversions pel que fa a infraestructures i serveis públics.

En aquesta cambra som 135 diputats, quinze dels quals s'escullen per la demarcació de Lleida, i som quatre els que vivim al Pirineu. I deuen compartir amb mi que quan parlem del Pirineu, de casa nostra, hem d'anar a l'una, hem de fer lobby. I la legislatura passada, amb el diputat Fàbrega, la diputada Romero i l'enyorat diputat Flores, ho vam fer i ho vam tirar endavant.

I podríem dir que la nostra feina aquí consta de tres parts. La primera és que un grup parlamentari presenti una proposta sobre el Pirineu. A Junts per Catalunya ho hem fet, en tres anys ho hem fet en tres ocasions. La segona part és la que avui fem aquí i que hem fet durant aquesta setmana, que és buscar el consens i arribar a acceptacions d'esmenes, a transaccions perquè puguin tirar endavant les propostes. Aquestes dos parts les fem molt bé: presentem propostes, les consensuem per aprovar-les. I quina és la tercera part? Doncs la que ja no acabem de portar tan bé, i és que el Govern compleixi amb els acords que s'aproven en aquesta cambra. I és justament la que fa que la ciutadania deixi de creure en la política.

I els hi explicaré amb un exemple. Fa dos anys, com deia, vaig sortir aquí al faristol a defensar el que avui tornem a presentar des de Junts per Catalunya. Aquell dia vam negociar i transaccionar amb el PSC i amb qui llavors estava al Govern, que era Esquerra Republicana, i vam aconseguir aprovar que es licités la segona fase de Comiols, que estigués acabada el 2024, i que ara estiguéssim licitant ja la tercera. Vam aprovar un finançament per als plans de camins dels consells comarcals de tot el Pirineu. Millores a la 260 i la 230. Res, resulta que no està signat ni el conveni Generalitat-Estat de la 260, quan a través de notes de premsa s'ha donat a entendre que sí que estava signat.

O l'estudi de la collada de Toses. L'any 2008 el Govern Zapatero es va gastar 700.000 d'euros en fer aquest estudi. El 2010 el van arribar a incloure als *presupuestos del Estado*. Estem al 2024, i què ha passat? Res.

Vam aprovar també la continuació del reg de la conca de Tremp; la regió d'emergències del Pirineu, la seva creació, que s'havia de dur a terme durant el 2023, amb seu al Pallars Jussà, i el més calent és a l'aigüera.

Els vols nocturns a l'heliport de l'Alta Ribagorça. Avui Esquerra Republicana, a través d'esmena, demanava un heliport H24 al Pallars Sobirà. I tant que sí, és necessari i per això hem acceptat l'esmena, però avui ho tindríem una mica més fàcil si quan estaven a govern haguessin fet la feina i haguessin complert amb l'heliport de l'Alta Ribagorça.

I els hi deia que tot això era un exemple, perquè, contenta de com havien anat les coses fa dos anys, vaig tornar cap a casa amb la convicció de que faríem Comiols, el reg de la conca de Tremp, l'heliport, la regió d'emergències, millores als hospitals... I, clar, quan avui els hi explicava als meus veïns que dos anys després tornava aquí a defensar aquestes coses em deien: «Bé, vols dir que ho haurem fet? Si sempre aprovem, aprovem i no passa mai res...» Dubten. I és normal: com hem de ser creïbles davant de la ciutadania si el Govern no compleix?

Doncs bé, amb aquest optimisme i aquesta persistència de Junts per Catalunya, avui tenim l'opció d'esmenar l'error: presentem mocions, busquem consensos entre

nosaltres –que crec que és el que hem fet–, però sobretot complim el que avui aprovarem aquí.

I és per això que, com deia, en pro d'aquest consens i amb tota la responsabilitat, presentem aquesta moció per ser realistes, però també per intentar i donar l'opció al nou Govern, tal com vam fer amb el d'Esquerra Republicana, que compleixin amb el Pirineu i amb les propostes que avui aprovarem.

I ho fem justament perquè això sigui el principi del final de la frase de que «Catalunya s'acaba a la Panadella».

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha quatre grups que han presentat esmenes. En primer lloc, té la paraula el diputat senyor Josep Vidal Bringué, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per defensar les esmenes d'aquest grup parlamentari.

Josep Vidal Bringué

Gràcies, president. Consellera, consellers, diputades i diputats... Com deuen recordar, fa poques setmanes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ja vàrem posar tant el focus com l'interès en l'estat de les infraestructures viàries del Pirineu, de la mateixa manera que ara ho fa el gran gruix dels punts d'aquesta moció.

Ja llavors vàrem posar de manifest la importància amb què Esquerra Republicana concep aquestes comarques, les quals, tot i viure-hi un dos per cent del total de la població catalana, representem prop del vint-i-u per cent de la seva superfície. Per cert, que jo sàpiga, un vint-i-u per cent, no un quaranta-sis per cent de superfície, diputada Abella, que això seria gairebé la meitat de Catalunya, i almenys per ara no hem arribat tan lluny, però temps al temps.

També vàrem posar de manifest, i ho seguim reivindicant, la incansable voluntat que el Govern d'Esquerra Republicana va mostrar amb l'impuls de diverses actuacions amb l'objectiu de generar oportunitats per a les persones que hi viuen i hi treballen, i contribuir així a un futur pròsper, sostenible i genuí.

Pel que fa a la moció, ja li avanço que votarem a favor tots els punts. I ho farem perquè mantenim tota la voluntat de seguir insistint en la necessitat de fer efectives les inversions previstes i continuar apostant per apropar els serveis públics a tots els indrets del país –i del Pirineu.

Agraïm al Grup de Junts que ens hagi acceptat o transaccionat la majoria de les esmenes que hem presentat, i que, al nostre entendre, completen i complementen el text final que es sotmetrà a votació.

D'aquestes esmenes, pel que fa a carreteres, les esmenes volen posar de manifest tant algunes de les apostes que el Govern republicà ja va iniciar o projectar de manera consensuada amb els municipis i consells comarcals afectats –com va ser l'inici de l'eix de Comiols i el pla de camins– com la necessitat de seguir exigint al Govern de l'Estat espanyol l'execució de les actuacions previstes o necessàries a la nacional 260 –n'és un exemple–, la variant de Gerri de la Sal i la variant de la Pobla de Segur o la nacional 230 –accés a la Vall d'Aran.

No ens podem estar de dir, però, que algunes d'aquestes necessitats en termes d'execució d'infraestructures viàries ja hi eren abans del 22, quan la conselleria va ser, i durant molts anys, en mans de Junts. Ho dic perquè siguem exigents però també honestos.

Pel que fa al pla de camins, tan sols recordar que el pla pilot al Sobirà va ser iniciativa del Govern d'Esquerra Republicana, i ja va proposar-se la seva ampliació a la resta de consells comarcals. Que no es pogués fer extensible encara a la resta de comarques, de la mateixa manera que tampoc es van poder executar les obres referenciades al reg de la conca de Tremp..., hi té molt a veure algun dels grups que no

volguessin aprovar el pressupost per al 2024. I, sentint-ho molt, he de dir que Junts va ser un d'aquestos grups.

Per completar el bloc sobre la necessària regió d'emergències al Pirineu, hem volgut constatar la necessitat d'autoritzar els vols nocturns a l'heliport de Tírvia, Pallars Sobirà, i d'aquesta manera poder atendre les emergències de vint-i-quatre hores del dia, i que també es pugui fer a l'heliport de Vilaller, a l'Alta Ribagorça, per aportar més cobertura a les necessitats del Pirineu.

Finalment, consideràvem imprescindible introduir un nou punt que fes referència a dos dels instruments que han de garantir la continuïtat de les polítiques estratègiques que assegurin la igualtat d'oportunitats, l'equilibri territorial i els drets de la ciutadania de les comarques d'alta muntanya i del Pirineu. I em refereixo a l'aprovació de la llei d'alta muntanya i al desenvolupament dels plans d'acció de l'estratègia Pirineu, unes eines que, juntament amb l'estatut de municipis rurals, contribuiran a donar una resposta més ajustada i genuïna als reptes d'aquestos territoris i a fer més fàcil i digne i agradable..., la gent que hi viu.

Acabo de la mateixa manera que ho vaig fer en una pregunta oral al Govern sobre les infraestructures viàries al Pirineu. I ho faig recordant que el Pirineu ha fet passos endavant per l'aposta del Govern republicà, pel desenvolupament tant de les àrees de muntanya com dels territoris rurals, i ho ha fet per assegurar l'equilibri territorial i garantint la igualtat d'oportunitats entre la ciutadania de Catalunya. Ara depèn del Govern del PSC que aquestos passos que el Pirineu ha fet endavant no els torni a fer enrere.

Nosaltres seguirem sent constructius, propositius i diligents, però també serem exigents, vigilants i garants dels drets de les persones que hi viuen i hi treballen.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Neus Comes i Pon.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades... Tot just fa una setmana, el conseller Ordeig, en aquest faristol, donava resposta a la interpellació del Pirineu de Junts, i ens demanava al conjunt de la cambra, i especialment a les diputades i al diputat del Pirineu, treballar conjuntament amb una visió transversal, objectiva i realista.

El Pirineu arrossega un dèficit històric d'inversions i serveis públics, però no seria honest no admetre que en els últims anys s'ha fet un esforç de reinvertir-hi. Però, tot i així, el Pirineu necessita un pla estratègic on la columna vertebral sigui l'accés i la mobilitat, que hi hagi una interconnexió transversal de les comunicacions i un transport públic eficaç, que juntament amb l'accés a l'habitatge i els serveis públics donarien un impuls al conjunt del Pirineu per tal d'evitar el despoblament, perquè hi hagi oportunitats, perquè hi hagi possibilitats.

Dels diferents punts que formen la moció, en el fons estem gairebé d'acord en tots, però és veritat que hem de matisar, aclarir i remarcar certes qüestions.

Pel que fa al pla de camins, el pla de camins al Pallars Sobirà, es va fer el 2023 un pla pilot. Es va tirar endavant gràcies a una subvenció del Departament de Presidència de la Secretaria de Govern Locals conjuntament amb d'altres ajudes d'altres administracions. Aquesta actuació va ser excepcional i extraordinària, però entenem des del nostre grup parlamentari que s'hauria de fer un plantejament de tots els camins de muntanya a quatre anys amb la participació de totes les administracions.

Pel que fa al reg de la conca de Tremp, que ens comentava la diputada Abella, val a dir que l'import de la licitació ha augmentat: de 8 milions d'euros que hi havia passat a 10,93, i la seva licitació està actualment iniciada.

Cert és que hi ha un acord i voluntat per part del Govern de crear la regió d'emergències del Pirineu. Aquesta futura regió donarà cobertura a les cinc comarques: a l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, la Cerdanya, Pallars Jussà i Pallars Sobirà. I sí, «sí» al desplegament de la regió d'emergències després de tants anys, però ha de ser el Departament d'Interior qui n'ha de proposar el millor espai i la millor ubicació en base a criteris tècnics i objectius.

Pel que fa als heliports, referent als heliports amb operativitat H24 per als vols d'emergències, cal tenir en compte que les característiques que defineixen aquests vols H24 són molt concretes. Han d'estar ubicats on hi hagi la probabilitat d'emergència –és a dir, on hi hagi nuclis de població i necessitat per a la trobada amb l'helicòpter–, que hi hagi un centre d'atenció primària proper i que aporti tot el valor que requereix un servei d'aquestes característiques. «Sí» als heliports H24 a l'Alta Ribagorça i al Pallars Sobirà, però és qüestió del Departament de Salut qui n'objectivarà la millor ubicació segons criteris tècnics.

Pel que fa al grau universitari d'Infermeria a Tremp, vostès saben que el Govern de la Generalitat, conjuntament amb la Universitat de Lleida, ha treballat perquè en el proper curs tinguem aquest grau a Tremp i que hi hagi vint places. Per què vint places? Perquè són les que podem garantir, i la UdL garanteix una formació de qualitat. La formació teòrica es farà a Tremp; la formació pràctica es distribuirà pels centres assistencials del Pirineu. Quaranta places no es podrien garantir amb una bona qualitat, tal com es mereixen els estudiants que pujarien a estudiar al Pirineu.

I, pel que fa a la llei de muntanya, és una llei prou important perquè li dediquem el temps i els esforços necessaris. Som-hi, hi estem d'acord, i ja els hi anunciem que hi votarem que sí.

I, per anar acabant, apellar-los a tenir una visió conjunta i transversal del Pirineu. Tenim la responsabilitat de transmetre i fer pedagogia d'aquesta visió, de creure en el Pirineu. Jo soc Pirineu, jo crec en el Pirineu. Al Pirineu hi ha deficiències que arrosseguem des de fa moltes dècades i cal fer un replantejament global de les polítiques públiques; observar, estudiar el que fan a altres zones de muntanya del món; anar a l'una –això ho hem compartit tots, crec que hi estem tots d'acord–, i prioritzar els recursos i tirar-los endavant.

I ara, si m'ho permeten, els diré una dita que em recorda de tant en tant un bon amic, pastor i ramader, i la diré en pallarès. Diu: «Auvella que bela perd el mos.» Doncs això, no ens despistem amb discussions estèrils, perquè ens hi va molt: el conjunt de tots els ciutadans i ciutadanes del Pirineu i de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Moltes gràcies, president. Consellers, diputats, diputades... Referent al que ens ocupa, ens pronunciem de forma clara. Lleida i tota la província, en especial el Pirineu, ha patit històricament una manca d'inversió que ha accentuat la seva desigualtat en comparació a altres regions d'arreu de Catalunya.

És un greuge i, per tant, es requereix una millora necessària d'infraestructures –en particular, connexions viàries, serveis de transports públics– vitals per reduir-ne aquell aïllament de moltes petites poblacions del Pirineu, així com la connectivitat entre diferents valls. Facilitar l'accés a serveis, ocupació i educació. En aquest punt, agraïts també de les esmenes acceptades, aprovades, alguna transaccionada, i de la bona capacitat de diàleg, entesa i consens de la diputada senyora Abella.

La millora d'aquestes infraestructures no únicament contribueix a la integració econòmica del Pirineu permetent un desenvolupament més equilibrat i sostenible,

sinó que alhora contribueix a la millora de la qualitat de vida de tots els que hi resideixen. Cal voluntat política, un impuls del territori i la disminució d'aquesta dependència d'aquestes zones a grans ciutats. D'aquí la importància de desenvolupar línies com el pla d'actuació 2024-2030 de l'estratègia del Pirineu i l'avenç sobre la llei d'alta muntanya.

Junts per Catalunya ens ha presentat un seguici de mesures; d'entrada ens serien favorables, i votarem majoritàriament positivament a totes elles. Ara bé, sí que hem de dir que totes aquestes reivindicacions són reivindicacions històriques i que sembla que van passant de legislatura a legislatura. Ens encomanem a nostre senyor o bé a una qüestió de fe; desitgem que aquesta siguin una realitat, no siguin promeses. Lleida, la província, s'ho mereix. El Pirineu s'ho mereix.

Una de les nostres esmenes ha estat l'exigència de calendaritzar de forma definitiva aquestes actuacions. I, quan parlàvem d'una creació d'una taula de treball per tal d'avaluar les inversions en carreteres pendents al Pirineu, hem demanat que sigui formada principalment per tècnics, per professionals especialitzats en les matèries d'interès, i no únicament per polítics representants de determinades administracions, com en un inici se'n podria desprendre. Els polítics han de tindre més escolta activa als professionals competents, deixar-se assessorar i tindre en compte el criteri tècnic a l'hora de prendre decisions.

Pel que fa a la millora de la nacional 230, de titularitat estatal, ja d'ençà..., es va firmar i era un dels compromisos de l'executiu de l'Estat. De fet, el subdelegat del Govern espanyol del PSC a Lleida afirmava ja fa molt temps que eren conscients que era una carretera vital de comunicació amb les comarques de muntanya.

El mateix succeeix amb la nacional 260, coneguda com «eix Pirinenc», carretera de titularitat estatal on el tram per la collada de Toses és especialment sinuós i perillós en algunes seccions i on la possibilitat de túnels, viaductes, en podrien millorar la seva accessibilitat i el tram estratègic per al transport regional. Exigim al Govern d'Espanya que incorpori en els pressupostos generals de l'Estat per al 2025 la dotació pressupostària que faci possible aquestes actuacions de millora per a la nacional 260.

L'eix de Comiols també ha estat una promesa, però també ha anat passant per mans dels successius governs de la Generalitat de Catalunya. També la senyora Ester Capella, quan en fou consellera de Territori, verbalitzava amb fermesa i convicció que la millora de l'eix de Comiols era una obligació amb el Pallars i que havia de ser una obligació de país. Doncs avui aquí estem, avui parlant-ne novament.

Valorem la regió d'emergències del Pirineu, diem que sí a la seva viabilitat; seu al Pallars Jussà i que pugui comptar amb una capacitat operativa real.

Votarem a favor també de la formació professional, però formació professional també dual.

I sí que hem esgrimit, i hi havíem, doncs, aportat més esmenes amb una major concreció..., com era la importància de la conservació natural, cultural; el turisme, l'hostaleria, els serveis i els esports d'aventura i de muntanya.

Per anar acabant, doncs, posar en funcionament aquests centres d'atenció al discapacitat, també en tres..., és a dir, a Tremp, la Seu, Vielha, ampliant-ne les seves competències.

Abans de finalitzar el 2025 –vaig acabant– són set mil lleidatans els que encara resten en llista d'espera des de fa més d'un any. Per això valorem i apostem per la descentralització dels serveis.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, en darrer lloc, per defensar les esmenes, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet, del Grup Mixt.

Rosa Maria Soberana i Bonet

La manca d'inversions, el dèficit de serveis dels Pirineus, és la problemàtica que afecta de manera significativa el benestar de les persones que hi viuen i que hi envolupen econòmicament les seves tasques. Aquestes mancances es reflecteixen en diferents àmbits, com les infraestructures, els serveis sanitaris, l'educació, les comunicacions, el transport, i per tot això impacten negativament en la vida diària i les oportunitats de futur dels habitants del territori pirinenc.

Els Pirineus han patit durant dècades un dèficit d'infraestructures viàries, ferroviàries, de carreteres. Hi ha molt poques connexions directes amb altres zones, la qual cosa dificulta la mobilitat de les persones, el transport de mercaderies i la facilitat de que hi hagi més gent que s'hi pugui establir. Això fa que l'accés als serveis essencials sigui més complicat i hi hagi un elevat cost de desplaçament per als residents i les empreses locals.

Els recursos sanitaris del Pirineu són insuficients, especialment en hospitals i en especialistes mèdics. Aquests veïns han de desplaçar-se per rebre una atenció mèdica adequada, la qual cosa és un desavantatge greu en situacions d'urgència. Això, a més, afecta perquè és una zona on hi ha un alt percentatge de gent gran, una població envellida que necessita accedir més habitualment als serveis sanitaris.

Conscients d'aquest fet, proposem una modificació del text presentat per Junts en el qual se proposava determinar que abans de que acabi l'any 2024 s'ubiqui la nova regió d'emergències del Pirineu al Pallars Jussà. Aliança Catalana aportem una esmena en aquesta proposta i els hi fem arribar. Ens agradaria afegir-hi el compromís per desplegar els serveis sanitaris itinerants per atendre les necessitats mèdiques a les zones més remotes del Pirineu. Aquest pla ajudaria a garantir una cobertura millor sanitàriament parlant sobretot per a la gent gran, com ja he dit, i per a altres col·lectius vulnerables.

Lligada amb aquesta qüestió sobre el benestar de la població del Pirineu, també hem presentat una altra esmena de millora a la vostra proposta. Estem plenament d'acord en que si s'afegeixen dos nous punts de valoració i de revisió del grau de capacitat en aquesta zona la gent del Pirineu, del Pallars i de l'Alt Urgell, és on es volia..., on s'havia parlat, a la Seu d'Urgell i a Tremp, de que s'hi implantarien abans del 2025. Des d'Aliança Catalana hi estem completament d'acord, però hi afegim, en aquesta proposta, una millora: que cal implementar-ho amb mesures efectives de control per tal que les valoracions no es demorin, tal com està passant ara amb els serveis de Lleida, que actualment arrossegueu més de vint mesos de demora.

Finalment, la manca d'inversions, que afecta el desdoblament progressiu d'aquesta zona, fa que molts residents hagin de desplaçar-se a altres llocs. No tenen oportunitats de treball i les han d'anar a buscar a fora. Els serveis també tenen mancança. Això no només té un impacte social, sinó també econòmic: tenir una població decreixent implica una pèrdua de consum local, una major despesa dels serveis bàsics per habitant i una manca de recursos humans per al desenvolupament del territori. A més, la manca de cobertura de xarxes d'alta velocitat com la fibra òptica o el 5G és un obstacle important per al teletreball i l'emprenedoria digital. Per això afegim a la proposta de Junts de tirar endavant totes les millores possibles.

També demanem que es tingui en compte, per al reg de la conca de Tremp, posar els sistemes de monitoratge corresponents per tal de poder controlar si hi ha suficient aigua, si la humitat ambiental és suficient, per tal de que no s'engegui el reg de manera indiscriminada.

Per acabar, insistir en la revitalització que els Pirineus requereixen, un compromís tant del sector públic com privat, i que per equilibrar el creixement, protegir el patrimoni natural, cultural del territori cal la implicació de tots.

També és essencial –i aquí és a part– que el senyor Toni Castellà, en lloc de passejar-se per la cadena SER i malparlar del nacionalisme català, prengui més atenció

en totes les nostres propostes i no voti a cegues. Nosaltres ho fem. Avui votarem a favor de la moció de Junts per tot allò que hem exposat. Defensem el què, no el qui. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. Señora *consellera*, señores diputados, buenas tardes a todos. Bien, una de las mayores preocupaciones para VOX es el desequilibrio territorial y el abandono de la población de amplias zonas del país. Son amplísimos los territorios en los que la falta de alternativas laborales, unas infraestructuras mejorables y la dificultad para recibir unos servicios públicos de calidad han hecho que muchas personas los abandonen, produciendo graves problemas de despoblación. Y en Cataluña tenemos algunas de estas zonas, como la que estamos hablando hoy, la zona pirenaica.

Desde VOX creemos que el Gobierno de la Generalitat debe hacer una apuesta firme de inversión y de mejora de los servicios públicos en el Pirineo catalán para evitar que los ciudadanos que allí viven, sobre todo los más jóvenes, se vean obligados a abandonar su hogar en busca de una vida mejor. Por eso en VOX nos alegramos de que también haya otros grupos políticos que compartan esa misma preocupación por la situación de las comarcas pirenaicas, como hoy ha hecho Junts con su moción.

Ahora bien –ahora bien–, nos parece sorprendente que Junts nos diga, en su moción sobre la problemática que sufre el Pirineo, que no ha recibido una respuesta efectiva del Gobierno de nuestro país. Bueno, porque, aunque estos señores hayan cambiado de nombre varias veces para huir de los múltiples problemas judiciales, sabemos que son los mismos que han gobernado Cataluña durante más tiempo en los últimos cuarenta años, y hoy vienen a reclamar a este Parlamento lo que no hicieron cuando gobernaban la Generalitat.

Entrando en el contenido concreto de la moción, desde VOX daremos nuestro apoyo a la mayoría de los puntos por considerar que supondrían una mejora en la calidad de vida de los ciudadanos catalanes que habitan en esa zona pirenaica. Nos abstendremos en otros –lo han comentado otros grupos, y coincidimos– cuya decisión debe basarse en criterios técnicos y no políticos, como, por ejemplo, la distribución de los recursos de emergencia, tan importantes y de tan triste actualidad por los terribles hechos sufridos hace unos días en Valencia.

Y nos opondremos en un punto que afecta a una carretera del Estado no porque entendamos que no debe mejorarse, que sí lo entendemos, sino porque desde VOX consideramos que cada administración pública debe ejercer sus competencias, sobre todo en una carretera nacional, la nacional 230, que transita de forma alternativa por las provincias de Lérida y de Huesca, y creemos que debe ser el titular de esa carretera quien mantenga y mejore la nacional 230, que buena falta le hace.

Por último, quiero resaltar un punto importante. En el punto primero de su moción, Junts nos propone crear, en el término de dos meses, una mesa de trabajo con todos los grupos parlamentarios para evaluar y calendarizar las inversiones en carreteras pendientes en el Pirineo. Repito: con *todos* los grupos parlamentarios –con todos ¿eh? Y, la verdad, tengo que decirles, señores de Junts, que nos encanta –nos encanta– que Junts proponga que VOX esté presente en esa mesa de trabajo y que nuestra voz sea escuchada, pues, como la del resto de los grupos políticos de este Parlamento. Por ello me voy a permitir pedir al resto de los grupos parlamentarios, sobre todo a la izquierda y a los separatistas, que voten que sí a esta interesante propuesta de Junts.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. Diputats i diputades... Bé, en primer lloc, agrair la presentació d'aquesta moció, com he tingut oportunitat de fer-ho en persona, perquè creiem que és positiu que es parli del Pirineu. Però, com molt bé ha dit també la diputada, no ha de quedar només en això, no ha de quedar únicament i exclusivament en una moció, en una declaració de voluntat, sinó que, efectivament, allò que avui s'aprovi, doncs, ha de tenir conseqüències en l'execució per part del Govern.

Però també aquest Parlament ens hem de posar deures. I algunes coses ja s'han dit, però hem de treballar en la llei d'alta muntanya i hem de treballar també, sobretot, en l'estatut del municipi rural, que és una de les qüestions que genera consens en aquesta cambra i que segurament hauríem de prioritzar en aquesta legislatura.

En principi, deia, que es presenti la moció i que se'n parli està bé. Molts punts de la moció ens semblen positius i alguns altres ho poden semblar, però creiem que està, aquesta moció, principalment orientada a fer del Pirineu una destinació més atractiva per als turistes i més atractiva per a les segones residències dels residents a Barcelona i no té prou en compte les necessitats reals de la població local, resident tot l'any.

Diré els punts principals de la nostra crítica, que són quatre: la desigualtat territorial, les infraestructures centrades en turisme, la manca d'inversions en serveis públics i els estudis universitaris i suport a estudiants locals.

La desigualtat territorial. S'observa que la proposta no promou clarament l'equitat territorial ni busca realment millorar la qualitat de vida i les oportunitats de la gent que viu als Pirineus. Encara més sent com és que Junts coneix bé les necessitats del territori, ja que ha estat al Govern –s'ha dit–, però se segueixen prioritzant inversions que creiem que beneficien fonamentalment els visitants.

En segon lloc, infraestructures centrades en turisme. La moció se centra en infraestructures troncal d'interès turístic, com les carreteres que faciliten l'accés als visitants, sense proposar inversions en carreteres comarcals i locals que són essencials per a la mobilitat de la població i per accedir a serveis bàsics com la salut i l'educació. No incideix, per exemple, en prioritzar el transport públic. I, en concret, al punt 6, creiem que la connectivitat entre la vall de Ribes i la Cerdanya passa per la millora del transport en tren, i no pas per més carreteres.

En tercer lloc, la manca d'inversions en serveis públics. Tot i mencionar drets socials, salut i educació, la proposta no inclou mesures concretes per millorar l'accés a la sanitat, l'educació, l'atenció a la gent gran, ni per diversificar l'economia local o gestionar els boscos, àrees en les quals la Generalitat té les competències.

En quart lloc, els estudis universitaris i suport a estudiants locals. La proposta tampoc planteja mesures efectives per facilitar l'accés dels estudiants pirinencs als estudis superiors. Es destaca que, tot i que es fan alguns cursos d'INEFC a la Seu d'Urgell, les instal·lacions són inadequades. A més, caldria un estudi sobre les necessitats educatives dels estudiants locals per tal de prioritzar aquests estudis més demandats i així evitar desplaçaments costosos i enfortir el teixit educatiu de la regió.

En lloc de centrar-se a fer del Pirineu un destí turístic atractiu, la proposta hauria d'anar en el sentit d'invertir en infraestructures i serveis que ajudin la gent del territori a viure-hi amb dignitat i sense barreres a les oportunitats, millorant la cohesió social i l'equitat territorial.

És per això que votarem a favor de la majoria de punts, si bé en contra, com ja vam anunciar, del 2 i del 6, i en algun punt més ens abstindrem per tot lo exposat.

En qualsevol cas, gràcies pel debat, i benvingut.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, en darrer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bé, bona tarda. Ens sembla molt bé aquesta proposta, que es parli dels Pirineus. Sempre és una bona cosa que els territoris que pateixen despoblament, que han estat més maltractats al llarg de moltes dècades pels diferents governs d'aquí, de la Generalitat, doncs, en puguem parlar, però pensem que no s'acaba de parlar de tots els temes, perquè sí que es parla d'alguns serveis públics, però no de tots.

Es parla d'infraestructures, però no de totes; es parla més d'infraestructures pensades per al turisme. No es parla d'habitatge, el greu problema que tenen els joves per accedir a l'habitatge. I es parla d'una part del sistema educatiu, però no es parla de la seva totalitat i menys de la possible feina o oportunitats laborals que puguin tenir després d'aquests estudis, els facin al territori o els facin a fora. Perquè, al final, ja podem acostar algunes d'aquestes formacions al territori, que si després no hi han oportunitats laborals o les que tenen són la precarització vinculada al turisme, doncs, sabem que el jovent no tornarà, perquè es formarà i no tornarà al seu territori. Per tant, és una moció incompleta en alguns termes.

Sí que és veritat, però, que estem a favor de la millora de carreteres que, per exemple, afavoreixen la interconnexió de les comarques de la vegueria i també dels nuclis habitats. Però, alhora, no estem d'acord en invertir diners públics en desdoblant algunes carreteres que, de fet, el que fan només és potenciar el model turístic de la neu i l'esbarjo per aquestes comarques i que poc tenen a veure amb les necessitats reals de la gent que hi viu.

Però, alhora, sí que trobem, doncs..., l'eix Pirinenc, l'N-260, que sí que pensem que hi han trams que són una verdadera vergonya, que s'han de..., bé, que s'hi ha d'actuar de manera urgent. Hi han molts quilòmetres, setze quilòmetres, del Xeralló al Pont de Suert, que fan pena, que realment són un perill per a la gent que hi circula. En algunes zones fins i tot no hi poden passar vehicles, grans vehicles..., no hi poden passar en el mateix moment. És a dir, hi han unes vies que realment estan molt abandonades. I sí que en aquests trams pensem que s'han de fer millores, que ja s'havien anunciat en el seu temps, però, bé, que, com sempre..., al final en tornem a parlar avui aquí, que està bé, i que busquem aquest consens, però que ja hi era i que no s'han portat a terme.

És important, doncs, apropar aquestes comarques veïnes; per tant, aquestes millores que afavoreixen que les diferents comarques s'acostin per poder compartir serveis i també oportunitats de futur, i que obrin la porta cap a l'eix de la Vall d'Aran o fins i tot la connexió amb França, que aquí no se'n parla.

Algunes entitats de la zona, no?, perquè la gent, al final, cansada de sentir-se abandonada per la política, s'ha organitzat... Per exemple, trobem la plataforma Pirineu Viu, que sí que ens proposa..., des de la realitat que viuen, ens proposen moltíssimes coses. Ens parlen que un seixanta per cent de l'habitatge són segones residències, és a dir, no són per a la gent que hi viu, ni donen..., ni obren l'oportunitat a la gent que hi vol anar a viure..., al jovent que es vol emancipar de poder-hi anar a viure, perquè aquests pisos, aquests habitatges, doncs, són segones residències.

També ens diuen que, després d'anar a estudiar –sigui a fora o si ara realment s'acostés alguna d'aquestes formacions...–, no troben les feines per les quals estudien, que el mercat que troben és un mercat precaritzat totalment al servei del turisme i que, evidentment, amb aquests sous i amb aquestes poques oportunitats que tenen tampoc..., ni poden accedir a l'habitatge, perquè no n'hi ha, i el que hi ha és d'uns preus tan alts que tampoc hi poden accedir. I això va afavorint de mica en mica el despoblament d'aquesta zona dels Pirineus.

Alguns dels punts, però, que ens presenten, ja els hi diem que sí, que hi votarem a favor: el pla de camins, el reg de la conca de Tremp, la regió d'emergències. És a dir, a tot el que siguin serveis que afavoreixen la gent que hi viu i els que hi volen anar a viure, doncs, pensem que s'hi ha de donar suport. I votarem en contra d'aquestes carreteres que per nosaltres no tenen cap tipus de sentit i que només afavoriran un model que ja està caducat i que no serveix per a la gent que hi viu.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, president. Abans m'ha faltat temps per entrar en el detall d'un tema. Al Pirineu tenim un geoparc mundial de la UNESCO, el geoparc Orígens, que el formen dinou municipis i tres consells comarcals, i es tracta d'un segell de qualitat al nostre territori que es suma també al geoparc que té la Catalunya Central. I avui demanàvem també al Govern que al proper consell de govern el reconeguin i el publiquin al diari oficial de la Generalitat de Catalunya, tal com exigeix la legislació.

Dit això, agraeixo el to de tots els diputats i diputades. Ha sigut una moció molt treballada: vint-i-cinc esmenes, sis transaccions i cinc esmenes acceptades. Destacar una transacció que era sobre el punt 1, que hi parlàvem de fer un gran consens entre tots els grups parlamentaris sobre quines carreteres..., quan i com hem de fer aquestes carreteres; doncs hem fet una transacció amb els quatre grups parlamentaris que havien fet esmena sobre aquest tema.

Una esmena del PSC que no hem acceptat, entre d'altres, ha sigut la de les quaranta places d'Infermeria. Sabem que és complicat, sabem que s'ha de negociar, però els hi demanem una mica d'ambició, de continuar negociant i de poder fer possible aquestes quaranta places.

Al diputat Mijoler i al diputat Cornellà, dir-los que ens han semblat molt interessants algunes de les seues aportacions, però que estaria bé que la propera vegada ho transformin en forma d'esmena per poder-ho debatre.

I al diputat d'Esquerra Republicana, doncs, escolti'm, ha sigut un govern de Junts per Catalunya, les conselleries de Junts per Catalunya, les que van fer possible l'H24 a la Seu d'Urgell, a Tremp; les que van fer possible el desplegament de la fibra òptica (*remor de veus*)..., sí, sí, qui va iniciar el desplegament de la vegueria del Pirineu; qui va acabar la primera fase de Comiols; qui va deixar la llei de muntanya a punt per publicar-se i no en va sortir res; qui va executar les obres de l'hospital de la Seu d'Urgell o de l'hospital transfronterer, entre d'altres. I si avui estem fent aquesta moció és justament perquè vostès, de l'anterior, van complir entre poc i res.

I, acabo, president. La diputada Comes feia referència a les ovelles. M'hi sumo... «Auelles»..., jo dic «ovelles», eh? Això del pallarès té diferents derivades. Diuen que pastor que fa culleres perd bous i esquelles. Per tant, avui renovem compromisos amb el Pirineu per part del seu Govern, així que només em queda demanar que no perdin el nord i que se centrin en complir els acords que adoptem avui.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts del 19 al 21 de l'ordre del dia.

Per tant, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions a les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el programa de llengua àrab i cultura marroquina implantat al sistema educatiu (continuació)

302-00011/15

Comencem amb la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el programa de llengua àrab i cultura marroquina implantat al sistema educatiu. Ens consta que el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya demana que es lleixi un dels punts. Li passo la paraula al secretari segon de la Mesa.

El secretari segon

El punt 3 de la moció del Grup Parlamentari de VOX diu literalment el següent: «Es de sentido común que quienes vienen a Cataluña a trabajar y a vivir acepten y asimilen los elementos que nos cohesionan a todos, a saber, el amor a nuestros antepasados, que nos han legado la actual herencia cultural, nuestras raíces cristianas, nuestro sistema de valores occidentales, el respeto a la dignidad de las personas, el respeto a la mujer, la tolerancia, nuestras costumbres, nuestra lengua española y catalana, nuestras instituciones.»

El president

Moltes gràcies. Procedim a la votació. Atès que no hi ha cap petició de votació separada, votarem tot el text de la moció.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat rebutjada per 109 vots en contra, 24 a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat de garantir una veu catalana a l'exterior al servei dels interessos i les necessitats de la Catalunya del segle XXI (continuació)

302-00013/15

Passem a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat de garantir una veu catalana a l'exterior al servei dels interessos i les necessitats de la Catalunya del segle XXI. Comencem..., aquí hi ha diverses votacions separades. Comencem votant els punts 1, 7, 8 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 107 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Ara votarem els punts 2, 3 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 109 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Passem a votar el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 67 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem els punts 5 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 67 vots a favor, 66 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'inversions i el dèficit de serveis públics als Pirineus (continuació)

302-00014/15

Passem, finalment, a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'inversions i el dèficit de serveis públics als Pirineus.

Començarem votant els punts 1, 3, 5 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat, 133 vots a favor.

Passem tot seguit a votar el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 81 vots a favor, 10 en contra i 42 abstencions.

Passem tot seguit a votar els punts 4, 8 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 91 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Tot seguit votarem el punt 6 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 99 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions.

Votem ara els punts 6 ter, 11 ter i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Passem ara a votar el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 10 en contra i 18 abstencions.

Votarem tot seguit el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A continuació votarem els punts 10, 11, 11 bis i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 80 vots a favor, cap en contra, 52 abstencions i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Passem al punt 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 17.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Atès que no hi ha cap altre punt a ser substanciat en l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i un minut.